

ੴ ਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਯ ਨਮਃ॥ ਅਧਰੁ ਤਬਿਲਾਸਲਿਖੁ ੧
ਤੇ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੈਸੇ ਪੁਹਪਸੁਰੀ ਪਰਹਤੈਸੇ ਤਿਲਕੇ
ਤੇਲਾ॥ ਤੈਸੇ ਤੈਸੇ ਬਾਸਗੁਨ ਕਹਿਯੇ ਨਾਮ ਫਲੇਲਾ॥
੧ ਚੌਪਈ॥ ਕੋਈ ਬ੍ਰਮ ਚਰਯਾ ਦਿਖਲਾਵੈ॥ ਕੋਈ ਨ
ਦਕ ਚੇ ਦਕ ਲਾਵੈ॥ ਕੋਈ ਇੰਦ੍ਰ ਜਾਲ ਲੈਆਯਾ॥ ਕੋ
ਈ ਕਾਯਾ ਕਲਪਾ ਦਿਖਾਯਾ॥ ਕੋਲੋ ਕਾਂਜਨ ਮੋਹਨ ਕ
ਰੈ॥ ਕੋਈ ਚਿਤ੍ਰ ਕਸੂਰ ਤਹਰੈ॥ ਕੋਈ ਰੂਪ ਪਲਦ ਕੈ
ਰਹੈ॥ ਦੇਖੋ ਮੋਹ ਮੋਕ ਛਕਰੈ॥ ਕੋਈ ਫਲ ਅਨਰੁ
ਤਹੀ ਫਲੈ॥ ਕੋਈ ਲਏ ਠਹੇ ਇਜਲ ਵਾਸੀ॥ ਕੁਓ ਅ
ਗਨਿ ਸੋਚ ਲੈਉ ਦਾਸੀ॥ ਕੋਈ ਨਿਯੀ ਵਸਹਿ ਜੀਵਦਿ
ਖਾਵੈ॥ ਕੋਈ ਚਿਤ੍ਰ ਰੇਵੈ ਅਰੁ ਗਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਨੀ ਅ
ਨਮਿਲਿ ਕੋਤਗ ਕੀਨਾ॥ ਜੇ ਦੇਖੈ ਸੋ ਅਚਰਜ ਭੀਨਾ
॥੩॥ ਦੋ॥ ਏਅ ਚਰਜ ਏਖੇ ਲਮਿਲ ਏਕੋਤ ਕਏ
ਗਯਾਨਾ॥ ਏਕ ਏਕ ਬਰਨਨ ਕਰੇਗੀ ਤੁਹਿ ਚਤੁਰਸੁ
ਜਾਨਾ॥ ਚੌਪਈ॥ ਜੇ ਚਾਹੈ ਏਕੋਤ ਕਕਰੈ॥ ਪੀਰ ਜਧ
ਰੈ ਨਾਮ ਤੇਰੁ ਹੈ॥ ਸੋ ਜੇਗੀ ਜੇ ਜੁਗਤਿ ਪਛਨੈ॥ ਪੰ
ਰਿਤ ਸੋ ਜੇ ਭੇਦ ਬਖਾਨੈ॥ ਜੁਗਤਿ ਨ ਭੁਲੈ ਤੋਸਿ
ਧਿਪਾਵੈ॥ ਨਾਤਰ ਜੇਗਾ ਅਕਾਰ ਬਖਾਵੈ॥ ਚੂਕੈ
ਜਤਨ ਕਾ ਜਨਹਿ ਹੋਈ॥ ਸੋ ਕੋਦੋ ਸਨਦੀ ਜਹੁ

ਕੇਈ॥ ਪੁਰੀਜੁਗਤਿਨਪੁਜੈਕਾਮ॥ ਤਬਾਨਿਦਾਕਰਿਲੀਜੈ
 ਨਾਮ॥ ਅਬਸੁਨਿਕਹੋਸਗਲਕੇਅੰਗ॥ ਏਕਏਕਜੈਸੇ
 ਪਰਸੰਗ॥ ਜੈਸਾਗੁਨਮੈਕਹੋਬਖਾਨ॥ ਏਕਏਕਕਰਿ
 ਲੀਜਹੁਜਾਨਿ॥ ਮੇਰਾਖੇਲਾਮੋਰਸਿਧਿਜਾਨੈ॥ ਤਾਹੁ
 ਰਏਸਭਿਭੇਦਬਖਾਨੈ॥ ੪॥ ਦੋਸੰਬਤਸੇਲੇਸੰਗਨੈ
 ਅਰੁਪਚਾਨਵੈਗਾਖਾ॥ ਅੰਤਕਾਲਗਨਲੀਜੀਓ
 ਬੇਰਬੇਦਸਰੁਸਾਖਾ॥ ੫॥ ਅਬਬਸੀਕਰਨਬਿਧਿ
 ॥ ਛੰਦਾਸੇਤਾਮਾਕਕੀਰੁਈਮਗਾਵੈਕੁੰਠਮਜਿ
 ਸੁਾਲੀਜੈ॥ ਏਤੀਨੋਕਰਿਤੋਲਬਰਾਬਰਚੂਰਨ
 ਪੀਸਕਰੀਜੈ॥ ਠਿਗਾਖਾਨਗੀਬਿਸਮਲਕੀਜੈਤਾਂ
 ਕਾਭੇਜਾਮਾਨੈ॥ ਨਿਜਾਮੰਗੁਲੀਕਾਲੇਹੁਕਾਛੰਦਾ
 ਰਬਸਤੁਯਹਸਾਨੈ॥ ਅਰਚਬਰਾਬਰਗੋਲੀਕੀ
 ਜੈਤਾਕੇਛਾਹਸੁਕਾਵੈ॥ ਪਹਿਲੀਜੁਗਤਿਨਚੁਕੈ
 ਕੇਈਤਬਯਾਰਿਸਿੰਧਾਰਿਪਾਵੈ॥ ਗੋਲੀਏਕਖਵਾ
 ਵੈਜਿਸਕੋਮਨਤੋਮਿਟੈਨਮੋਹਾ॥ ਨਿਸਿਦਿਨਫਿ
 ਰੈਸੰਗਸੇਲਾਗਾਜੈਚੁੰਬਕਸੇਲੇਗਾ॥ ੬॥ ਅੰ
 ਰਬਸੀਕਰਨਾਛੰਦਾ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪਾਖਰੈਨਚੋਦਿਸ
 ਕੀਪੁਰਖਮ੍ਰਿਤੁਜੋਪਾਵੈ॥ ਰੁਲੀਏਕਹਰਤਾਲਾਮਾ
 ਨਕੈਤਾਕੈਮੁਖਮੰਪਾਵੈ॥ ਬੀਤੈਰੈਨਹੋਇਦਿਨਮਾ

ਵਸ ਰੁਲੀਕਾ ਛਿਕੇਲੀ ਜੈ ਸੋਹਰਤਾਲ ਨੀਰ ਸੋਘ ਸਿਕੈਆ ੨
 ਥੈਤਿਲਕਕਰੀਜੈ ਜੇਵਹੁਤਿਲਕਨੈਨਤੁਰਿਦੇਖੈਸਾਬਲ
 ਗਾਸੋਆਵੈ ਸੋਵਤਜਾਗਤਪਲਕਨਬਿਸਰੈਆਯਾਸੋਹ
 ਉਪਜਾਵੈ ਰਾਜਾਪਰਜਾਬੀਸਬਿਗਾਂਨਾਪਾਇਏਕੈਪਵੈ
 ॥ ਦੇਖੈਬਿਨਾਰਹੇਨਾਹਿਇਕਪਲਜਬਲਗਜਗਮੈਜੀਵੈ
 ॥੨॥ ॥ ਆਮੋਰਬਸੀਕਰਨਬਿਧਿ ॥ ਛੰ ॥ ਪੁਖਨਖਮਕਮਰੈ
 ਜੁਕੇਈਮੇਸਾਦਾਉਜੁਪਾਵੈ ॥ ਆਖੈਨਾਕੁਕਾਂਨਾਮਰੁਛਾ
 ਤੀਨਾਤੀਕਾਛਮੰਗਾਵੈ ॥ ਮੀਠਾਤੇਲਕੜਾਯੀਪਾਵੈਪਾਂਚੇ
 ਬਸਤੁਪਕਾਵੈ ॥ ਜਬਜਰਛਾਰਹੋਹਿਵਹੁਪਾਂਚੇਤੇਲਛਾਂ
 ਨਿਤਬਲੀਜੈ ॥ ਬਾਪੈਤੇਲਕਚਹਗੀਤੀਤਰਵਾਹਿਇਕੰ
 ਤਧਗੀਜੈ ॥ ਲੈਕੇਤੇਲਹਥੇਲੀਤੀਤਰਮੁਖਚੁਪਰੈਅਰੁਛੈ
 ॥ ਰਾਜਾਪਰਜਾਸੰਕਮਿੜਕੇਜਾਇਖਲੇਵੈਸੋਚੈ ॥ ਨੈਨ
 ਨੈਨਮਿਲਾਵੈਹਸਿਕੈਮੁਖਸਨਮੁਖਦਿਖਲਾਵੈ ॥ ਜੇਦੇਖੈ
 ਸਨਮੁਖਹੁਇਤਾਕੈਸੰਗਿਲਗਾਸੋਆਵੈ ॥੩॥੮॥ ਪੁਨ
 ਬਸੀਕਰਨਾਛੰ ॥ ਪਾਵੈਗਤਸੁਰਹਤੀਜਬਹੀਤਬਯਹ
 ਜਤਨਬਨਾਵੈ ॥ ਕੂਕਰਕੀਚਰਬੀਲੇਆਨੈਕੋਈਕਠਨ
 ਸੁਪਾਵੈ ॥ ਅਰੁਮਸਾਨਕਾਕਪੜਾਆਨੈਤਾਕੀਬਾਤੀਕਰੀ
 ਏ ॥ ਚਰਬੀਆਹਿਭਿਗਾਵੈਬਾਤੀਦੀਏਆਹਿਲੈਧਗੀਏ
 ॥ ਆਨਖੋਪਗੀਮਾਨਸਕੇਰੀਤਾਮਹਿਦੀਪਕੁਬਾਰੈ ॥ ਚੜ੍ਹ

ਬੈਠੈ ਪੀਪਲ ਕੇ ਉਪਰਤ ਹਾਂਸੁਕਾ ਜੁਰਪਾ ਰੈ॥ ਸੋਕਾ ਜੁਰਾਮਾ
 ਖਿਨ ਮੈਆ ਜੈ ਦੇਖਤ ਮਨ ਕੇ ਸੋਧੈ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਬਸ ਹੁਇ
 ਤੇਰੇ ਮਾਨ ਸਬ ਪੁਰਾ ਕੇ ਜੈ॥ ਕੁਰਿ ਕੈਨੈ ਨ ਲਖੈ ਮੁਖ ਤਿਸ ਕੇ ਉ
 ਰਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ਲਾਗੈ॥ ਜਬ ਲਗ ਜੀ ਮੇਨ ਬਿਸਰੈ ਮਨ ਤੇਸ
 ਬ ਦਗੁਰੁ ਕਾ ਜਾਗੈ॥ ੪॥ ਐਰ ਬਸੀ ਕਰਨਾ ਛੰ॥ ਚਾਹੈ ਜੋ
 ਬਸਿ ਜੋਇ ਕਾ ਮਨੀਰ ਸਬ ਸਿਕਰ ਕੈ ਲੀਜੈ॥ ਚੁਕੈ ਨਾਂਗੀ
 ਸਿਪਕਰਨੀ ਸੋਸਾ ਵਪਾਨ ਹੁਇ ਕੀਜੈ॥ ਕਕਹੀ ਕਰੈ ਕੇਸ ਸੋ
 ਕਾ ਮਨਿ ਦੂਟ ਬਾਲ ਜੇਆਵੈ॥ ਕਕਹੀ ਮੈ ਕੇ ਕੇਸ ਕਾ ਢਿ
 ਕੈ ਤਬ ਯਹਿ ਜਤਨ ਬਨਾਵੈ॥ ਕੇਸ ਜਲਾਇ ਰਾਖ ਜੇ ਕਰੀ
 ਮੇਰਾ ਖਾਲਿ ਗਪ ਰਲਾਵੈ॥ ਉਸ ਕਾ ਮਨਿ ਜੇ ਸੰਗ ਤਿਕੀ
 ਜੈ ਸਾਥ ਲਗੀ ਸੋਆਵੈ॥ ਜਿਸਿ ਕਾ ਮਨਿ ਕੇ ਕੇਸ ਜਲਾਵੈ
 ਤਾਹੀ ਸੋਗ ਤਿਮਾਨੀ॥ ਰੇ ਮਰੇ ਮਰ ਸਬ ਸਿਦ੍ਹੈ ਤਾ ਕੇ ਜਾਨ ਮੇ
 ਲਕੀਆਨੀ॥ ੫॥ ਐਰ ਬਸੀ ਕਰਨਾ ਛੰਦਾ॥ ਬਿੱਲੀ ਕਾ
 ਜੇ ਕਾਨੁ ਕਾਦੀ ਮੇਜੈ ਸੇਲੇ ਹੂਆਵੈ॥ ਤਾਮੇ ਬਾਹਿਮ ਦਨ
 ਜਲੁ ਕੇਣੀ ਕਰਿ ਕੈ ਏਕ ਰਲਾਵੈ॥ ਦੋਨੋ ਬਸ ਤੁਰਲਾਇ
 ਮਿਠਾਈ ਜਿਸੇ ਖਾਨ ਕੇ ਦੀਜੈ॥ ਜਬ ਲਗ ਜੀ ਮੇਨ ਮਨ
 ਤੇ ਉਤਰੈ ਪਨੁ ਜੇ ਬਨ ਹਰਿ ਲੀਜੈ॥ ੬॥ ਐਰ ਬਸੀ ਕਰਨ
 ॥ ਛੰਦਾ॥ ਹੁਦ ਹੁਦਾ ਮਾਨਿ ਜੁ ਬਿਸਮ ਲਕੀ ਜੈ ਤਾਂ ਕਾਲੇ
 ਹੁਲੀਜੈ॥ ਕੰਦੂ ਮਪਨਾ ਤਾਂ ਹਿਰ ਲਾਵੈ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਖਾਨੇ

ਦੀਜੈ॥ ਖਾਤੇ ਬੇਰਨ ਬੀਤੈ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਹੋਇ॥ ਜੁ ਤੇਰੇ ਰਸ ਮੇ॥ ੩
 ਜਬ ਲਗ ਜੀ॥ ਮੇਨ ਬਿਸਰੈ ਕਬਹੂੰ॥ ਮਰੈ ਤੇਰੇ ਰਸ ਮੇ॥
 ੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਸੀ ਕਰਨਾ॥ ਛੰਦਾ॥ ਜੇ ਕੋਈ॥ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਪਾਇ॥
 ਕੇ ਬੀਸੇ॥ ਨਖ ਜੁ ਉਤਾਰੈ॥ ਪਾਵਕ ਭੂਪਾਰਿ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਰਾਖੈ॥ ਛਾ
 ਹੁ॥ ਹੋਇ ਤੇਜਾ॥ ਰੋ॥ ਨਖ ਕੀ ਰਾਖੁ॥ ਰਲਾਇ॥ ਖਾਂਡੁ॥ ਸੋ ਜਿਸ
 ਕੇ ਪੀਸਿ॥ ਖਿਲਾਵੈ॥ ਦਿਨੁ॥ ਦਿਨੁ॥ ਹੋਤੁ॥ ਹੀ॥ ਏਕਾ॥ ਬਾਢੈ॥ ਜੀਵ
 ਤਨੁ॥ ਹਿ॥ ਬਿਸਰਾਵੈ॥ ੮॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਸੀ ਕਰਨਾ॥ ਛੰਦਾ॥ ਬਾਂਸੀ
 ਅੰਖ ਚੀਲ ਕੀ॥ ਮਾਨੈ॥ ਨਿਸਿ॥ ਮਾ॥ ਦਿਤ ਕੀ॥ ਲੀਜੈ॥ ਤਾਰਿ
 ਸੁਕਾਇ॥ ਬਾ॥ ਹਿ॥ ਸੋ॥ ਏ॥ ਮੇ॥ ਪੀ॥ ਸਿ॥ ਖਿ॥ ਰੇ॥ ਲੀ॥ ਕੀ॥ ਜੈ॥ ਪਾ॥ ਨ॥ ਮਿ
 ਰਾਣੀ॥ ਸਾ॥ ਬ॥ ਖੁ॥ ਲਾ॥ ਵੈ॥ ਖਾ॥ ਤੇ॥ ਬੇ॥ ਰ॥ ਨ॥ ਲਾ॥ ਗੇ॥ ਸੋ॥ ਤੇ॥ ਰੇ॥ ਰ॥ ਸ॥ ਬ
 ਸਿ॥ ਹੂੰ॥ ਮੇ॥ ਸੇ॥ ਖੀ॥ ਰ॥ ਖਾਂਡੁ॥ ਜੋ॥ ਪਾ॥ ਗੇ॥ ੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਸੀ ਕਰਨ
 ॥ ਛੰਦਾ॥ ਜੇ॥ ਕੋ॥ ਏ॥ ਨੀ॥ ਨਾਰਿ॥ ਪੁ॥ ਰ॥ ਖ॥ ਸੋ॥ ਬਿ॥ ਛੁ॥ ਗੀ॥ ਤਾ॥ ਕੇ॥ ਬ॥ ਸਿ॥ ਕ
 ਰਿ॥ ਲੀ॥ ਜੈ॥ ਚ॥ ਮ॥ ਗਾ॥ ਦ॥ ਤੁ॥ ਅ॥ ਗ॥ ਚਿ॥ ਰਾ॥ ਖਾ॥ ਨ॥ ਗੀ॥ ਤਾ॥ ਕੇ॥ ਬਿ
 ਸ॥ ਮਿ॥ ਲਿ॥ ਕੀ॥ ਜੈ॥ ਦੁ॥ ਹੁੰ॥ ਕਾ॥ ਮਾ॥ ਸੁ॥ ਸੁ॥ ਕਾ॥ ਇ॥ ਏ॥ ਕ॥ ਸੰ॥ ਗ॥ ਪੀ॥ ਸਿ
 ਕੂ॥ ਟੈ॥ ਕੈ॥ ਪ॥ ਗੀ॥ ਮੇ॥ ਜ॥ ਬ॥ ਵ॥ ਹਿ॥ ਕਾ॥ ਮਿ॥ ਨਿ॥ ਪੀ॥ ਮੇ॥ ਸੇ॥ ਸੇ॥ ਵੈ॥ ਤ
 ਬੇ॥ ਮੇ॥ ਸੀ॥ ਬਿ॥ ਧਿ॥ ਕ॥ ਗੀ॥ ਮੇ॥ ਤੀ॥ ਮਾ॥ ਕੀ॥ ਪੀ॥ ਠ॥ ਮ॥ ਲੈ॥ ਵ॥ ਹੁੰ॥ ਮੇ
 ਦਾ॥ ਪੀ॥ ਸੀ॥ ਕੂ॥ ਜੇ॥ ਪ॥ ਗੀ॥ ਏ॥ ਲਾ॥ ਗ॥ ਤਾ॥ ਮੰ॥ ਗ॥ ਸੰ॥ ਗ॥ ਉ॥ ਠਿ॥ ਲਾ॥ ਗੇ
 ਜੋ॥ ਏ॥ ਬੋ॥ ਹਿ॥ ਬ॥ ਸੋ॥ ਕ॥ ਗੀ॥ ਏ॥ ੧੦॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਸੀ ਕਰਨਾ॥ ਛੰਦਾ॥
 ਚਾ॥ ਹੇ॥ ਨਾਰਿ॥ ਪੁ॥ ਰ॥ ਖ॥ ਬ॥ ਸਿ॥ ਕੀ॥ ਜੈ॥ ਤ॥ ਬੇ॥ ਮੇ॥ ਸੀ॥ ਬਿ॥ ਧਿ॥ ਕੀ॥ ਜੈ॥

ਮੁਲਕਨੇਰਲਾਲਕੀਆਨੈਆਦਿਤਵਾਰਸੁਲੀਜੈ॥ਪੀ
 ਸਕੁਟਕੈਗੋਲੀਕਰੀ॥ਐਆਨਿਸੁਕਾਵੇਛਾਯੀ॥ਆਰੇ
 ਜਤਨਕਹੋਗਾਜੈਸਾਤਿਸਮੇਧੋਖਾਨਾਯੀ॥ਤਿਲਕੇਤੇਲ
 ਜਲਾਵੈਗੋਲੀਜੈਸੇਛਾਰਦਿਖਾਵੈ॥ਤਬਯਹਤੇਲੁਛ
 ਨੀ॥ਐਬਸਤਗਸਿਰਕੈਤਨਕੇਲਾਵੈ॥ਕਾਮਾਨਿਕਰੈਤੇ
 ਲਕਾਮਰਦਨੁਅਪਨੇਪੀਅਸੇਸੇਵੈ॥ਪੁਰਖਹੋਇਕਾਮ
 ਨਿਕੈਬਸਿਮੈਕਪਦੁਯੀਏਕਾਖੇਵੈ॥੧੧॥ਅੰਮਰਬਸੀਕਰ
 ਨਾ॥ਛੰਦਾਦਾਨੇਦੋਇਸੇਤਪੁੰਘਚੀਕੇਲੈਤਈਤਮੇਰ
 ਖੈ॥ਜੇਕੋਈਮੁਖਦੇਖੈਤਾਕਾਜੀਉਵਾਰਕੈਨਾਖੈ॥ਨਰਨ
 ਰੀਬਾਲਕਾਮੈਬਿਰਧਾਬਸੀਹੋਇਹੋਹਿਸਭਤੇਰੇ॥ਸੇ
 ਵਾਕਰੈਜਗਤਜਹਿਤਾਈਬਚਨਸਿਮਰਯਹਮੇਰੇ॥੧
 ੨॥ਅੰਮਰਬਸੀਕਰਨਾ॥ਆਨੈਮੁਲਸੇਤਗੁੰਜਾਕੀਅਪਨੇ
 ਮੁਖਮੇਬਾਹੈ॥ਜੇਦੇਖੈਲਾਗੈਮੁਖਬੰਧਨਨੈਨਦਕੁਦਕੀ
 ਚਾਹੈ॥੧੩॥ਅੰਮਰਗਾ॥ਆਨੈਮੁਲਸੇਤਪੁੰਘਚੀਭੁਜਸੇਬਾ
 ਧੈਕਾਮਨਿ॥ਗਰਭੁਨਧਰੈਕਰੈਗਤਿਸੰਗਤਿਪੁਰਖਸੰਗ
 ਦਿਨਜਾਮਨਿ॥੧੪॥ਪੁਨः॥ਦਾਨੇਦੋਇਸੇਤਗੁੰਜਾਕੇ
 ਕਾਮਨਿਤਾਇਤੁਗਾਖੈ॥ਰਹੈਨਗਰਭੁਗਹਾਜੇਜਾਨੈਬਿਨ
 ਹੀਅੰਖਦਨਾਖੈ॥੧੫॥ਪੁਨः॥ਗੁੰਜਾਸੇਤਮੰਗਾਇਪੀਸ
 ਕਰਿਰੁਧਰਾਮਾਪਨੇਸੇਤੀ॥ਗੋਲੀਬਾਂਧਿਖਵਾਵੈਜਿਸਕੇ

ਪੁਰਖ ਨਾਹਿ ਪੈ ਜੇਤੀ ॥ ਤੇਰਾ ਨੇਹੁ ਨ ਬਿਸਰੈ ਕਬਹੂੰ ॥ ੪
 ਦੀਪਕ ਸੰਗ ਬਾਤੀ ॥ ਜਬ ਲਗ ਜੀ ਅੰਨ ਬਿਸਰੈ ॥
 ਨ ਤੇ ਪਾਸ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ੧੬ ॥ ਪੁਨ: ॥ ਦਹ ਫੇਰਾ ਬ
 ਪਾਉ ਅਪਨੇ ਕੀਛੇ ਦੀ ਅੰਗੁਲੀ ਪਾਛੈ ॥ ਪੀਸ ਖਿਰ
 ਲੀ ਬਾਂਧੇ ਤਾ ਕੀ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਲਾ ਆਛੈ ॥ ਜਿਸ ਹਿਥ
 ਰੋਲੀ ਆਨਿ ਖਿਲਾਵੈ ਸੋ ਹੁਇ ਤੇਰੇ ਬਸ ਮੇ ॥ ਜਬ ਲੋ
 ਜੀ ਅੰਨ ਬਿਸਰੈ ॥ ਨ ਤੇਰਾ ਹੋ ਗੀ ਤ੍ਵਿ ਕੈ ਰਸ ਮੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਪੁਨ: ॥ ਗੋਰੇ ਚਨ ਪੰਡ ਜਾ ਅਰੁ ਕੇਸਰ ਮਨ ਸਿਲਸਮ
 ਕਰਿ ਲੀਜੈ ॥ ਚਾਰੇ ਬਸ ਤੈ ਪੀਸਿ ਬਰਾ ਬਰ ਆਥੈ ਤਿ
 ਲ ਕੁਕਰੀ ਜੈ ॥ ਜੇ ਦੇਖੈ ਸਨਮੁਖ ਹੁਇ ਤਾ ਕੈ ਕਬਹੂੰ ਨਾ
 ਮੁਖ ਫੇਰੈ ॥ ਬਾਸ ਰਹੈ ਨਨ ਬਿਸਰੈ ਕਬਹੂੰ ਸਾਸਿ ਚਕੋ
 ਰ ਜੋ ਹੋਰੈ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਨ: ॥ ਗੋਰੇ ਚਨ ਗਜ ਕੇਸਰ ਮਨ
 ਸਿਲਲੇ ਇਬਰਾ ਬਰ ਕੇਈ ॥ ਨਾਨਾ ਪੀਸਿ ਕਪਰ
 ਛਾਨ ਕੀ ਜੈ ਚਖਾ ਅੰਜਨ ਸਾਹੇਈ ॥ ਜੇ ਕੇਈ ਅੰਜ
 ਨੁ ਕਰੈ ਨੈਨ ਮੈ ਨੈਨ ਨੈਨ ਸੋ ਹੋਰੈ ॥ ਦੇਖਤ ਬਦਨ ਰਹੈ
 ਬਸਿ ਤਾਂ ਕੇ ਕਬਹੂੰ ਨਾ ਮੁਖ ਫੇਰੈ ॥ ੧੯ ॥ ਪੁਨ: ॥ ਕਾਜਲੁ
 ਕਮਲ ਪੰਡ ਗੋਰੇ ਚਨੁ ਚੰਦਨ ਪੰਡ ਜਲੀ ਜੈ ॥ ਏਸ ਮ
 ਭਾਗ ਪੀਸਿ ਕੈ ਛਾਨੈ ਬਹੁ ਮਹੀਨ ਸੋ ਕੀਜੈ ॥ ਜੇ ਯਹ ਅੰ
 ਜਨ ਕਰੈ ਨੈਨ ਭੁਰਿ ਨ ਭੁਕਾ ਮਿਨਿ ਕੋ ਸੋਰੈ ॥ ਪਸੁ ਪੰਛੀ

ਹੋਵੈ ਬਾਸਿ ਤੇਰੇ ਮਾਨ ਸਬ ਪੁਰਾ ਕੋ ਹੈ॥ ੨੦॥ ਪੁਨः॥ ਸੋ ਤੇ
ਹੋਹਿ ਦੇਖ ਜੇ ਘਰ ਮੇਤ ਬਯਾਹਿ ਜਤਨ ਬਨਾਵੈ॥ ਰੀਝ
ਰਹਾਨ ਰੁਏ ਕਨਾਹਿ ਸੋ ਦੁਜੀ ਨਿਕਦਨ ਆਵੈ॥ ਜੇ ਨਿ
ਰਾਸਾ ਹੁਇ ਰਹੀ ਕਾਮ ਨੀਏ ਕੇ ਦਾਉ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਮਾਵ
ਹਿ ਫੁਲ ਹੋਇ ਸਿਰ ਮੇਲਾ ਤਬ ਯਾਹਿ ਬਸ ਤੇ ਆਨੈ॥ ਆ
ਨੈ ਮੁਲ ਸੇਤਰੀ ਜਾ ਕੀ ਫੋਹਾ ਕਰਿ ਜੁਓ ਠਾਵੈ॥ ਫੂਟੈ ਬੰ
ਧਾ ਗੁਹਿਰ ਜੇ ਨਿਕਾਜੇ ਕਾ ਆਸੁ ਖਪਾਵੈ॥ ਸੇਤਰੀ ਗਕੀ
ਸਰਸੋ ਚਨਿ ਕੈਟਾਂ ਕਾ ਮਛਾਈ ਲੀਜੈ॥ ਝੀਨ ਬਸਨ ਮੇ
ਬਾਂਧਿ ਪੈਦਲੀ ਲੈਭਗਾ ਮੰਤਰ ਦੀਜੈ॥ ਸਾਤ ਦਿਵਸ
ਗਖੈ ਭਗਾ ਮੰਤਰ ਦਿਵਸਾ ਮਾਠਵੇ ਕਾਢੈ॥ ਲੈਭਗੈ ਸਿ
ਰਸਾ ਮਿਸੈ ਤਿਕੈ ਬਿਰਸ ਜਾਇ ਰਸੁ ਬਾਢੈ॥ ਸੋ ਤਿਨ
ਭਾਵੈ ਮਨ ਮੇਕ ਬਹੁ ਜਬ ਲਗਾਵਹਨ ਰੁਜੀਵੈ॥ ਤਿਹ
ਨਾਹੀ ਰਸ ਬਾਸਿ ਹੈ॥ ਮੇਸੇ ਪਾਇਓ ਇਕੈ ਪੀਵੈ॥ ੨੧॥ ਪੁ
ਨः॥ ਦਾਨਾਏ ਕੁਸੇਤਰੀ ਜਾ ਕਾ ਭੁਜ ਸੰਬਾਧੈ ਕੋਈ॥
ਬੰਦਿ ਪਰੈ ਸੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਯਹ ਛੂਟਤ ਬਾਰਨ ਹੋਈ॥ ੨੨
॥ ਪੁਨः॥ ਦਾਨਾ ਪੁਰਖ ਜੁ ਦਾਨਾ ਬਾਂਧੈ ਦਾਨਾ ਖੇਲ ਖਿ
ਲਾਵੈ॥ ਦਾਨਾ ਪਰੈ ਬੰਦਨਾ ਵਾਨੀ ਹਸੈ ਖੇਲ ਘਰਿ ਆ
ਵੈ॥ ੨੩॥ ਪੁਨः॥ ਜੇ ਆਨੈ ਚਰ ਬੀਭਿਤ੍ਰ ਹਾਕੀਤਾ
ਇਅਗ ਨਿਮੈ ਪਗੀਏ॥ ਮੇਲਿ ਫੁਲੇ ਲਤਾਹਿ ਮੇਦਾ

ਵੈਦੁਹੀਇਕਤਰਕਰੀਏ॥ਉਠਿਕੈਪ੍ਰਾਤਹਥੇਲੀਧਾਰਿਕੈ 4
 ਲੈਕੈਭੁੱਹੁਲਗਾਵੈ॥ਜੇਸਨਮੁਖਯੋਇਦੇਖੇਤਾਕੇਸੰਗ
 ਲਗਾਸੋਆਵੈ॥ਮਿਹਰੀਮਰਦਕਰੈਜੋਕੋਈਕਰਨਾ
 ਰੁਜਗਮੈ॥ਪਸੁਪੰਖੀਗੁਇਹੈਬਸਿਤਾਕੈਮਾਨਸਬ
 ਪੁਰਾਕੈ॥੨੪॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਅਦਭੁਤਬਿਲਾਸਬਸੀ
 ਕਰਨਬਿਧਿਸਮਾਪਤਾ॥ਅਥਉਚਾਟਨਬਿਧਬਰਨ
 ਨੀ॥ਛੰਦਾਕੁਰਕਟਾਮੋਰਮਯੁਗਆਨਿਕੈਦੋਨੋਕੇਸਿ
 ਰਕਾਟੈ॥ਬਹੁਰੇਲੇਸਿਲਬਟੈਉਪਾਰਿਨਾਨਾਕਰਕੈ
 ਬਾਟੈ॥ਦੇਇਮਿਤ੍ਰਕੋਧੁਨੀਦੀਜੈਦੇਹੀਧੁਆਲਾ
 ਗੈ॥ਬਛੈਬਿਰੋਧੁਕਲਹਉਪਜਾਵੈਹੇਤੁਹੀਏਕਾਭਾ
 ਗੈ॥ਮੇਸੀਆਗਿਉਠੈਦੁਹੁਭੀਤਰਫਿਰਫਿਰਕਰ
 ਹਿਲਗਈ॥ਕਬਹੂੰਮਿਲਹਨਜਬਲਗਜੀਵਾਹਿ
 ਬਾਪੁਹੋਹਿਕੈਭਾਈ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਉਚਾਟਨਬਿਧਿ॥
 ਉਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤਾਗਕੇਦੋਨੋਪੰਖਤੋਰਿਕੈਲੀਜੈ॥ਦੇਇ ਕੇ੨
 ਮਿਤ੍ਰਕੋਬੀਚਾਅਚਾਨਕਧੁਨੀਕਰਿਕੈਦੀਜੈ॥ਦੁ
 ਹਕੈਅੰਗਧੁਆਜੇਲਾਗੈਉਠੈਆਗਿਦੁਹਮਾਹੀ
 ॥ਜਬਲਗਜੀਵਹਿਮਿਲਹਿਨਕਬਹੂੰਅੰਤਰੁਭੇ
 ਟਹਿਨਾਹੀ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਉਚਾਟਨਬਿਧਾ॥ਅਨਿਕ
 ਚੁਗੀਅਸਿਤਨਾਗਕੀਤਾਹਿਪੀਸਕੈਧਰੀਏ॥ਦੇ

ਇਮੰਤ ਕੇ ਬੀਚ ਮਚਾਨ ਕ ਜਾ ਰਿਧੀ ਮਾਸੇ ਕਰੀ ਏ ॥ ਲਾਗੇ
 ਧੀ ਮਾ ਦੁਹਨ ਕੀ ਦੇਹੀ ਨੇਹੁ ਦੁਹੀ ਕਾ ਦੂਟੈ ॥ ਜਬ ਲਗ ਜੀ ਮਹਿ
 ਬੋਲਹਿ ਨਹਿ ਕਬਹੂੰ ਪੁਆਰ ਦੁਹਨ ਕਾ ਛੁਟੈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾ
 ਟਨਾ ॥ ਕਲਾਸੁ ਪਮੁਆ ਜੇ ਦੇਖੈ ਤਾ ਕਾ ਸਿਰਿ ਜੇ ਲੀਜੈ ॥ ਮ
 ਰੁਕੁ ਕਰ ਕੀ ਜੀ ਕੁਮੰਗਾ ਵੈ ਦੁਹੀ ਏ ਕਠਾ ਕੀ ਜੈ ॥ ਘੋੜੇ ਕੇ ਸੁ
 ਖਮਾ ਹਿ ਬਾਹ ਕੈ ਜਿਹ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਗਾਭੈ ॥ ਸਾਤ ਦਿਵਸ ਬੀ
 ਤਨੇ ਨ ਪਾਵਾ ਹਿ ਬਿਰਸ ਕਲੇ ਸੁਨ ਛਾਭੈ ॥ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾ
 ਟਨਾ ॥ ਬਿਖ ਕੀ ਮੁਲ ਬੀਰ ਕੁਰ ਕੁਦ ਕੀ ਦੁਹੀ ਬਰਾ ਬਰ ਕੀ
 ਜੈ ॥ ਨਰ ਕੇ ਕੇਸ ਲੀ ਗਾ ਮਰੁ ਸਿਰ ਕੇ ਹਾਥੁ ਛੁਟ ਕਾ ਲੀਜੈ ॥
 ਬਾਮੇ ਪਗ ਕੀ ਨਲੀ ਓਠ ਕੀ ਚਾਰਿ ਬਸਤੁ ਸਮਕਰੀ ਏ ॥
 ਜਿਸ ਕੇ ਘਰ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਗਾਭੈ ਬਦਸ ਬਿਰੋਧ ਸੁਭਰੀ ਏ ॥
 ਚਿਤਾ ਬਢੈ ਕਲਹ ਓਪ ਜਾ ਵੈ ਜੇ ਹੋਵੈ ਓਸ ਘਰ ਮੇ ॥ ਭੂਤ
 ਕੁਆਨ ਕਰਹੈ ਦਿਸਿ ਮਹਿ ਹੀ ਮਾਰੁੰਧ ਕੈ ਭਰ ਮੇ ॥ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਰ ਚਾ ਟਨਾ ਬਿਧਾ ॥ ਮੁਏ ਮਨੁਖ ਪਾਇ ਬਾਏ ਕੀ ਤਾ ਕੀ
 ਨਲੀ ਮੰਗਾਵੈ ॥ ਛੋਲਿ ਛਾਲ ਸੇਹਾ ਡੁਪਾ ਓਕਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀ
 ਲਾ ਬਨਾਵੈ ॥ ਲੈ ਗਾਭੈ ਜਾ ਕੇ ਘਰ ਮਾਂ ਕਨ ਸੇ ਮਸਾਨ ਘ
 ਰ ਹੋਵੈ ॥ ਬਹੁਰੇ ਫਿਰਿ ਕੈ ਬਸੇ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਨਿ ਬੁਝੁ ਪਰ
 ਥੋਵੈ ॥ ੬ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾ ਟਨਾ ॥ ਪਹਿਲੇ ਮਨੈ ਬਿ
 ਛੁਕਾ ਲਾਭੁ ਕੁਕਾਰ ਕੈ ਲੀਜੈ ॥ ਜਾਸੇ ਬੈਰੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮਾ

ਹੀਤ ਬਯਾਹ ਜਤਨ ਕਰੀ ਜੈ ਨਰਨਾਰੀ ਪਰ ਜਤਨ ਚਲਾ ॥ ੬ ॥
 ਵੈਸੀ ਕਨ ਮਨ ਮੇ ਕਰੀ ਏ ॥ ਕੈ ਬਿਸੁ ਕੈ ਲਘੁ ਸੀਕਾ ਮੈ ਡਾਂਕ
 ਗਾਡ ਕੈ ਪਰੀ ਏ ॥ ਉਪਗਮਾਟੀ ਅੰਗੇ ਰੂਪੈ ਜੈ ਸੇਲ ਖੇਨ ਕੇ
 ਈ ॥ ਦੋ ਨੇ ਦਰ ਕੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਜੈ ਨ ਉਖਾ ਲੈ ਕੇ ਈ ॥ ੭ ॥
 ਅੰਗੇ ਉਚਾਟਨਾ ਕਾਗਪੰਖ ਕੀ ਲੇਖਨ ਕੀ ਜੈ ਜੋ ਕੇ ਈ ਬੈ
 ਰੀ ਜਾਨੈ ॥ ਮੁਹ ਦਾ ਜਹਾਂ ਜਲਾ ਯਾਵੇ ਖੈ ਬੀ ਨਿਕੋਇ ਲੇਖਾ
 ਨੈ ॥ ਪੀਸ ਕੇ ਇਲੇਕੁ ਰਮ ਸਵਾਨੀ ਵਹੈ ਲੇਖਨੀ ਕਰੀ ਮੇ
 ॥ ਤਬ ਮਸਾਨ ਕਾ ਕਪੜਾ ਮਾਨੈ ਤਿਸਹਿ ਬਗ ਬਰਿਧ
 ਗੀ ॥ ਤਿਹ ਮਸਾਨ ਕੇ ਕਪੜੇ ਉਪਗਓੜ ਕਾਰ ਕੇ ਲੇ
 ਖੈ ॥ ਅਰੁ ਬੈਰੀ ਕਾਨਾ ਉਲਿਖੀ ਜੈ ਜਿਸੈ ਨ ਕੇ ਈ ਦੇਖੈ ॥
 ਲੁਗੜਾ ਵਹ ਬੀ ਬੁਲ ਪੇਟਾਂ ਗੈ ਤਬ ਯਹ ਖੇਲ ਬਨਾਵੈ ॥
 ਕਾਗਨ ਤਜੈ ਸੀਗੁ ਬੈਰੀ ਕਾ ਜਹਾਂ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਖਾਵੈ ॥ ੮ ॥
 ਅੰਗੇ ਉਚਾਟਨਾ ਕਾਲਾ ਕਾਗੁ ਜੁ ਬਿਸਮਿਲ ਕੀ ਜੈ ਤਾ
 ਕਾਲੇ ਹੂਲੀ ਜੈ ॥ ਅਰੁ ਕਪੜ ਪਰਨਾ ਉਸੜ ਕਾ ਲਿਖ ਯਹ
 ਜਤਨ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ਮਾਕਪੇਡ ਪਗਲਿਖੈ ਸੜ ਕੇ ਜਿਸ ਪਰ
 ਲਿਖਾ ਜੁਨਾ ਉਥੇ ਤੇ ਦਿਨ ਬੀਤਨੈ ਨ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ
 ਖਾਵਹਿ ਕਾਉ ॥ ੯ ॥ ॥ ਮਸਕਲ ਹਉਪ ਜਾਵਨ ਬਿਧਾ ॥
 ਮਾਦਿ ਤਵਾਰ ਦੁਪਾਹਿ ਗਵੇਲਾ ਗਦਹਾਲੇ ਦਾ ਜਾਨੈ ॥
 ਕੈ ਭੈਸਾਲੇ ਏ ਤਿਸਹੀ ਠਾਂ ਪੂਰਿ ਤਹਾਂ ਕੀ ਮਾਨੈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ

ਗੇਹ ਪੁਰਿ ਦਹਿ ਭਾਰੈ ਤਿਹ ਘਰਿ ਹੋਇ ਲਗਾਈ ॥ ਮਾਰ ਕੁਦਾ
 ਈ ਕਰਹਿ ॥ ਮਾਪ ਮੇਥਾ ਪੁਰਿ ਹੋਇ ਕੈ ਭਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਮਥ ਪੁਰਬ
 ਜਨਮ ਦੇਖਣੇ ਕੀ ਬਿਧ ॥ ਤੇਲਾ ਮੰ ਕੋਲ ਬੀਜ ਕਾ ਮਨੈ
 ਤਾ ਮਹਿ ਘੀ ਓਰ ਲਾਵੈ ॥ ਵੀ ਮਥਾ ਰਿਕੈ ਕਾ ਜਰੁ ਪਾਏ
 ਪੁਖ ਨਿਛਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਮੰ ਜਨੁ ਕਰੈ ਮਾਂਖ ਦੇ ਨੇ ਮੇਂ ਜੀਏ
 ਪ੍ਰਾਨੁ ਜੇਲਾਵੈ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰੇ ਜਗਤਿ ਨ ਚੁਕੈ ਕੋਈ ਪਹਿਲ ਜ
 ਨ ਮਾ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਮਥ ਦੇ ਵਤਾ ਵਿਸਿ ਮਹਿ ਮਾਵ
 ਏ ਕੀ ਬਿਧਿ ॥ ਪਾਹਿ ਲੇ ਫਲਾ ਮੰ ਕੋਲ ਕਾ ਮਨੈ ਤਿਨ ਕਾ
 ਤੇਲੁ ਕਢਾਵੈ ॥ ਚੁਰਨੁ ਕਰੈ ਤਗਾਰ ਕੇ ਫਲਾ ਕਾ ਦੁਹਿ ਮਾਲਿ
 ਮੰ ਜਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ਜਗਤਿ ਵਿਸਿ ਤਹ ਲਖੈ ਦੇ ਵਤਾ ਦੇ ਵੀ ਦੇ
 ਵਾ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਗਾਰ ਤੇਲ ਕਾ ਮੰ ਜਨੁ ਕਰੀਏ ਵਿਸਦ ਮਾ
 ਨੁਖੀ ਮਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਮਥ ਚਿਤ੍ਰ ਕੋ ਤਕ ਦੇਖੈ ॥ ਜਬ ਹਿਗ
 ਰਭੁ ਨੀਜ ਨੈ ਸੁਬਾਲ ਕੁਤ ਬਇਤਨਾ ਫਲੁ ਕੀਜੈ ॥ ਐ
 ਲੀਜੇ ਬਾਲ ਕਕੇ ਓਪਰ ਸੇ ਮੰ ਗਾਇ ਕੈ ਲੀਜੈ ॥ ਮੂਰਤ
 ਚਿਤ੍ਰ ਜਗਤਿ ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਗੀ ਤਿਨ ਕੋ ਪੁਨੀ ਦੀਜੈ ॥ ਧਰਹਿ ਸੁ
 ਕਾਇਨ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਜਗਤਿ ਜਤਨ ਯਾਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ਐ ਲੀਜ
 ਲੈ ਪੁਆ ਜਬ ਲਾਗੈ ॥ ਦਿਸਦ ਸੁਭਨ ਕੀ ਮਾਵੈ ॥ ਰੇਵ ਹਿਚਿ
 ਫਜ਼ਹਾਂ ਲਗ ਦੇਖਾਹਿ ॥ ਮਾਸੁ ਨੈਨ ਬਹਾਵੈ ॥ ਗੁਗਲੁ ਕਨੀ
 ਮੰ ਗਾਇਹਾਟ ਸੋ ਚਿਤ੍ਰ ਨਿਪੁੰ ਮੁਲਗਾਵੈ ॥ ਰੇਵ ਹਿਚਿ ਚਿਤ੍ਰ ਨੈ

ਨਗੁਰਿਆਂ ਸੁਸਭ ਕੇ ਦਿਸ ਦੀਆ ਵੈ॥ ੧੩॥ ਅਥ ਚਿੰ ੧
 ਤਲੇ ਪਹੇ ਛੱਕੀ ਬਿਧਾ ਬਾਲ ਕੁਜਨੈ ਗਰਭੁ ਨੀਨਾਗੀ
 ਤਿੱਲੀ ਤਾਹਿ ਮੰਗਾ ਵੈ॥ ਅਰਦੁਜੀ ਬਿੱਲੀ ਕੀ ਆਵਲ
 ਦੇਨੇ ਧੁਪ ਸੁਕਾ ਵੈ॥ ਧੂਨੀ ਦੇ ਇਬ ਸਤੁ ਦੇਨੇ ਕੀ ਚਿਤਲੇ
 ਪਹੁਇ ਜਾਹੀ॥ ਸਾਦੀ ਸਭੈ ਦਿਵਾਲਾ ਦਿਖਾ ਵੈ ਜਨੇਲਿ
 ਖੀਕਿਨਾਹੀ॥ ੧੪॥ ਅਥ ਲੋਕਾ ਜਨ ਬਿਧਾ ਸੁਰਮਾ ਅਰੁ
 ਸਿਵਾਰ ਪਾਨੀ ਕੀ ਅਰੁ ਮੁਹਲੇ ਰੀਲੀਜੈ॥ ਔਰੁ ਸਹਤ
 ਅਲਿਚਾਰਿ ਬਰਾਬਰਿ ਇਕਠਾ ਪੀ ਸਿਕਰੀਜੈ॥ ਪਾਹਿਲੇ
 ਫੁਲਹੇ ਇਜੇ ਕਾਮ ਨਿਰੁਪਰੁ ਜੇ ਨਿਕਾਮਾਨੈ॥ ਤਾਸੇ ਪੀ
 ਸੰਬ ਸਤੁ ਯਹ ਚਾਰੇ ਸਮਕਾਰਿ ਗੋਲੀ ਬਾਨੈ॥ ਧਰੈ ਸੁਕਾ
 ਯਜੁਗਤਿ ਸੋ ਗੋਲੀ ਤਬ ਐਸੀ ਬਿਧ ਗਾਹੈ॥ ਕੈਰੂਪੇ
 ਕੈਸੁ ਇਨਾ ਤਾਈ ਤਹਿ ਤਾਮੈ ਗੋਲੀ ਬਾਹੈ॥ ਸੋ ਤਾਈ ਤ
 ਬਾਹਿ ਮੁਖ ਅਪਨੇ ਖੇਲੁ ਜਗਤ ਕੇ ਪੈਖੈ॥ ਯਹ ਸੰਸਾਰ
 ਸਗਲ ਕੇ ਦੇਖੈ ਇਸੇ ਨ ਕੋਈ ਦੇਖੈ॥ ਲੋਕਾਂ ਜਨ ਯਹ ਸਿੰ
 ਧ ਖੇਲੁ ਕਾ ਸਿੱਧ ਹੋਇ ਸੇ ਖੇਲੈ॥ ਕਾਰਿਨ ਹਿਸ ਕੈ ਕਹਿਨ
 ਕਰਨੀ ਖੇਜੀ ਉਨ ਧੰਧੇ ਮੇਲੈ॥ ੧੫॥ ਅਥ ਅਗਨਿ ਬਿਧ
 ਨਾਲੇ ਸਿਵਾਰ ਮੇਡੁ ਕਕੀ ਚਰਬੀ ਤੀਜੇ ਜੇਕ ਮਿਲਾਵੈ
 ॥ ਤੀਨੇ ਪੀ ਸਿਕਰੈ ਜੋ ਇਕਠਾ ਹਾਥ ਪਾਉ ਕੋਲਾ ਵੈ॥ ਨਾ
 ਗੇ ਪਾਉ ਅਗਨਿ ਪਰ ਰੂਲੈ ਰੀਚਿ ਕਾ ਆਗਨ ਲਾਗੈ॥ ਭੂ

ਲੇਨ ਹੀ ਜਤਨੁ ਜੋ ਕੋਈ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਗੈ ॥੧੬॥
ਅਥ ਬੋਹਥ ਬੀਬਨਾ ਪਾਕੇ ਫਲੈ ਕੋਲ ਕੋਆਨੈ ਮੋਰੇ ॥
ਨਫਲਾ ਮਾਨੈ ਪੀਸੈ ਦੁਪਮਿਲਾਇ ਗਾਇਕਾਇ ਨਕੀ ਗੋ
ਲੀ ਬਾਨੈ ॥ ਜਾਮਨੁ ਬਡੇ ਬਰਾਬਰ ਗੋਲੀ ਕਰਿ ਕੈਛਾ ਹਸੁ
ਕਾਵੈ ॥ ਪੋਲਾ ਸੀਗਾ ਸੀਗਾਇ ਪੁਰੈ ਪੁਰੈ ਪਰਾਜੋ ਪਾਵੈ ॥ ਸੀ
ਗਾ ਮਾਹਿ ਪਰ ਰਾਖੈ ਗੋਲੀ ਸਾਤ ਦਿਵਸ ਜੋ ਬੀਤੈ ॥ ਮੇਸਾ
ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ਰਾਜ ਸਭਾ ਕੋ ਜੀਤੈ ॥ ਬਹਤੀ ਨ
ਉਜਾਇ ਪਾਨੀ ਮੋਤਹਾ ਖੇਲ ਸੁਹਕ ਗੀਏ ॥ ਦੇਖੇ ਛੇਦ ਨਾ
ਉਕੇ ਪੇਦਾਤਹਾ ਸੁਗੋਲੀ ਪਗੀਏ ॥ ਬਹਕੇ ਚਲੇਨ ਖੈਚੇ
ਮਾਵੈ ਨਾ ਉਨ ਖੇਦਾ ਮਾਨੈ ॥ ਰਹਹਿ ਜੁਹਾਰ ਮਲਾਹ ਬਿ
ਚਾਰੇ ਭੇਦ ਨ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ॥ ਲੀਜੈ ਕਾਛ ਛਿਦ੍ਰ ਸੋਗੋਲੀ
ਨਾ ਉਚਲੈ ਬਿਨੁ ਖੇਦੈ ॥ ਮੇਸਾ ਖੇਲ ਕਰੈ ਸੋ ਕੋਈ ਚਰਨ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੇਵੈ ॥੧੭॥ ॥ ਅਥਾ ਮਗਨਿ ਬੀਧਨਾ ਸੇਤਰੰਗ ਕਾ
ਮੇਰੂ ਕਪਾਵੈ ਤਾਕੋ ਮਾਰ ਸੁਕਾਵੈ ॥ ਸਾਤ ਬੇਰਿ ਜਲ ਮੇ
ਫਿਰ ਪੀਸੈ ਫੇਰ ਸੁਤਾਹਿ ਸੁਕਾਵੈ ॥ ਬਲਤੀ ਮਗਨਿ ਮਾ
ਹਿ ਜੋ ਬਾਹੈ ਸੀਤਲ ਹੋਇ ਸੁਆਗੀ ॥ ਫਿਰ ਕਾਰਿ ਨਾਹੀ
ਜਲੈ ਜਲਾਈ ਜਾਨੈ ਪਾਲੇ ਪਾਗੀ ॥੧੮॥ ॥ ਮੋਰਾ ਮਗ
ਨਿ ਬੀਧਨਾ ਮਲ ਬੈਤ ਕੀ ਖੇਦ ਮਗਾਵੈ ਜੇਤੀ ਮਨ ਮੇ
ਚਾਹੈ ॥ ਪੋਰੇ ਕੇ ਖੁਰੁ ਭੀਤ ਰਾਖੈ ॥ ਮਾਨਿ ਮਗਨਿ ਮੇਬਾਹੈ ॥

ਅਗਨਿਨਜਲੈਕਰੈਬਹੁਤੇਗਾਉਮਨਬਾਹਰਿਆਵੈ॥੧੮॥ਅਥ
 ਪੜਾਰੰਉਨਪਾਏਸੁਲਗੀਜੋਚੋਵਾਈਲਾਵੈ॥੧੯॥ਅਥ
 ਜਲਮੋਫਿਰੈਸ੍ਵਾਸਨਰੂਪੈ॥ਦੁਮੁਹਾਂਸਾਪੁਮਾਰੀਮੇਜਾਇ
 ਨਲੋਹੁਕਪਗਾਭੀਜੈ॥ਧੁਪਸੁਕਾਇਲਪੇਟੈਲੁੰਗਤ੍ਰਾਗੋਲੀ
 ਕਰਿਮੁਖਦੀਜੈ॥ਪਾਨੀਪੈਠਜਾਇਗਹਿਰੇਸੋਪੰਥਪਤਾ
 ਲਕਮਾਵੈ॥ਜਬਲਗਲੰਗਤ੍ਰਾਮੁਖਮੇਗਾਖੈਸ੍ਵਾਸਨਹੀ
 ਭਰਮਾਵੈ॥੨੦॥ਅਥਖੜਾਵਾਜਲਸਬੰਭਨਾ॥ਅਰਹੁ
 ਰੁਖਕਾਰੀਏਜਾਇਨਕਾਠਤਾਸਕਾਲੀਜੈ॥ਕਾਰੀਗਰ
 ਬਿਸੁਕਰਮਾਜੈਸਾਛੀਲਖੜਾਵਾਕੀਜੈ॥ਪਾਰਿਰੈਪਾ
 ਉਖੜਾਵਾਂਦੋਨੇਜਲਉਪਰਜੋਪਾਵੈ॥ਜਲਕੀਬਾਟ
 ਫਿਰੈਬਹੁਤੇਗਤੁਲੁਆਨਾਹਿਭਿਗਾਵੈ॥੨੧॥ਅਥ
 ਬਾਉਲਾਕਰਨਬਿਧਾ॥ਪਹਿਲੇਮਾਨੈਬੀਜਪਤੁਰਾਪੀ
 ਸਿਕਪਰਛਾਨਕੀਜੈ॥ਕਾਠਮਾਹਿਕੀਗਾਪੁਨਲਾਗੇ
 ਤਾਂਕਾਚੁਰਨਕੀਜੈ॥ਗੁਗਲਕਨੀਮੰਗਾਇਬਰਾਬ
 ਰਪਾਨੀਮੰਗਜੁਪੀਵੈ॥ਹੋਇਦਿਵਾਨਾਚੇਤਨਚੇਤੈਜ
 ਬਲਗਜਗਮੇਜੀਵੈ॥੨੨॥ਸੁਧਮੋਮਾਵੈ॥ਜੋਚਾਰੈਵ
 ਹਸੁਧਮੋਮਾਵੈਤਬਯਹਜਤਨੁਕਰੀਜੈ॥ਕਾਂਜੀਸੋ
 ਗੁੜਪੋਲਿਪਿਲਾਵੈਤੀਨਬਾਰਿਕਰਿਦੀਜੈ॥ਕੋਈ
 ਕਰੈਪਿਸਾਚੁਡਾਕਨੀਕੋਈਕਰੈਦਿਵਾਨਾ॥ਮਿੱਤ੍ਰਸੰਤ੍ਰ

ਹਾਂਸੀ ਕੇ ਕਾਰਨ ਪਰਚੈ ਮਨ ਮੇ ਆਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਐਰ ਬਾਵਲਾ ਕਰ
 ਨਾ ਬ੍ਰਹਮਨ ਐਰ ਰੁਹਗ ਇਨ ਕੇ ਬਾਲ ਦੁਹੰ ਕੇ ਲੀਜੈ ॥ ਐ
 ਰਬਿ ਤਾਲ ਨਿਵਲ ਜੋ ਪਾਵੈ ਰੋਮ ਆਨਿ ਸਮ ਕੀਜੈ ॥ ਐਰ
 ਪੰਖ ਚਿਲ ਕੇ ਆਨੈ ਤਬ ਯਹਿ ਜਤਨੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਅਰੁ ਬਿਤ
 ਲ ਕੀ ਬੀਰੁ ਮੰਗਾਵੈ ਜਲ ਮੇ ਪੀਸ ਪਰੀਜੈ ॥ ਦੀਜੈ ਜਾਹਿ
 ਪੀਮੇ ਜੋ ਕੋਈ ਪੀਵਤ ਬਢਿਗਹੈ ਵੈ ॥ ਹੋਇ ਅਚੇਤੁ ਦਿਵਾ
 ਨਾ ਮੇ ਸਾਗ ਆਨੁ ਹੀ ਏਕਾਖੈ ਵੈ ॥ ਕਾਂਜੀ ਸੋਗੁ ਤੁਧੋ ਲਪਿ
 ਲਾਯੈ ਪੀਵਤ ਚੇਤ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ਨਾਂਤਰ ਜਗ ਮੇ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨ
 ਜਨਮ ਜੁਏ ਜਿਉਹਾਰੈ ॥ ੨੪ ॥ ਐਰ ਬਾਵਲਾ ਕਰਨਾ ॥
 ਪਾਹਿਲੇ ਪੁਛ ਸਮਾਰ ਕੀ ਆਨੈ ਕਰੈ ਜਤਨ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਕਾ
 ਕਪੰਖ ਦਾਹ ਨੀਰੁ ਜਕਾ ਕਰੈ ਬਰਾ ਬਰਦੇਈ ॥ ਰਾਖੇ ਏਕ
 ਖਾਟ ਪਗ ਇਨ ਕੋ ਦੋਨੋ ਬਸਤੁ ਜੁ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਆਇ
 ਖਾਟ ਪਰਲੇ ਏਤਰ ਤੁਰਤ ਦਿਵਾਨ ਹੋਈ ॥ ਜਬ ਦੁਹੁ ਬਸਤੁ
 ਕਾਛਿ ਕਰ ਡਾਰੈ ਤਬ ਹੀ ਚੇਤ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ਨਾਂਤਰ ਬਢਿਗਰ
 ਹੈ ਜਨਮ ਰੁਗਲ ਕੇ ਕਪੜੇ ਫਾਰੈ ॥ ੨੫ ॥ ਐਰ ਬਾਵਲਾ
 ਕਰਨਾ ॥ ਪਾਹਿਲੇ ਬੀਜ ਪਤਰਾ ਆਨੈ ਬੀਜ ਬਿਜੋ ਰੇਦ ਜੈ ॥
 ਅਰੁ ਤੀਜਾ ਹਰਤਾਲ ਮੰਗਾਵੈ ਸਬੈ ਬਰਾ ਬਰ ਕੀਜੈ ॥
 ਸਬੈ ਪੀਸਿ ਕੇ ਪਾਨੀ ਸੇਤੀ ਸਿਰਕਾ ਹੁਕੇ ਲਾਵੈ ॥ ਲਾਵ
 ਤੁਰਤੁ ਦਿਵਾਨ ਬੀਰਾ ਮੁਖ ਪਾਰਿਛਾਰ ਲਗਾਵੈ ॥ ਭ

ਲਾਬਰਾਕਛਜਾਨੈਨਾਹੀਨਰਕਕੰਡਮੇਸਾਰੈ॥ਜੋਤਿਸ ੯
 ਕਾਸਿਗੁਰੂਕੋਈਤਬਦੁਹਚੇਤਸੰਗੈ॥ਨਾਤਰਸੁਪਥੇ
 ਵੈਜਗਾਫਿਰਤਾਜਨਮਜੂਏਜੋਹਾਰੈ॥੨੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾ
 ਲਦੁਰਕਰਨਾਕਾਲਾਨਾਗੁਮਾਰਿਕਰਗੁਰੈਪੁਛਕਾਟਕੈ
 ਲੀਜੈ॥ਬੀਜਪਤੂਰੇਤੇਲੁਕਛਕੈਡੁਰਤਿਸੀਮੇਦੀਜੈ॥
 ਸਾਤਦਿਵਸਬੀਤੈਤਬਤਾਂਈਪੁਛਤੇਲਮੇਰਖੈ॥ਬਹੁ
 ਰੇਪੁਛਤੇਲਤੇਬਾਹਰਿਕਾਛਦੂਰਿਕਾਰਿਨਾਖੈ॥ਲਾਵੈ
 ਤੇਲਬਾਲਕੇਉਪਰਿਬਾਲਦੂਰਹੈਜਾਹੀ॥ਫਿਰਕੈ
 ਤੁਹਾਂਬਾਲਨਹਿਉਪਜਹਿਯਾਹਿਅਚਰਜਕਛੁਨਾਹੀ
 ॥੨੬॥ਅਥਬਾਲਸੁਪੇਦਕਰਨਬਿਧਾਛੰਦਾਦੁਪਕਾ
 ਛਸੇਹੂੰਰੁਕਾਬਹੁਤਾਤਿਲਭੇਵੈਤਿਹਮਾਹੀ॥ਬਾਰਿਬਾ
 ਰਿਕਰਿਫੇਰਸੁਕਾਵੈਕਰੈਕਾਹਲੀਨਾਹੀ॥ਤਿਲਪਿ
 ਤ੍ਰਾਇਕੈਤੇਲੁਨਿਕਾਲੈਸਮਾਮਕੇਸਪਰਿਲਾਵੈ॥ਸੇ
 ਤਬਾਲਤਬਹੋਰਿਪਲਕਮੇਸਜਾਹੀਬਹੁਰਿਨਪਾਵੈ
 ॥ਤੇਲਬੂਦਜੋਪਰੈਦੇਰਿਪਰਿਸੇਤਦਾਗਪਕਜਾਰੈ॥
 ॥ਕੇਤੇਜਤਨਕਰੈਜੋਫਿਰਿਫਿਰਿਪਾਹਿਲੇਰੰਗਨਪਾ
 ਰੈ॥੨੭॥ਅਥਰੇਮਸਾਂਤਨਬਿਧਾਸਾਤਭਾਗਚੂ
 ਨਾਮਾਬੁਝਿਲੈਇਕਹਰਤਾਲਮੰਗਾਵੈ॥ਕਾਂਜੀਸੇ
 ਤੀਘੋਲਿਮੇਲਕੈਲੇਬਾਲੇਪਾਰਿਲਾਵੈ॥ਰਹੈਨਰੇ

ਮਜਹਾਂਲੋਲਾਗੈਫਿਰਿਕੈਬਾਲਨਾਮਾਵੈ॥ ਬਾਰਬਾਰ
 ਮੁੰਡਨਸੇਛੁਦੈ॥ ਮੇਸਾਜਤਨੁਜਪਾਵੈ॥ ੨੮॥ ਘਾਉਨਲਾ
 ਗੈ॥ ਜਹਾਂਪਾਈਏਸਿਤਸਿਰਪੀਖਾਤਬਯਹਜਤਨੁਕ
 ਰੀਜੈ॥ ਪੁਖਨਖੜਜਾਇਉਤੰਗਦਿਸਮੁਲਕਾਛਿਕੈ
 ਲੀਜੈ॥ ਹੋਇਜੁਪੁਜਹਪਗਹਿਲਗਾਈਬਾਹਿਜਗੀਮੁ
 ਖਮੁਦੈ॥ ਬਛੈਲਪਾਉਕਰੈਬਹੁਤੇਗਾਲੇਹਲੇਹਸੇਗੀ
 ਦੈ॥ ਜਬਲਗਮੁਖਤੇਬੋਲਨਬੋਲੈ॥ ਘਾਉਨਤਨਮੁ
 ਮਾਵੈ॥ ਜੇਬਰਜੈਕਉਬੋਲਜੁਬੋਲੈਕਿਉਨਮਾਰਸੇ
 ਖਾਵੈ॥ ੨੯॥ ਮੇਰਦੇਹੀਘਾਉਨਲਾਗੈ॥ ਛੰਦਾਸੁ
 ਰਜਰਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਚੈਦਸਾਮਾਦਿਤਵਾਰਜੁਪਾਵੈ॥
 ਪਾਤੁਲਕੀਜੜਾਮਾਨਿਰਾਖੀਏਜੁਪਸਮੇਸੁਧਾਮਾਵੈ॥
 ਮੁਖਮੇਬਾਹਿਜਗੀਕੋਰਾਖੈ॥ ਮੁਖਸੇਬੋਲਨਬੋਲੈ॥ ਘਾ
 ਉਨਲਾਗੈਕਰੈਬਹੁਤੇਗਾਜਬਲਗਮੁਖਹੁਨਬੋਲੈ॥
 ੩੦॥ ਮੇਰਘਾਉਨਲਾਗੈ॥ ਜਾਦਿਨਸੁਰਜੁਰਹਨ
 ਦਿਖਾਵੈਜਤਨਤਿਸੀਦਿਨਕੀਜੈ॥ ਜਾਨਬੁਝਸਾਲ
 ਪਰਣੀਜੜਖੈਦਸੁਤਾਕੇਲੀਜੈ॥ ਸਮੇਲਗਾਈਮੁਖ
 ਮੇਰਾਖੈਜਗੀਘਾਉਸੋਬਾਚੈ॥ ਖੇਮਕੁਸਲਜੇਜਾਨੈਜੀ
 ਮਾਕੀ॥ ਮਾਨੰਦਕਰਕੈਨਾਚੈ॥ ੩੧॥ ਮੇਰਦੇਹੀਕੋਘਾ
 ਉਨਲਾਗੈ॥ ਮਾਘਮਾਸਕੀਚੈਦਸਪਾਵੈਕ੍ਰਿਸ਼ਪਾ

ਖਕੇਬੀਤੇ॥ ਤੀਨਿਦਿਵਸਬਿਨੁਭੋਜਨਰਹੀਏਕਯਾ ੧੦
 ਰਾਖਿਸੁਜੀਤੇ॥ ਤਾਦਿਨਅਸੁਗੰਧਖਾਇਬਹੁਤਕਰਿ
 ਪੀਅਖਾਂਡਸੋਪਾਗੈ॥ ਬਰਖਏਕਬੀਤੇਜਬਤਾਈਘਾ
 ਉਨਤਨਕੋਲਾਗੈ॥ ੩੧॥ ਅਥਪੈਡਾਬਹੁਤਚਲੈਤਾ
 ਕੀਬਿਧਾ॥ ਪਹਿਲੇਸੇਤਕਕੋਲਦੂਢਿਕੈਤਾਂਕੀਮੂਲ
 ਮੰਗਾਵੈ॥ ਕਾਕਜੰਘਦੁਜਾਸਿਰਪੰਖਾਦੋਨੋਸੇਤਜੁਪਾ
 ਵੈ॥ ਇਨਦੋਨੋਕੀਮੂਲਖਾਦਿਕੈਤੀਨੋਮੇਲਿਰਲਾਵੈ॥
 ਅਰਰਜਬੀਜਸੇਤਵਾਲਾਕੀਪਾਚੇਵਸਤੁਮਿਲਾਵੈ॥
 ਬਾਂਧਪੋਟਲੀਤਾਈਤੁਕਰੀਏਤਾਕੋਕਮਰਬੰਧਾਵੈ॥
 ਚਲੈਪੰਥਮਨੁਬਹੁਤਚਲਾਵੈਚਲੈਪਵਨਜਯੋਧਾਵੈ
 ॥ ਪਸੁਪੰਛੀਕੀਗਤਿਨਾਹਿਪਹੁਚੈਬਹਸਬਾਂਧਸੋਜਾ
 ਵੈ॥ ਪਗਕੋਚਿਹਨਨਧਰਤੀਲਾਗੈਪਵਨਬੋਗਕਰਿ
 ਧਾਵੈ॥ ਜੁਗਤਿਜਤਨਜੋਚੁਕੈਨਾਹੀਤਬੁਝਾਹਿਕਰੈ
 ਤਮਾਸਾ॥ ਕੋਸਪਚਾਸਜਾਇਫਿਰਿਆਵੈਬੀਚਨਾਮਾ
 ਗੈਬਾਸਾ॥ ੩੨॥ ਅੰਰਪੰਥਬਹੁਤਚਲੈ॥ ਪਹਿਲੇ
 ਅਨੇਬੀਸਲੇਚਨਕੋਸੇਤਭੰਗਹਰਾਲੀਜੈ॥ ਅੰਰ
 ਦੁਪਛੇਲੀਮਨੁਖਕਾਪੁਖਨਖੜਕੋਲੀਜੈ॥ ਤਾਕੇ
 ਪੀਸਿਲੇਪਪਗਲਾਵੈਪੁਨਦੋਪਗੀਸੁਕਾਵੈ॥ ਪੰਥੁ
 ਚਲਤਪੁਜੈਨਹਿਕੋਈਉਡਾਪਵਨਜਯੋਧਾਵੈ॥ ੩੩॥

ਅਥਚੰਦ੍ਰਗਿਹਨਦੇਖੀ। ਮੇ। ਪਹਿਲੇਲਾਖਰੰਗਕੋਆ
 ਨੈਤਾਮਹਿਰੰਈਭਿਗਾਵੈ। ਰੰਈਸੁਕਾਇਕਰੈਜੋਬਾਤੀ
 ਦੀਪਕਮੇਲਪਕਾਵੈ। ਭਾਂਡਾਬਡਾਹੋਇਜੋਕੋਈਤਾਮ
 ਹਿਦੀਪਕਧਰੀਏ। ਛੋਲਛਾਲਬਾਂਦਰਕਾਚਮੜਾਮੇ
 ਸਾਜਤਨੁਜੁਕਰੀਏ। ਭਾਂਡਾਮਵੈਚਾਂਮਓਹੀਸੋਜਾਮ
 ਹਿਦੀਪਕਬਾਗੈ। ਪਵਨਨਜਾਇਨਿਕਸਭੀਤਰਿਤੇ
 ਜੈਸੇਮਵੈਨਗਾਰੈ। ਲੇਸੁਕਾਇਜਲਭੀਤਰਬਾਹੈਜੋ
 ਤਿਨੀਗੋਸੇਜਾਗੈ। ਲਾਗੈਰਾਉਗਤਕੇ। ਮੇਸਾਚੰਦ੍ਰਗਿ
 ਹਨਦਿਖਾਵੈ। ੩੫॥ ਅਥਾਦਿਨਕੋਤਾਰੇਦੇਖੈ। ਛੋਲ
 ਅਗਸਤਾਮਾਨਰਸਕਾਵੈਤਾਮਹਿਸੁਗਮਾਭੁਵੈ। ਵ
 ਹੁਸੁਗਮਾਨੈਨਨਿਮੇਬਾਹੈਮਿਹੀਨਪੀਸਕਰਿਲੇਵੈ।
 ਖੋਲਪਲਕਾਮਸਮਾਨਹਿਦੇਖੈਭੋਰਦੁਪਾਹਿਗੀਭਾਵੈ
 ॥ ਯਹਅਚਰਜੁਸੁਭਕੇਈਦੇਖੈਦ੍ਰਿਸ਼ਿਤਾਰਕਾਮਾ
 ਵੈ। ੩੬॥ ਅਥਾਬਿਨਕਾਟੇਬਿਸੁਚੜਨੇਕੋ। ਸੇਤਧ
 ਤੂਰਾਬੀਜਕਾਢਿਕੈ। ਮੇਰਾਮਾਕਕਾਕੀਰਾ। ਬੀਛ
 ਡੰਕਰਲਾਇਪੀਸਿਜਲਜਤਨੁਕਰੈਮਨਧੀਗਾਲੇ
 ਪੁਕਰੈਭੁਗਮਾਪਹਥੇਲੀਜੋਮਹਿਦੀਕੋਲਾਵੈ। ਜਿ
 ਸਕੇਮੰਗਹਾਥਵਹੁਲਾਗੈ। ਬਿਨਕਾਟੇਬਿਖਚੜਿਆ
 ਵੈ। ੩੭॥ ਮੇਰਾਬਿਨਕਾਟੈਬਿਖਚੜੇ। ਸੇਲਖਰੀਲਿ

ਖਨੇਕੀਮਾਟੀਪਾਡੇਪੈਤੇਲਮਾਵੈ।ਪਾਨੀਘੋਲਿਮੋਇਕਰ ੧੧
 ਗਖੈ।ਮੇਸਾਜਤਨਬਨਾਵੈ।ਕੋਚਫਲੀਕੋਰੋਮਾਵਲਿਕੈ
 ਚਿਤਨਾਗਕਾਕੀਜੈ।ਜੇਕੋਈਛੁਹੈਚੜੈਬਿਖਤਕੋਦੁ
 ਖਬਾਢੈਸੁਖਛੀਜੈ॥੩੧॥ਮੇਰਬਿਖਹੋਇਜਾਇ॥
 ਤਗਰਮੇਰਗਜਕੇਸਰਚੰਦਨਕਾਰਿਮੇਨਸਿਲਲੀ
 ਜੈ।ਸਕਲਪੀਸਚਾਵਲਕੇਜਲਸੋਤਿਸਪੀਵਨਕੋ
 ਦੀਜੈ।ਕਾਦੇਨਾਗਡਾਕਪਾਰਿਲਾਵੈ।ਮੇਖਦਪੀਮੇਸੁ
 ਬਾਢੈ।ਨਿਗਬਿਖਹੋਇਜਾਇਬਿਖੁਪਰਹਰਿਮਾਨੰਦ
 ਕਾਰਿਕੋਨਾਚੈ॥੩੨॥ਮੇਰਨਿਗਬਿਖਕੀਬਿਧ।ਤਗਰ
 ਮੇਰਬੰਛੀਕਾਗੋਬਰਗੋਲੀਕਰਿਜੇਲੇਈ।ਜੇਕੋਈ
 ਬਿਖਕਾਬੋਰਨਾਤਾਕੇਮੁਖਮੇਦੇਈ।ਉਤਰੈਲਹਰਿਹ
 ਰਿਬਿਖਨਾਮੇਨਿਗਬਿਖਕਰੈਸਰੀਰਾ।ਕਿਰਪਾਕਰੈਬਿ
 ਧਾਤਾਪਲਮੇਦਖਨਾਮੇਮਰੁਪੀਗਾ॥੩੩॥ਮੇਰਬਿਧਿ
 ।ਦੁਮੁਹਾਂਸਾਪੁਮਾਰਮੇਰਕਕੁਚਰਬੀਦੋਇਮੰਗਾਵੈ
 ।ਕੁਦਕੀ।ਮਰੁਮੰਕੋਲਫਲਮਾਨੈਚਾਰਪੀਸਿਮਿਲਾ
 ਵੈ।ਪੀਸਿਨਗਮਮਹਿਦੀਕੀਕੁਆਈਲੇਪੁਹਥੇਲੀ
 ਕੀਜੈ।ਜੇਯਹਜੁਗਤਿਨਚੁਕੈਕੋਈਸੁਖਪਾਵੈਦੁਖ
 ਛੀਜੈ।ਜੇਕੋਈਹੋਇਸਾਪੁਨੇਕਾਦਾਤਾਕੋਹਾਥਲਗਾ
 ਵੈ।ਨਿਗਬਿਖਹੋਇਲਹਰਬਿਖਉਤਰੈਫਿਰਕੈਲਹਰ

ਨਾਮਾਵੈ॥ ੪੦॥ ਮਥਚਿਤੇਰੇਚੁਗਵਨਕੀਬਿਧਾਜਹਾਂ
 ਕੁਕਰੀਯੋਇਬਿਆਈਫੁਲੀਪਹਿਲਮੰਗਾਵੈ॥ ਚਿਤ੍ਰਕ
 ਹਕੀਲੇਖਾਨਿਉਪਰਸੋਫੁਲੀਲਪਦਾਵੈ॥ ਦਹਨੇਹਾਬਕ
 ਮਲਕੋਫੇਰੈਚਿਤ੍ਰਦਿਸਿਨਹਿਆਵੈ॥ ਬਾਂਏਹਾਥਫੇਰਿ
 ਕੈਲੇਖਨਪਰਗਦਚਿਤ੍ਰਦਿਖਾਵੈ॥ ੪੧॥ ਮਥਬਿਰਸ
 ਕਰਨੇਕੀਬਿਧਿ॥ ਭਾਂਗਮੇਰਹਰਤਾਲਮੰਗਾਵੈਬੀਜ
 ਧਤੂਰੇਮੰਗਾ॥ ਕੁਰਕੁਲਕਾਮੰਡਾਮੇਸੋਗਚਿਤ੍ਰਾਲੀ
 ਜੈਸੰਗਾ॥ ਸਭੈਬਸਤੁਮਿਲਿਗੋਲੀਕੀਜੈਪਰੈਆਰੀ
 ਪਾਰਿਕੋਈ॥ ਜਿਸਕੇਤਨਪ੍ਰੀਆਸੇਲਾਗੋਬਿਰਸੁਆ
 ਪੀਯੋਈ॥ ੪੨॥ ਮਥਤਿਜਾਰੇਤਾਪਕੋ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਤੁਰ
 ਦਸਿਮੰਗਲਕੋਦਿਨਮੇਸਾਜੇਗੁਜਪਾਵੈ॥ ਸਿਰਸੇਪ
 ਗਿਉਤਾਰਿਆਪਨੀਆਂਮਤਲੇਕੋਧਾਵੈ॥ ਸਿਕਪੇਡੁ
 ਆਂਮਕਾਤੇਰੇਸਾਤਦੁਕਲੇਕਰੀਏ॥ ਜੈਸੇਕੋਈਦੋਕ
 ਨਗਰੈਮਨਮੇਨਿਸਚੈਪਰੀਏ॥ ਕਾਚਾਸੂਤਮੰਗਾਇ ੪੩
 ਹਲਧਰਸੇਆਂਮੁਡਾਕੋਗਾਥੈ॥ ਬਾਧਿਡਾਰਿਮਾਲਾ
 ਕੀਨਾਈਗਲਬਾਂਧੈਕੈਆਥੈ॥ ਤਾਪਤਿਜਾਗਾਮੇ
 ਰਚਤੁਰਥਾਜੈਸੇਫੇਰਨਾਮਾਵੈ॥ ਚੂਕੈਨਾਹੀਜਤਨਜੁ
 ਕੋਈਤਬਸੁਖਸੰਪਤਿਪਾਵੈ॥ ੪੩॥ ਮਥਤੇਯੇਚਉਥੇ
 ਕੋ॥ ਤੀਨਦਾਂਕਜਕ੍ਰਿਤੇਤ੍ਰਿਮੰਗਾਵੈਪਾਵੈਸੇਤਕਕਦਾਈ॥

ਗੋਮਾਟੋਸੋਪੀਸਪਿਲਾਵੈਤਾਪੁਚਤਰਥਾਜਾਈ॥੪੪॥ ੧੨
 ਅਥਾਮੀਧੇਰੇਪਰਮੇਸਰੁਕਛੁਸੁਏ॥ਗੋਸਾਕਹੇਕੋਚੁ
 ਅੰਭੁਇਕਾਤਾਕਾਤੇਲਚਿਕਾਵੈ॥ਅਰੁਹਰਤਾਲ
 ਮੇਨਸਿਲਲੀਜੈਸਰਸੀਤੇਲਜੁਪਾਵੈ॥ਘੋਲਿਤੇਲਸੇ
 ਮਰਦਨਕੀਜੈਅੰਧਕਾਰਮੇਜਾਵੈ॥ਜਗਮਗਾਇਤ
 ਨੁਕਰੈਉਜਾਗਾਪਰਗਾਦਜੇਤਵਿਖਾਵੈ॥੪੫॥ਅਥ
 ਅੰਧਮਾਰੇਸੋਮਛਰਦੇਖੈ॥ਪਹਿਲੇਬੀਜਾਮਾਮ
 ਲੇਅਨੈਤਾਕਾਤੇਲਕਛਾਵੈ॥ਸਣਕਬੀਜਤੇਲ
 ਸੋਪੀਸੋਲਿਖੈਜੁਕਾਗਾਦਕੇਈ॥ਜੇਦੇਖੈਅੰਧਿਮਾ
 ਰੇਭੀਤਰਾਮਛਰਪਰਗਾਦਹੋਈ॥੪੬॥ਅਥਭੂਤ
 ਪ੍ਰੇਤਪਿਸਾਚਦੇਵਾਦਿਸਦਾਮਾਵਹਿ॥ਨਰਗੀਦਰ
 ਕੋਮਾਰਿਕੈਲੀਜਹਿਮਾਖੈਦੋਇ॥ਜੁਦੀਜੁਦੀਜੁ
 ਸੁਕਾਈਏਸੁਕਕਠਗੀਯੋਇ॥ਮੇਦਾਕੀਜੈਕੁਦਕੈ
 ਛਾਨਿਧਰੈਦੁਇਠੋਗ॥ਅਨਨਹਿਭੂਲੈਭੇਦੁਯਹਕ
 ਰੈਅੰਰਕੀਅੰਗ॥ਮਾਖਦਾਹਨੀਬਾਂਮੀਕੋਭਿਨ
 ਭਿਨਜੁਧਰੇਇ॥ਨਾਗੀਨਾਗੀਜਾਨਿਕੈਅੰਜਨੁ
 ਅੰਧਿਕਰੇਇ॥ਦਹਨੀਅੰਜੈਦਾਹਨੀਬਾਂਮੀਬਾ
 ਮੀਓਗ॥ਜਾਨਿਸਮਤੁਕਾਰਿਗਾਖੀਏਜੁਦੀਜੁਦੀਦੁ
 ਇਠੋਗ॥ਚੇਦਸਕੀਨਿਸਜਾਨਿਕੈਮਰਘਦਮਾਰਿ

ਮੁਸਾਇਆ ਮੇਲੈ ਅੰਜਨੁ ਆਖਿ ਮੇਰੂ ਤਮਿਲ ਹਿਸਤ
 ਆਇਆ ਜੇ ਸਾਂਗੇ ਯਹ ਆਦਮੀ ਜਾਂਕੇ ਅੰਜਨੁ ਨੈਨਾ
 ਅੰਤਰ ਕਰੈ ਨ ਏਕ ਪਲੁ ਰੁਤ ਸੁਲਾਗ ਹਿਦੈ ਨਾ ਮੇਸਾ
 ਕਉ ਤਕੁ ਕੀਜੀ ਮੇਰੂ ਤੋਹਿ ਸਿਰੁ ਯਾਗਾ ਸਾਥੁ ਨ ਛੁ
 ਰੂਹਿ ਏਕ ਪਲੁ ਸਦਾ ਨਿਬਾਹੈ ਪ੍ਰਾਗ ॥ ੪੭ ॥ ਅਥ
 ਗੰਮੇ ਪੁਰਨਾਮਾ ਦਾ ਚੰਦ ਦੇਖੋ ॥ ਜਬ ਬਾਂਦਰ ਕੀ ਖਾ
 ਲ ਮੰਗਾ ਵੇਛੀ ਲਿਛਾ ਲਿਕੇ ਰਾਖੋ ॥ ਮੜੈ ਛੋਲ ਦਹ
 ਚਮਰਾਲੈ ਕਰ ਕਰੈ ਜਗਤ ਜੇ ਰਾਖੋ ॥ ਦੀਆ ਬਾਲ
 ਕੈ ਪਰੈ ਛੋਲ ਮੋਮੁ ਖਮੁੰਦੈ ਦਹ ਓਗਾ ॥ ਭੁਚ ਬਾਂਦਰ ਕੀ
 ਸਨ ਮੁਖ ਰਾਖੈ ਜੀਅ ਰਖ ਪਰ ਕੀ ਧੋਰਾ ॥ ਪੈਕੋ ਰੋਮੇ ਕ
 ਰੈ ਜਤਨੁ ਯਹ ਦੁਆਰੇ ਦੇਇ ਕਿਵਾਰੀ ॥ ਪੁਰਾਚਾਂਦ
 ਵਿਸੁ ਮੇਆ ਵੈਸਭ ਦੇਖ ਹਿਨਰਨਾਰੀ ॥ ੪੮ ॥ ਅਥ
 ਸੰਤ ਤੋਹੇ ਵਲ ਕੀ ਬਿਧਾ ॥ ਬਿਨੁ ਕਾਟੇ ਜੇਤਰ ਵਰੁ ਜਾ
 ਨੈ ਤਾ ਪਾਰਿ ਪੀਪਲੁ ਜਾਮੇ ॥ ਹੇਇਨ ਛੋਰੇ ਵਤੀ ਜਾ
 ਦਿਨ ਤਬ ਲਾਗੈ ਇਸੁ ਕਾਮੇ ॥ ਆਨੈ ਤੇਰ ਮੁਲ ਪੀ
 ਪਲ ਕੀ ਜਦਾ ਤੇਰਿ ਕੈਲੀ ਜੈ ॥ ਕੰਨਾ ਪੈ ਤੇ ਸੁਤ ਕਤਾ
 ਵੈ ਬਾਧਿ ਤਈ ਤੁਸੁ ਕੀ ਜੈ ॥ ਬਾਮੇ ਹਾਥ ਬਾਂਧ ਨਾਰੀ
 ਕੇ ਪਰਖ ਮੰਗ ਜੇ ਕਰੀ ਏ ॥ ਰਹੈ ਗਰਭੁ ਬਾਲ ਕਮੁਖ
 ਦੇਖੈ ਬਾਂਧੁ ਦੇਖੈ ਕੇਹਰੀ ਏ ॥ ੪੯ ॥ ਐਹ ਬਲਾਮ

ਤਬਲਾਮੁਹਲੇਠੀਲੀਜੈਸਹਤੁਪੀਉਲੈਗਾਵਾਮਿਸ ੧੩
 ਰੀਤੋਲਬਰਾਬਰਿਲੀਜੈਪੀਸੈਸਬੈਰਲਾਵਾਜਬ
 ਜਾਨੈਤੀਅਪੁਪਨਆਈਨਾਨਾਕਰਿਕੈਬਾਏਪਾਚੇ
 ਪੰਦ੍ਰਹਦਾਂਕਮਿਲਾਵੈਤਿਨਦਿਵਸਕਰਿਪਾਏਸੰਗ
 ਤਕਰੈਪੁਰਖਾਅਪਨੇਸੇਲਾਇਗਲੇਸੇਲੇਦਾਗਰਭੁ
 ਧਰੈਬਿਪਨਾਕੀਕਰਨੀਬੇਟੀਜਨੈਕਿਬੇਟਾ॥੫੦॥ਅਬ
 ਨਾਰੀਕੋਗਰਭੁਨਰਹੈ॥ਲੀਨਦੇਖਪਤੁਰਕਾਲਾਜਾਹਿ
 ਸਾਤਪੁਰਕਹੀਏ॥ਆਨੈਮੁਲਖੋਦਿਕੈਤਾਕੀਜਾਕੋਗਰ
 ਭੁਨਚਹੀਏ॥ਤਈਤੁਕਰੈਕਮਰਤੀਅਗਾਖੈਕਬਹੂੰਗ
 ਰਭੁਨਪਾਰੈ॥ਏਕਪੁਰਖਕੀਕੋਨਚਲਾਵੈਸਕਲਸਭਾ
 ਮਿਲਿਹਾਰੈ॥੫੧॥ਐਰਨਾਰਿਕੋਗਰਭੁਨਰਹੈ॥ਪੁਖ
 ਨਖੜਹੋਇਜਿਹਵੇਲਾਲੇਇਆਮੁਲਾਚੂਰਨਾਐ
 ਰਕਰੈਸੁਰਮੇਕਾਚੂਰਨੁਦੋਨੋਮੇਲਸਪੁਰਨਾਸੀਤਲ
 ਜਲਮੇਘਾਲਿਪਿਲਾਵੈਤਿਨਦਿਵਸਜੋਕੋਈ॥ਗਰ
 ਭੁਨਰਹੈਕਰੈਬਹੁਤੇਰਾਸੀਤਤਿਜਨਮਨਹੋਈ॥੫੨॥
 ਅਬਨਾਰੀਕੋਗਰਭੁਨਰਹੈ॥ਜਬਜਾਨੈਤੀਮਹੋਇਗ
 ਰਭੁਸੇਬੀਰਬਹੁਦੀਲੀਜੈ॥ਤੀਨਬੇਰਿਜਲਸੇਤੀ
 ਪੀਸੈਤੀਅਕਪੀਵਨਦੀਜੈ॥ਜੇਕਾਮਨਿਵਹੁਪਾਨੀਪੀ
 ਵੈਕਬਹੂੰਗਰਭੁਨਪਾਰੈ॥ਏਕਦੇਇਕੀਕੋਨਬਖਾਨੈਸ

ਗਲਗਾਉਮਿਲਿਹਾਰੈ॥ ਮੈਰਭੇਦੁਬਤਾਵੈਦੁਜਾਬਾਤਸੁਨੈਜੈ
 ਕੋਈ॥ ਗਰਭਪਰਨਕੀਕੋਨਬਖਾਨੈਫਿਰਕੈਪੁਹਪਨਹੋਈ॥੫
 ੩॥ ਅਥਨਰਨਾਗੀਕਉਕਾਮੁਬਾਢੈ॥ ਮਾਨੈਬੀਰਬਹੁਦੀ
 ਚੁਨਿਕੈਚਰਨਕਰੈਜੁਕੋਈ॥ ਘੋਲਿਮਹਾਵਰਿਪਾਨੀਕਾਢੈਤੁ
 ਸੋਪੀਸੈਸੋਈ॥ ਪੀਸਿਬੀਰਬਹੁਦੀਕੋਲੇਬਾਤੀਕਰੈਸੁਜਾ
 ਨੀ॥ ਗਾਵਾਪੀਉਸਰੇਮਾਭਰਕੈਦੀ॥ ਮਾਜਲਾਵੈਮਾਨੀ
 ॥ ਮਿਹਰੀਮਰਦੁਰਮੈਉਜੀ॥ ਮਾਰੇਫਿਰਫਿਰਸਮੇਭੀਜੈ
 ॥ ਜਬਲਗਜੇਤਿਦੀ॥ ਮਾਮੇਜਾਗੈਤੁਬਲਗਕਾਮਨਛੀ
 ਜੈ॥ ਕਾਮਹੁਲਾਸਦੁਹੰਕੇਮਨਮੈਘਦੈਨਰਸਕੀਛਾਯਾ॥
 ਜਮੇਜਮੇਜੇਤਿਦੀਏਮੇਜਾਗੈਤੁਜੇਤੁਕਾਮੁਸਵਾਯਾ॥
 ੫੪॥ ਅਥਬਿਛੂਬਿਖਨਚਢੈ॥ ਕੀਰਏਕਾਮਾਕਕਾਮਾ
 ਨੈਬੀਰੁਛਿਪਾਕੀਲੀਜੈ॥ ਬਡੀਹਰਿਕਾਮਰਮਨਸਿਲ
 ਤੀਜੈ॥ ਮਾਨਿਏਕੜਕੀਜੈ॥ ਗੋਲੀਕਰੈਗੁਜਪਰਮਾਨੀਸ਼ਾ
 ਨਾਪੀਸਿਬਨਾਵੈ॥ ਜਹਾਂਬੁਕਬੀਛੁਕਾਲਾਗੈਘਸਿਪਾਨੀ
 ਸੇਲਾਵੈ॥ ਬੀਛੂਪੀਰਿਜਾਇਨਿਗਬਿਖਹੋਇਸੁਖਪਾਵੈਦੁ
 ਪੁਰਾਗੈ॥ ਜਬਲਗਜੀ॥ ਮੇਜਨਮਭਰਬੀਤੈਬਹੁਰਿਨਬੀ
 ਛੁਕਾਵੈ॥ ਜੇਲਾਗੈਜੀਵੈਨਹਿਬੀਛੂਸਬਦਗੁਰੁਕਾਜਾ
 ਗੈ॥ ੫੫॥ ਅਥਮੇਘਮੇਨਭੀਜੈ॥ ਚਰਨਕਰੈਮਗਸਤੁ
 ਬੀਜਕਾਮਾਨਿਕਪਰਛਾਨਿਕੀਜੈ॥ ਲੇਜਲਾਵੈਮਗ

ਨਉਪਲਾਕੀਗਾਖਬਰਾਬਰਿਲੀਜੈ॥ਪੀਸਿਕੁਟਿਕੈਕ ੧੪
 ਰੈਬਰਾਬਰਿਤਬਸਾਹਿਜਤਨੁਕਰੀਜੈ॥ਬਰਸੈਮੇਘ
 ਪਰੈਜੋਪਾਨੀਮੰਤਰੀਤੁਕਾਲੀਜੈ॥ਤਿਸਪਾਨੀਮੇਘਲਿ ੫੨
 ਸੁਬਸਤੈਮੰਗਲੇਪੁਜੇਕੀਜੈ॥ਠਢਾਰਹੈਮੇਘਬਰ
 ਸਤਮੇਮੰਗਨਤਾਕਾਭੀਜੈ॥ਜੇਦੇਖੈਸੋਹੈਮਚੰਭੈਲੋ
 ਕਸਿਧਕਰਜਾਨੈ॥ਮੋਰਖੇਲਕਰਦੇਖੈਦੁਜਾਜੋਕਛੁਗੁ
 ਰੁਬਖਾਨੈ॥੫੬॥ਮੋਰਮੇਹਮੋਰਭੀਜੈ॥ਪਹਿਲੇਗਲਪਿ
 ਸਾਇਛਾਨਕੈਸਮੁੰਦਸੋਖਤਬਲੀਜੈ॥ਸੇਤਾਮਾਕਕਾ
 ਛਲਕੁਟਿਕੈਰਸਾਨਿਚੋਇਬਿਧਿਕੀਜੈ॥ਤੀਨੇਬਸਤੁ
 ਮਿਲਾਇਏਕਕਰਿਕਪਰੇਕੋਰੰਗਦੀਜੈ॥ਬੈਠੇਛਢਮੇਹ
 ਮੋਕੋਈਬਰਖਤਮੇਹਨਭੀਜੈ॥੫੭॥ਮਥਬਾਜਤੀਛੋ
 ਲਕਦਿਸੁਮੇਨਾਮਾਵੈ॥ਗੁਗਲਾਮੋਰਬੀਸਲੇਚਨਮਿ
 ਲਿਅਰੁਪੀਪਲਕਾਪਾਨੀ॥ਕਰਕੈਲੇਪਮਛੀਜੈਛੋਲ
 ਕੁਤੀਨਬਸਤੁਲੈਸਾਨੀ॥ਦੋਨੋਪੁੜੇਸੁਕਾਇਲੇਪੁਕਰ
 ਕੋਈਤਾਹਿਬਜਾਵੈ॥ਸੁਨੀਏਸਬਦੁਸਰਾਸਬਹੁੰਕੋਛੋ
 ਲਕਦਿਸੁਨਾਮਾਵੈ॥੫੮॥ਮਥਾਮਦਿਸਟਕਰਨੇਕੀ
 ਬਿਧਿ॥ਬਨਕਾਮੋਰਾਮਾਨਿਕਰਭੁਖਾਸਾਤਦਿਵਸਜੋਕ
 ਗੀਏ॥ਪੀਸਿਕੁਟਹਰਤਾਲਮੇਨਾਸਿਲਗੋਲੀਕਰਿਕੈਧ
 ਗੀਏ॥ਭੁਖਾਮੋਰਖਾਇਕੋਗੋਲੀਬੀਰਕਰੋਸੋਲਾਵੈ॥

ਪਾਨੀਪੀਸਿਲਗਾਵੈਜਿਸਕੇਸੇਵਹਾਵਿਸਿਨਆਵੈ॥੫
੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਲੇਪਾਬਿਧਿ॥ਪਰਬਤਕਾਕਉਆਲੇਆਵੈ
ਕਰਿਭੁਖਾਵਿਨਤੀਨਾਪੀਸਿਕੁਦਹਰਤਾਲਖਿਲਾ
ਵੈਲੇਬੀਠਸਬਬੀਨਾਬਾਮੇਹਾਥਲਗਾਇਪੀਸਿਕਰਿ
ਬਸਤੁਹਾਥਜੇਲੀਜੈ॥੬॥੬੦॥ਸਤਲੇਪਹੇਣੇਕੀਬਿਧ
ਅਸਾਜਤਨੁਜੁਕੀਜੈ॥੬੦॥ਸਤਲੇਪਹੇਣੇਕੀਬਿਧ
ਕਛੁਏਕਾਸਿਰੁਹਾਥਪਾਇਮਿਲਿਇਨਹਿਕਾਟਿਕੋਲੀ
ਜੈ॥ਬੀਰਬਹੁਦੀਸਮਕਾਰਿਮਾਨੈਇਨਕਾਤੇਲੁਜੁਕੀ
ਜੈ॥ਸੋਈਤੇਲੁਮੰਗਾਇਕਾਮਨੀਜੇਛਾਤੀਹਾਥਲਗਾ
ਵੈ॥ਹਾਥਲਗੋਕੁਚਪੇਵਹਕਾਮਨਿਸੇਵਹਵਿਸਿਨਆ
ਵੈ॥੬੧॥ਅਥਮਿਹਰੀਕਾਪੇਦਛੁਟੇ॥ਦੁਮੁਹਾਂਸਾਪੁਮ
ਗਾਇਮਾਰਕੈਸੁਤਰੁਪਰਸੇਭੀਜੈ॥ਡੋਰਾਕਰੈਤਾਰਦ
ਸਵਾਦਸਪੰਥਮਾਹਿਤਨਦੀਜੈ॥ਗਲੀਰੋਕਕੈਗਾਡੈ
ਤਾਗਾਜੈਸੇਵਿਸਿਨਆਵੈ॥ਡੋਰਾਲੰਘਜਾਇਜੇਕਾ
ਮਨਿਰੁਪਰਜੇਨਿਤੇਧਾਵੈ॥ਲਾਘੇਉਲਦਪੰਥਸੇਕਾਮ
ਨਿਤਬਵਹੁਪੁਰਸੁਕਾਏ॥ਚੁਕੈਜਤਨਰਪੁਜੈਕਰ
ਨੀਦੇਖਗੁਰੂਕੋਲਾਵੈ॥੬੨॥ਅਥਕਾਂਣੀਸਰੁਾਵੇਖਣੇ
ਕੋ॥ਦੇਖੇਭਵਹਬਿਰਛਕੇਉਪਰਜਾਮਨੀਆਮ੍ਰਿਤਮਾ
ਵੈ॥ਲੇਆਨੈਫਲਫੂਲਮੂਲਸੇਨੀਕੀਜੁਗਤਿਸੁਕਾ

ਵੈ॥ ਪੀ॥ ਸਿਕੁਟਿ ਕੈ ਚੁਰਨ ਕੀ ਜੈ ਬਾਤੀ ਏਕ ਬਨਾਵੈ॥ ਬਾ ੧੫
 ਤੀ ਪਰੈ ਦੀ ਏਕੇ ਬੀਤ ਰਤੇ ਲਦੀ ਏ ਮੁਖੁ ਲਾਵੈ॥ ਜਿਸ ਜਿ
 ਸਉ ਪਰ ਪਰੈ ਉ ਜਾਲਾ ਕਾ ਨੀਆ ਖਾਦਿ ਖਾਵੈ॥ ਕਹਤੇ ਮ
 ਨ ਮੈ ਅਚਰ ਜੁਲਾਰੇ ਦੇ ਖਤ ਹਾਂਸੀਆ ਵੈ॥ ੬੩॥ ਅ
 ਥਾ ਅਵਿਸਦ ਕਰਨਾ ਜੇ ਕੋਈ ਚੋਰ ਦੀਆ ਹੁਇ ਸੁਲੀ
 ਗਿਰੇ ਹਾਡ ਜੇ ਜਾਨੈ॥ ਸੋ ਉਸ ਕੀ ਖੋਪਰੀਆ ਨਿਕੈ ਤਬ
 ਹਿਖੇਲੁ ਆਹਿ ਠਾਨੈ॥ ਆਟੀਆ ਨਿਖੇਤ ਜੇ ਤੇ ਕੀ ਖੇਤ ਖੋਪ
 ਰੀ ਗਾਢੈ॥ ਰਾਖੈਆ ਨਿਖੇਤ ਕੇ ਕੋਠੇ ਜੋ ਆਟੀ ਭੁਰਿ ਛਾਡੈ
 ਜੋ ਸੀਚੈ ਵਹੁ ਭੇਡੁ ਦੁਪੜਾ ਬਜਾਮੈ॥ ਅਰੁ ਪਾਕੈ॥ ਚੁਨਿ ਲੀ
 ਜੈ ਜਉ ਸਭੈ ਖੇਤ ਸੋ ਘਰੀ ਘਰੀ ਘਰੀ ਵਹੁਤਾ ਕੈ॥ ਮਾਲਾ
 ਕਰੈ ਬਨਾਇ ਜਵਨ ਕੀ ਗਿਨ ਲੀ ਜਾਹਿ ਜਵ ਸਾਰਾ॥ ਅੰ
 ਰਲੇ॥ ਇਸੁ ਭੁਲੇਖਾ ਕਰਿ ਕੈ ਚਾਲਿ ਸਉ ਪਰਿਆ ਠਾਸ
 ਭੈ॥ ਅਰਤ ਰਸੋ ਗਿਨ ਲੀ ਜਾਹਿ ਜੈ ਕੀ ਮਾਲ ਬਨਾਵੈ॥ ਜਿ
 ਸਕੈ ਸਿਰ ਪਰ ਮਾਲਾ ਰਾਖੈ॥ ਸੋ ਵਹਿ ਦਿਸਾਇ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਫੇ
 ਰਿ ਫੇਰਿ ਮਾਲਾ ਸਮਝਾਵੈ॥ ਮਾਲਾ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ॥ ਮਾਲਾ
 ਜਪੈ ਨ ਪੁਜੈ ਕਰਨੀ ਜੋ ਮਨ ਮੋਰਨਾ ਆਵੈ॥ ੬੪॥ ਅਥਾ
 ਫੁਰ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਬਿਧਾ॥ ਫੁਲ ਸਿਰ ਸਕੇ ਮਾਨੇ ਤੋਰਾ॥
 ਕਾਟਿ ਫੁਲਿ ਰਸੁ ਲੇਇ ਨਿ ਚੋਰਾ॥ ਰਸ ਸੋ ਕਪਰੇ ਉਪਰ ਲੇ
 ਖੈ॥ ਸੁਕ ਢੇਅੰ ਕਸੁ ਪਰਗਟ ਦੇਖੈ॥ ਜੇ ਬਸਤਰ ਜਲ ਭੇ

ਵੈਕੋਈ ਗਲਿਖੇਸੁ ਅਫੁਰਪਰਗਟਹੋਈ॥੧॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਜਹਾਂਨਕਾਗਦਸੰਚਰੈਚੀਰੀਦੇਹਿਨਜਾਨਾਤਹਾਂਜ
 ਤਨੁਯਾਹਿਕੀਜੀਏਸਭੁਹਿਬਖਾਨਹਿਆਨੀ॥੬੫॥ਅ
 ਥਨਿਰਫਲੁਰੁਖਫਲੈ॥ਅਚਰਜਾਮੋਰਕਹੋਸਮਝਾਇ
 ॥ਜੋਕੋਈਮੇਸਾਜਤਨੁਕਰਾਇਗਾਦਹੀਜਬਹੀਬੱਚਾ
 ਜਨੈ॥ਬਿਸਮਲਹੋਇਨਪੀਰਜੁਗਨੈ॥ਕਾਫਿਕਲੇਜਾ
 ਜਤਨਸੁਕਾਵੈ॥ਕੂਟਿਸੁਕਿਮੇਦਾਹੁਇਜਾਵੈ॥ਸੋਠਮ
 ਰਚਾਅਰੁਪੀਪਾਲਿਲੀਜੈ॥ਕੂਟਿਕਪਰਫੁਨਿਮੇਦਾਕੀ
 ਜੈ॥ਚਾਰੇਬਸਤੁਰਲਾਵੈਮੇਲਿ॥ਤਬਕਰਿਰਾਖੈਮੇਸਾ
 ਖੇਲੁ॥ਨਿਰਫਲੁਰੁਖਦੇਖੀਏਜਾਹੀ॥ਭੁਰਕੈਮੁਠੀਮਾ
 ਰੈਤਾਹੀ॥ਮਾਰਤਬਿਧਿਕੀਕ੍ਰਿਪਾਜੁਪਾਵੈ॥ਫਲਾਮਰੁ
 ਫੁਲਤੁਰਤੁਹੁਇਆਵੈ॥੬੬॥ਅਥਨਿਰਜੀਵਕੋਸੁਰ
 ਜੀਵਾਇਖਾਵੈ॥ਜੋਕੋਈਘੋੜਾਬਿਸਮਲਕਰੈ॥ਤਾਂਕਾ
 ਮਾਨਿਕਲੇਜਾਪਰੈ॥ਕਾਟੈਨਾਨਾਕਾਰਿਸੁਕਲਾਇ॥
 ਕਪਰਫਾਂਨਿਕੀਜੈਜੁਬਨਾਇ॥ਜੈਕਾਮਾਟਾਤਾਹਿਮਿ
 ਲਾਇ॥ਮੇਸੇਮਿਲੇਏਕਹੁਇਜਾਇ॥ਜਬਘੋਲੈਤਨ
 ਮਰਦਨਕਰੈ॥ਉਤਰੈਮੇਲੁਸੁਕਾਇਸੋਧਰੈ॥ਮੇਲੁਸੁਕੈ
 ਜਲਥਾਹੈਜਬੈ॥ਉਤਿਕੈਚਲੈਗਿਜਾਈਤਬੈ॥੧॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਬਿਨੁਜੀਅਪਸਕੈਜੀਉਜੀਆਤੇਹੀਜੀਉਫੀ

ਨਾਸਕੇਨਕੇਈਬਰਜਕੈਕਰੈਜੁਚਾਚੈਕੀਨਾ॥੬੭॥ਅ ੧੬
 ਬਕਾਇਆਂਕਲਪਾਥਿਧਿਕਾਲਾਕਾਗੁਬਸੇਜੋਬਨ
 ਮੈਨਾਮਕਰਾਇਕਹਾਵੈ॥ਅੰਡੇਦੇਇਬਿਰਛਪਰਿਜ
 ਬਹੀਦੇਖਤਹਾਂਸੋਆਵੈ॥ਬਡੇਤੋਰਿਨਿਕਾਮੈਚਕੁਲਾ
 ਕਾਛਿਏਕਸੋਆਨੈ॥ਕਾਯਾਕਲਪਜਤਨਸਿਧੋਕਾ
 ਸਿੱਧਹੋਇਸੋਜਾਨੈ॥ਜਬਲਗਪੰਖਨਬਾਹਰਿਆਵ
 ਹਿਤਬਲਗਚਕੁਲਾਲੀਜੈ॥ਲੇਦਾਏਕਬਨਾਇਲੇ
 ਹਕਾਤਬਾਹਜਤਨੁਕਰੀਜੈ॥ਚੋਚਕਾਇਕਾਏਨਖੁ
 ਦੁਹੁਪਗਾਅੰਤਾਵਲਿਕਾਰਿਬਾਹਰਿਆ॥ਐਰਸਬੈਤਿਹ
 ਜਤਨਬਨਾਵੈਮਾਸੁਚਾਮੁਇਕਰਾਹਰਿ॥ਚਕੁਲਾਬਾ
 ਹਿਲੋਹਕੇਲੇਦਾਮੁਖਨਿਮੁੰਦਕੈਮੁੰਦੈ॥ਪੱਕਾਪੇਡੁਨੀਮੁ
 ਕਾਪਾਵੈਗਾਥੁਏਕੁਭੁਰਿਖੋਦੈ॥ਪੇਡੁਨੀਮਕਾਤਬਲਗ
 ਖੋਦੈਹੀਰੁਬੀਚਕਾਕਾਵੈ॥ਤਿਸਕੈਬੀਚਧਰੈਲੇਲੇ
 ਦਾਜੁਗਤਿਕਰੈਸੁਖਬਾਢੈ॥ਐਰਨੀਮਕਾਕਾਰਕਾਇ
 ਕੈਡੁਦਾਰੋਕਕਰਿਲਾਵੈ॥ਗੋਬਰਾਐਰਘੋਲਮਾਦੀਸੋ
 ਮੁੰਦੈਪਵਨਨਜਾਵੈ॥ਪੈਰੈਜੰਤੁਨਕੀਦੀਮਾਵੈਪੈਡੁਪੈ
 ਨੁਨਪਾਵੈ॥ਕਰੈਮਸਾਕੁਛਮਾਸਾਬੀਤੈਮਾਘਮਾਸਜ
 ਬਾਮਾਵੈ॥ਮਾਵੈਸੀਤਿਪਰੈਜੋਪਾਲਾਖੋਦਖੇਤਸੋਕਾ
 ਢੈ॥ਗਾਲਿਕੈਮਾਸੁਰਹੈਲੇਦੈਮੋਮਧਸੋਜੋਤਸੁਬਾਢੈ॥

ਏਕਦਾਂਕਲੋਟੇਸੋਕਾਢੈ ਤੇਲਪਾਨਪਰਿਲਾਵੈ॥ ਪੱਕਾਪਾਨ
 ਨਾਗਬਲੀਕੀਬੀਰੀਕਰਿਮੁਖਪਾਵੈ॥ ਖਤੇਬੇਰਿਘਰੀਦ
 ਇਬੀਤਹਿਤਪੁਨੀਦਸੋਮਾਵੈ॥ ਮਾਠਪਹਿਰਜੋਮਦਕੀ
 ਨਾਈਲਹਰਾਮਲਕੀਧਾਵੈ॥ ਜਿਸੀਬੇਰਿਯਹਿਮੇਖ
 ਦਖਾਵੈਉਸੀਬੇਰਿਫਿਰਿਜਾਗੈ॥ ਜੇਬਨਨਯਾਮਾਨਿਦਰ
 ਸਾਵੈਸੁਕਰਿਬੁਢੇਪਾਭਾਗੈ॥ ਤਾਤੇਨੀਰਨਾਇਕੈਬੈਠੈਦੁਪ
 ਭਾਤਸੋਖਾਵੈ॥ ਭਰੈਪੇਦਉਪਜੈਸੁਖਤਨਮੈਜੇਬਨਕਾਰਸੁ
 ਪਾਵੈ॥ ਲਗਤਹਾਥਬਾਰਸੁਭਉਖਰਹਿਰੈਨਰੋਮਾਤਨ
 ਮੋ॥ ਸੁਰਜੀਮਦਹਿਤੁਚਾਤਨਪਲਦੈਰੋਮੋਰੋਮਸੁਖਪਾਵੈ॥
 ਬਿਨਹੀਬਿਦਾਬੁਢੇਪਾਭਾਗੈ॥ ਦੋਰਬਾਲਪਨੁਮਾਵੈ॥ ਅੰ
 ਸੀਜੁਗਤਿਸਿਧਪੇਜਾਨਹਿਕਰੈਸਿਧਸੋਕਯੀਏ॥ ਕਾਆ
 ਕਲਪਾਮਾਰਬਲਬਾਢੈਜਗਜੀਵਨਸੁਖਲਯੀਏ॥ ਕ
 ਰਨੀਕਰਨਹੋਇਮਨੁਕਾਹਲਕਰਹਿਤਬਾਹਿਸੁਖਪਾਵੈ॥
 ਜਬਲਗਜੀਅੰਸੇਜਸੁਖਸੇਵੈਜੇਯਹਮਨਮੋਮਾਵੈ॥
 ੬੮॥ ਅਥਬੇਸੁਪਕਰਨਬਿਧਿ॥ ਜਬਹੀਗਤਿਸੁਰਤੀਅ
 ਵੈਮਾਨਸਮੁਆਜੁਹਈ॥ ਭੁਲੀਏਕਗੁਗਲਕਾਵਾਂਕੇਮੁਖ
 ਬਾਹੈਜੋਕੋਈ॥ ਬੀਤੈਗਤਿਭੁਲੀਮੁਖਬਾਹੈਭੋਰਕਾਢਿਕੈ
 ਲੀਜੈ॥ ਫਿਰਿਮਸਾਨਕੀਮਾਗਿਮੰਗਾਵੈਤਾਪਰਧੁਨੀਦੀ
 ਜੈ॥ ਜਾਂਕੇਮਾਂਗਧੁਮਾਵਹਲਾਗੈਸੇਬੇਸੁਧਹੋਇਜਾਈ॥

ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ਤਬ ਲਗ ਜਬ ਲਗ ਤਾ ਤੇ ਨੀਰਾ ਅਨਾਈ॥੬੯॥੧੭
 ਅਥਾ ਬਿਚਾਰਿ ਇਸ ਤੀਬੰਦ ਕਰਨੀ॥ ਜੇਕਾ ਮਨਿ ਬਿ
 ਰਚਾਰਿ ਬਿਰੁਪੀ ਕਲਹਿ ਕਲੀ ਕਲਗਾਵੈ॥ ਤਬ ਯਹ ਜ
 ਤਨ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ ਫਿਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭਾਵੈ॥ ਕਾਟਿ ਗਿਲ ਗਲੜ
 ਹਿਰੀ ਕਾਨ ਰੁਲੀ ਜੇ ਜੇ ਸੇ ਪਰੈ ਨ ਭੇਗਾ॥ ਤਾ ਕਾ ਲਿਗੁ ਸੁਕਾ
 ਇਕਟਿ ਕੈ ਤਾ ਹਿਖਲਾਵੈ ਥੋਗਾ॥ ਪਿੰਤਾ ਕਾ ਛਿਸੁ ਕਾ ਇਕਟ
 ਕਾਰਿ ਜੇ ਕੋਈ ਤਾ ਹਿਖਲਾਵੈ॥ ਜਬ ਲਗ ਜਗ ਮੇ ਜੀ॥ ਮੇ
 ਜਨ ਮਭਗਿ ਫਿਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭਾਵੈ॥੭੦॥ ਮੇਗਾ ਜੇ
 ਬਿਨੁ ਲੰਜਾਰ ਹੈ ਕਾਮ ਨੀਲਾ ਜਨ ਤਾ ਕੋ ਹੋਈ॥ ਮੁਲ ਲ
 ਜਾਲੁ ਖਤੀ ਤਾ ਕੇ ਲੰਜਾ ਮਨ ਮੇ ਹੋਈ॥ ਮੇਸਾ ਜਤਨੁ
 ਬਚਿੰਦ ਕਰਤੀ ਲਾ ਜਨ ਕੀ ਜੇ ਕੋਈ॥੭੧॥ ਅਥਾ ਮੰਡੇ
 ਕਾ ਚਿਤਾ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪੁਰਾਨਾ ਸਿਰਕਾਲੇ ਇ॥ ਨਵ
 ਸਾਦਰ ਪੁਨਤਾ ਮਾਹਿ ਦੇਇ॥ ਬਹੁਰ ਭਿਲਾਵੈ ਕਾਰ ਸਾਮਾ
 ਨੈ॥ ਤੀਨੇ ਬਸਤੁ ਬਰਾਬਰ ਸਾਨੈ॥ ਮੰਡੇ ਪਰਲਿਖਿ ਅੰ
 ਕਸੁ ਕਾਵੈ॥ ਸਹਜਾ ਮਗਨਿ ਮਹਿ ਬਾਹੁ ਪਕਾਵੈ॥ ਮੰਡਾ
 ਛੀਲ ਜੁ ਦੇਖੈ ਕੋਇ॥ ਉਪਰਲਿਖਾ ਸੁਪਰਗਟ ਹੋਇ॥੧॥
 ਦੇਹਗਾ॥ ਮੰਡੇ ਉਪਰਿ ਜੇ ਲਿਖਾ ਭੀ ਤਰਪਰਗਟ ਹੋਇ॥
 ਮੇਰ ਜੁਗਤਿ ਦੂਜੀ ਕਹੈ ਜੇ ਕਰ ਦੇਖੈ ਕੋਇ॥੨॥ ਦੇਹਗਾ॥
 ਕਰੈ ਕਬੂਤਰ ਕੇ ਜਤਨ ਜੇਰੰਗ ਉਜਲ ਹੋਇ॥ ਮੇਸਾ ਜੁ

ਗਤਿ ਜੁ ਕੀਜੀਏ ਜਗਤ ਅਚੰਭੁ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਅਦਿਨ ਕੋਤਾ
 ਰੇ ਦੇਖੇ ॥ ਸੁਰਮਾ ਸੇਤ ਮੰਗਾ ਵੈ ਕੋਈ ॥ ਮਾਛਾ ਪੀਸਿ ਪਰਾਵੈ
 ਸੇਈ ॥ ਫੁਲ ਅਗਸਤ ਜੈ ਤਰਸੁ ਲੇਇ ॥ ਤਾਮੇਰਾ ਖੈਸੁ
 ਰਮਾਭੇਇ ॥ ਤਿਨ ਦਿਵਸ ਤਹਿ ਰਸ ਮੇਧਰੈ ॥ ਬਹੁ ਰਿਪੀ
 ਸਿਕਰਿ ਮੈਦਾ ਕਰੈ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੇ ਸੁਰਮਾ ਮੰਜਰ ਕ
 ਰੈਂਡੀ ਠਿਸਾ ਮੁਹੀ ਗਾਖੁ ॥ ਅਦਿਨ ਕੋਤਾ ਰਾਵੇਖੀ ॥ ਮੇਜੁ ਗ
 ਤ ਭਰੈ ਤਿਹ ਸਾਖਾ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਸੁ ਕਾਛੈ ਜੋ ਪਾਜ ਕਾ
 ਕਾਗਰ ਲਿਖੇ ਜੁ ਕੋਇ ॥ ਕਾਗਰ ਸੇਕੈ ॥ ਮਾਗਸੈ ਅਛਰ
 ਪਰਗਟ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਅਛਰ ਅਮਰਾ ॥ ਮੇਦਾ ਵੈ ਜੋ ਤਿਲ
 ਕਾ ਤੇਲਾ ॥ ਮਾਨਿ ਮੇਮੁ ਤਿਹ ਭੀਤ ਰਿਮੇਲੁ ॥ ਪਾਥਰ ਚੂ
 ਪਰ ਲਿਖਾ ਜੁ ਹੋਇ ॥ ਸਿਰਕਾ ਸੇ ਜੋ ਧੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਤੀਨ
 ਦਿਵਸ ਪਾਰਿ ਧੋਵੈ ॥ ਮਾਇ ॥ ਮਿਟਹਿ ਨ ਅਛਰ ਜਨ ਮੁਸਿ
 ਗਇ ॥ ੪ ॥ ਚਾਂਦ ਦੇਖੇ ॥ ਏਕ ਤਾਸ ਤਾਂਬੇ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਤਾ
 ਕੋ ਕਲਈ ਕਰੈ ਜੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾਸਾ ਮਾਨਿ ਪਾਨੀ ਸੋ ਭਰੈ ॥ ਸਾ
 ਕੇ ਬੀਠਾ ਮਾਰਸੀ ਧਰੈ ॥ ਪੁਰ ਬਾਦਿ ਸਾਤਾਸ ਲੈ ਧਰੈ ॥ ਪ
 ਸਚ ਮਓਰ ਪੀਠ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਪਗੀ ਵੇਇ ਦਿਨ ਪੀਅਰਾ ਦੇ
 ਖੇ ॥ ਤਬ ਹੀ ਚੰਦ ਵੈ ਜਕਾ ਪੇਖੈ ॥ ਵਹੁਤਾਰੇ ਯਹ ਦੇਖੈ ਚੰ
 ਦਾ ॥ ਜੈ ਸੈ ਮਿਟੈ ਹੀ ਏਕਾ ਦੰਦਾ ॥ ੫ ॥ ਤੀਰ ਚਲਾਵਨਾ ॥ ਪੰ
 ਖ ਓਕਾ ਬਾਮੰਗਾ ਵੈ ਕੋਇ ॥ ਕੈਂਤ ਕਰਗਸ ਕਾ ਪਰ ਹੋਇ ॥

ਤਿਨਖੰਧਨਸੋਪਾਠਹਿਤੀਗਖੇਲਕਰੈਧਾਰਿਮਨਮੇਧੀਰ ੧੮
 ਮਮਾਰੈਮਮਾਨਿਨਿਸਾਨਾਧਰੈਮਛਲੀਕੇਕਾਂਟੇਸੋਰੁਰੈ॥
 ਤੀਰਚਲਾਵੈਸਨਮੁਖਆਇਯਚੁਕੈਨਹੀਮਾਰਿਲੇਨਾ
 ਇ॥੧॥ਮਥਪਨਿਹਾਰੀਕੋਹਸੈਸੋਪਨਹਾਰੀਕੋਦੁਖ
 ਦੀਜੈ॥ਇਤਨਜਤਨੁਜਾਨਿਕੈਕੀਜੈ॥ਚੋਚੋਕਾਦਿਕਰ
 ਗਸਕੀਲੀਜੈ॥ਕੈਉਕਾਬਕਾਸੀਸੁਧਰੀਜੈ॥ਏਕਚੋਚੋ
 ਸੇਖੋਚੋਲੀਕਾਜੈਸੇਖੋਲਹੋਇਯਹਰੀਕਾਲੀਕਲਾਂ
 ਘਪਨਿਹਾਰੀਜਾਇ॥ਗਗਰੀਛੁਟੈਲੋਗਹਸਾਇ॥ਕੈ
 ਗਗਰੀਛੁਛੀਦਿਖਰਾਵੈ॥ਵੇਹੰਗਾਜੈਫਿਰਿਕੈਚਾਲੈ
 ਤਗਨਿਧਰੈਨਤਾਪਾਰਿਪਾਇ॥ਹਾਸੀਹੋਇਨਜਗਤਮੇ
 ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਜਾਇ॥੧॥ਮਛਲੀਉਪਜਹੀ॥੫
 ਹਿਲੇਅੰਡਮਛਕਾਮਾਨੈ॥ਪਿੰਤਾਬਾਹਿਮਛਕਾਸਾ
 ਨੈ॥ਮਾਟੀਬਾਹਿਖੇਤਕੀਮਲੈ॥ਧਰੈਸੁਕਾਇਖੇਤਜੋ
 ਫਲੈ॥ਚੁਟਕੀਕਰਿਜਲਭੀਤਰਿਭਾਲੈ॥ਗਜਥਜਾ
 ਇਮਛਲੀਵਹਚਾਲੈ॥੧॥ਮਥਮਾਰਸੀਮੈਮੈਰੂ
 ਪਦੇਖੈ॥ਲਾਲਕਨੇਰਛੁਲਕੇਰਸਮੈਮਰੁਰੇਲਾਰਸ
 ਬਾਹੈ॥ਮਮਲਬੇਤਗਸੁਮਾਨਿਮਿਲਾਵੈਏਤੀਨੋਸ
 ਮਗਾਹੈ॥ਇਨਸੋਮਾਨਿਮਾਰਸੀਮਾਜੈਤਬਯਹਰੂ
 ਪਾਦਿਖਾਵੈ॥ਹਸਤਿਉਦਘੋੜਾਮੈਗਦਹਾਦਿਸਾਇਮ

ਹਿਸਰੁਆਵੈ॥੧॥ਮੈਰਬਿਧਿਸੁਕਰਕਾਖੁਰੁਮੈਰਬੈ
 ਲਕਾਖੁਰਘੋੜੇਕਾਲੀਜੈ॥ਬਾਂਦਰਕਾਨਖਾਮੈਰਉਟਖੁ
 ਰਪਾਂਚਇਕੜਕਰੀਜੈ॥ਹਾਂਡੀਮੇਲਿਮੁੰਦਫਪਨੀਸੋਬਾ
 ਹਰਿਧੀਆਨਆਵੈ॥ਗਜਪੁਟਗਰੁਹਾਂਬੁਰਈਧਨਮੈ
 ਦੇਕਰਿਮਗਨਿਜਗਾਵੈ॥ਜਲਜਬਰਾਖਹੋਇਹਾਂਡੀ
 ਮੇਕਾਢਿਕਪਰਛਾਨਿਕੀਜੈ॥ਬਾਰਿਘੋਲਿਮੈਡੁਕਕੀ
 ਚਰਬੀਦਰਪਨਲੇਪਨਦੀਜੈ॥ਸਨਮੁਖਕਰੈਜੁਦਰ
 ਪਨਕੋਈਪਸੁਕਾਰੁਪਾਦਿਖਾਵੈ॥ਫਿਰਮਾਡੈਜੋਰਾਖਾ
 ਵਾਕੀਪਹਿਲੀਮੁਰਤਿਪਾਵੈ॥੨॥ਮਗਨਬਿਧਿਸੇ
 ਤਰੰਗਕਾਮੈਡੁਕਪਾਵੈਮਾਰੈਤਾਹਿਸੁਕਾਵੈ॥ਸਤਿਬੋਰਿ
 ਜਲਮੋਫਿਰਿਭੇਵੈਪੀਸੈਫੇਰਿਸੁਕਾਵੈ॥ਬਲਤੀਮਗ
 ਨਿਮਾਹਿਜੋਬਾਹੈਸੀਤਲਹੋਇਸੁਮਾਗੀ॥ਫਿਰਨਹਿ
 ਜਲੇਜਲਾਵੈਕੋਈਜਾਨਹੁਪਾਲੈਪਾਗੀ॥੧॥ਮੈਰਬਿ
 ਧਿਮੂਲਬੈਤਕੀਖੋਦਮੰਗਾਵੈਜੇਤੀਮਨਮੈਆਵੈ॥
 ਘੋਰੇਕੇਖੁਰਭੀਤਕਬਾਹੈਵਾਹਿਧੀਮਨਬਾਹਰਿਆਵੈ॥
 ਕਪਰਾਰੁਈਨਬਾਹੈਸਿਲਕੈਜੋਚੋਬਾਈਲਾਵੈ॥੩॥
 ਅਖਜਲਬੀਧਨਾਸੇਨਾਕਰੁਖੁਕਾਈਏਜਾਦਿਨਕਾ
 ਠਮਾਂਗਿਕਰਿਲੀਜੈ॥ਕਾਰੀਗਰਬਿਸਕਰਮਾਜੈਸਾਛੇ
 ਲਿਖਗਾਉਕੀਜੈ॥ਪਾਹਿਰੈਪਾਉਖਗਾਉਦੋਨੇਜਲਉਪ

ਰਿਜੇਧਾਵੈ॥ ਜਲਕੀਬਾਟਚਲੇਬਹੁਤੇਰਾਜਲਤਿਹਿਨਾ ੧੯
 ਹਿਰਿਜਾਵੈ॥ ੨॥ ਐਰਸਰਪਕੋਗਾਵਾਪੀਉਦੁਪਸੇਉ ਥੋਹਰ
 ਡੰਕਾਐਰਮੇਰਕਾਲੇਹੂਦਮੁਹਾਂਨਾਗੁਮਾਰਿਕੈਆਨੈਮਾ
 ਸਮਿਲਾਵੈਓਹੂਚਾਰੇਬਸਤੁਪੀਸਿਨਾਨੀਕਰਿਚਰਮ
 ਲੇਖਜੇਕਰੀਏ॥ ਆਵਜਮਫੈਬਜਾਵੈਤਿਹਠਾਸਰਪ
 ਲਹਰਜਲਭੁਰੀਏ॥ ਆਵਜਸਬਦਜਾਇਜਹਤਾਈ
 ਰਹੈਨਬਿਖਕਾਕਾਮਾਕੈਆਵਜਕੈਫਲਦਾਆਵੈਸਬ
 ਦਸਕਾਮਾ॥ ੩॥ ਐਰਬੈਗਨਕਾਫਲਪੇਰੇਫਲਕੀਬਰਬ
 ਰਹੈਇਜੇਚਾਹੈਬੈਗਨਕੀਬਾਰੀਬਡੇਬਡੇਫਲਲਾਗੈ
 ॥ ਇਕਬਾਰੀਏਕਬਖਿਆਨਕਰੇਗਾਸਮੁਲਜੀ
 ਓਆਗੈ॥ ਬੈਗਨਬੀਜਮੰਗਾਇਬੀਨਕੈਸਹਤਪੀਉ
 ਮੇਬਾਹੈ॥ ਸਾਤਦਿਵਸਤਿਹੰਤੀਤਰਿਰਾਖੈਕਰਪਦਮਲੈ
 ਸੁਗਾਹੈ॥ ਦਿਵਸਆਠਏਬਾਹਰਿਅਨੈਗੋਬਰਮਲਕੈ
 ਧਰੀਏ॥ ਪੇਠਾਬੇਲਜਈਜੇਲਾਗੈਛਿਦੁਤਾਹਿਮੇਕਰੀਏ
 ॥ ਬੈਗਨਬੀਜਾਛਿਦੁਮੇਬਾਹੈਗੋਬਰਸੇਮੁਖਮੀਚੈ॥ ਨੀ
 ਕੀਜੁਗਤਿਜਾਨਿਕਰਿਬੇਲੀਨਿਤਪਾਨੀਸੇਸੀਚੈ॥ ਪੇ
 ਰਾਬਡਾਹੋਇਰੁਤਬੀਤੈਬੇਲਸੁਕਾਫਲਬਾਫੈ॥ ਤਬ
 ਵਹਿਪੇਠਾਚੀਰਥੀਚਸੇਬੀਜਸੁਬੈਗਨਕਾਫੈ॥ ਕਾਫੈ
 ਬੀਜਸੁਕਾਇਪੁਪਸੇਰੁਤਾਆਵੈਤਬਬੇਵੈ॥ ਲਾਗੈਫੂ

ਲਫਲੈ ਜਬ ਬਾਗੀ ਪੇਠਾ ਸੋਫਲ ਹੋਵੈ॥ ਅਚਰ ਜਨ ਨਾਹਿ
 ਸਬੈ ਕੋ ਉਜਾਨੈ ਜਗ ਉਪਖਾਨਾ ਕਰੀਏ॥ ਬਡੇ ਹੋਤ ਕਛੁ ਬਾ
 ਰਨ ਲਾਗੈ ਬਡੇ ਸੰਗ ਜੋਰ ਹੀਏ॥ ੧॥ ਅਥ ਬੀਜ ਬਿਨੁ ਫ
 ਲ ਹੋਇ॥ ਬੈਗਨ ਬੀਜ ਮੈ ਰਪੇ ਠੇਕੇ ਦੇਇ ਇਕੰਤ ਰਪਹੀ
 ਏ॥ ਪੇਠੇ ਕਾਰ ਸੁਬਾਹਿ ਦੇਇ ਮੈ ਕਰ ਪੁਦਮ ਰਦ ਨ ਕਰੀਏ
 ॥ ਅੰਨ ਯੁਭੇ ਦਾ॥ ਜਹਾਂ ਮਮੋ ਲਾਬੀ ਠਾ ਮਡਾ ਰੈ ਬੀਨ ਤਹਾਂ
 ਸੋਲੀ ਜੈ॥ ਕੈਵਾ ਮਨ ਕੈ ਲਹਿ ਗਾਤੁ ਰਹਿ ਮਾਨਿ ਸੁਧੁ
 ਨੀ ਦੀ ਜੈ॥ ਬੀਠ ਮਮੋ ਲਾਧੁ ਨੀ ਲਾਗਤ ਤਬ ਯਹਿ ਖੇਲੁ
 ਦਿਖਾਵੈ॥ ਭੁਮ ਲੋਕ ਜੋ ਗਾਹਕ ਨਾਹੀ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਸੋ ਮਾ
 ਵੈ॥ ਜੇ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਦੇਇ ਦਾਮਗ ਨਿਬਾਢੀ ਲੋਕ ਰਿਜਾ
 ਈ॥ ਤਬ ਯਹ ਕਾਮ ਸਵਾਰਨ ਕਾਰਨ ਸਿਧੁ ਜੁਗਤਿ
 ਬਨਾਈ॥ ੧॥ ਅਥ ਜੁਵਾਜੀ ਤਨੇ ਕੀ ਜੁਗਤ॥ ਜੇ ਕੋਈ
 ਚਾਹੈ ਜੀਤ ਜੁਵੇ ਕੀ ਤਬ ਯਹਿ ਜੁਗਤ ਬਨਾਵੈ॥ ਕਦੁ ਮੁ
 ਲ ਜਾਇ ਪਰ ਨੀਤ ਲਖੋ ਦਿ॥ ਮਾਨਿ ਕੈ ਲੁਯਾਵੈ॥ ਪਰ ਨੀ
 ਤ ਲੇਜਾਇ ਉਤਰ ਦਿ॥ ਸਮੁਲ ਖੋਦਿ ਸੋਲੀ ਜੈ॥ ਲੇਤੀ
 ਬੈਰਿਨ ਦੇ ਕੈ ਕੋਈ ਤਬ ਯਹਿ ਜਤਨ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਮੈਰ ਭੰਗ
 ਰਾਮੁ ਲਬਤਾ ਉਏ ਕੈ ਗੁਨ ਦੁਹ ਕੇਰਾ॥ ਬਾਪੈ ਪੁਰਖ ਹਾਥ
 ਦੰਛਨ ਸੋ ਜੁਵਾਜੀ ਤਬ ਹੁਤੇਰਾ॥ ਜੇ ਕੋ ਉਨ ਰਿਜੁ ਵਾਖੇ
 ਲਨ ਕੋ ਹਾਥ ਬਾਏ ਸੋ ਪਾਰੈ॥ ਚਾਰੇ ਦਾ ਉਜੀ ਤਕੇ ਤੇਰੇ

ਕੇਦਾਉਨਹਾਰੇ। ਜੁਗਤਜਤਨਕਰਿਖੇਲਨਬੈਰੈਸਮ ੨੦
 ਸੁਸੁਪਾਸਾਮੇਲੈ। ਗੁਰੁਕੀਸੇਵਾਆਪਨਚੁਕੈਖੇਲਗਏ
 ਕੋਖੇਲੈ॥੨॥ ਅਥਸਤਨਕਾਮੁਖਮੁਦੈ। ਬੰਗਕਾਦੰਤ
 ਆਨਚੋਹਰਕਾਤਾਇਤੁਕਰਿਕੈਬਾਂਪੈ॥ ਜਿਸਕੀਭੁਜਾ
 ਸੀਸਯਹਿਤਾਇਤੁਬਚਨਬਾਨਕਰਿਸਾਂਪੈ। ਸਤ੍ਰਮਿੰ
 ਤਕੇਦੁਖਨਬੋਲੈਜੋਬੋਲੈਸੋਹਾਰਾ। ਮੁਖਮਰੁਮਨਕੋ
 ਮੁਦਿਸਤ੍ਰਕੇਦੀਆਲੇਹਕਾਤਾਰਾ॥੧॥ ਮੁਖਬੰਧੈ॥
 ਦੀਦਾਚੀਲੁਕਬੂਤਰਕੇਗਏਕਏਕਜੋਪਾਵੈ। ਤਾਇ
 ਤੁਕਰਿਕੈਬਾਂਪੈਕੋਈਸਭਾਜੀਤਿਕਰਿਆਵੈ। ਜਲ
 ਸੂਕਰਕਾਦਾਂਤਮੰਗਾਵੈਆਨਿਪਾਸਜੇਧਰੀਏ। ਮਿੰਤ੍ਰ
 ਸਭਾਮੇਆਦਰਪਾਵੈਸਤ੍ਰਸਭਾਕੋਹਰੀਏ॥੨॥ ਅਥ
 ਅਭੈਹੋਣਕੋ। ਸੁਰਜਰਿਹਨਹੋਇਜਿਹਬੇਲਾਮੇਰਸਿ
 ਖਾਲੈਆਵੈ। ਭੂਤਪ੍ਰੇਤਨਾਲਾਗੈ। ਤਿਸਕੇਜਾਂਕੇਗਲੇਬੰ
 ਧਾਵੈ। ਰਹੇਅਕੋਲਾਪਰਬਨਮਾਂਹੀਭੂਤਨਭਾਉਦਿਖਾ
 ਵੈ। ਦੁਧਦਹੀਕੋਦਿਸਦਨਲਾਗੈ। ਖਾਇਖੀਰਮੁਖਲਾਵੈ
 ॥੧॥ ਅਥਜੰਜੀਰਦੂਦਨਕੋ। ਚਾਹੈਲੋਹਪੈਰਕਾਦੁਟੈਅ
 ਰੁਸਾਂਕਰਬੰਦਖੇਲੈ। ਕਰਨੀਵਹੈਜਤਨਸੇਕੀਜੈਜੋਕ
 ਛੁਗੁਰਮੁਖਬੋਲੈ। ਪੰਛੀਜੋਕਦਨਾਸਕਹਾਵੈਨੀਲਕੀ
 ਠਸੋਕਹੀਏ। ਆਵੈਦਿਵਸਦਸਹਿਰਾਜਾਂਦਿਨਸੁਭ

ਦਰਸਨ ਕੇ ਚਹੀਏ ॥ ਜੇ ਬਨ ਮਾਹਿ ਘੋਸ ਲਾਲਾ ਵੈ ਜਾਇ
 ਠਾਓ ਸੋ ਲਹੀਏ ॥ ਮਨ ਮੋਰਾ ਖਜੁ ਗਤ ਯਾਹ ਕੀ ਜੈ ਭੇਦੁ ਨ
 ਕਾਹੂ ਕਹੀਏ ॥ ਅੰਤੁ ਦੇਇ ਨਿਕਾਲੈ ਚਿਕੁਲਾਤ ਬਯਾਹਿ
 ਜਤਨ ਬਨਾਵੈ ॥ ਪਤਲੀ ਸਾਂਕਰ ਕਰੈ ਲਾਹਿ ਕੀ ਪਾਉ ਦੇ
 ਇਕੇ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਂਕਰ ਪਰੈ ਪਾਉ ਦੁਇ ਚਿਕੁਲਾ ਰਹੈ ਬੀਦਮੇ
 ਸੇਈ ॥ ਭਏ ਸੁਪੰਖ ਉਡਨ ਪਖੇਰੂ ਪੈਉ ਡਿਸ ਕੈ ਨ ਕਈ ॥
 ਤਬ ਕਟਨਾਸਾ ਮਾਨਿ ਕੈ ਕਾਠੀ ਦੁਹ ਕੇ ਪਾਉ ਛੁਹਾਵੈ ॥
 ਸਾਂਕਰ ਦੁਕਦੁਕ ਜੋਇ ਛੁਟੈ ਚਿਕੁਲਾ ਮੁਕਤ ਸੁਪਾਵੈ ॥
 ਪੰਛੀ ਉਡਾਹਿ ਜਾਹਿ ਬੁਨ ਉਪ ਬੁਨ ਰਹੈ ਘੋਸ ਵਾਗੀਤਾ
 ॥ ਜਿਹ ਯਾਹ ਜਤਨ ਬਨਾਯਾਹਿ ਤਕਰ ਭਿਨ ਪਗ ਬੰਧਨ
 ਜੀਤਾ ॥ ਕਾਠੀ ਸਬੈ ਉਤਾਰ ਘੋਸ ਵੈਲ ਘੁਦੀ ਰਘੁ ਜੋਪਾ
 ਵੈ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਗਿਗਾਹਿ ਬਿਰਛੁ ਕੇ ਤਰਹਾਰਿ ਚੁਨਿ ਕੈ ਨੀਰਬ
 ਹਾਵੈ ॥ ਜੇ ਬਹਿ ਚਲੇ ਨੀਰ ਕਾਠੀ ਕੇ ਤਰਹਾਰਿ ਜਾਨ ਸੁ
 ਦੀਜੈ ॥ ਜੇ ਬਹਿ ਓਜਾਨ ਉਪਰਹਾਰਿ ਪਾਇ ਸੁ ਕਾਠੀ ਲੀ
 ਜੈ ॥ ਤਬ ਵਹਿ ਕਾਠੀ ਨਾਗਹੋਇ ਕਰਿ ਫਨਿਕਾਢੈ ॥
 ਰੁਪਾਵੈ ॥ ਸੀਕਨ ਕਰੈ ਨਿਭੁ ਰਹੁਇ ਗਹੀਏ ਜੈ ਸੇ ਜਾਨਨ
 ਪਾਵੈ ॥ ਕਾਠੀ ਮਾਨ ਛੁਵਾਇ ਪੈਰ ਕਹੁ ਸਾਂਕਰ ਗਲਪ
 ਗਛੁਟੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਫਿਰ ਬੀਦਨਾ ਮਾਵੈ ਜੋ ਯਾਹ ਬੰ
 ਧਨ ਦੂਟੈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਕਾਗ ਕ ਬੂਤਰਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕੀ ਬੀ

ਠਜੁਗਿਰਗਿਰਲੀਜੈ॥ ਚਾਰੇਬਸਤੁਮੰਗਾਇਜੁਗਤਿਸੇ ੨੧
 ਪੀਸਿਐਕੰਤਰਕੀਜੈ॥ ਜਲਸੇਪੀਸਿਕੀਜੀਏਲੇਪਨ
 ਸਾਂਕਰਲੇਪੁਜੁਲਾਰੈ॥ ਸਾਂਕਰਿਦੂਕਦੂਕਹੁਇਦੂਦੈਪਗ
 ਕਾਬੰਧਨਭਾਰੈ॥ ੨॥ ਸੁਭਾਉਕਲੇਦਕਰੈ॥ ਕਾਗਘੋਸ
 ਲਾਕਰੈਬਿਰਖਪਾਗਿਚਿਕਲਾਤਹਾਂਜੁਕਾਛੈ॥ ਹੋਇਸੁਪ
 ਖਜੁਉਡੈਕਗੇਲਾਬੋਲਕਲਾਹਲਬਾਛੈ॥ ਲੇਉਤਾ
 ਗਿਬਿਰਛਸੇਕਾਰੀਸਾਂਘੋਸਵਾਪਾਛੈ॥ ਮਾਨਧਰੈਧਰ
 ਤੀਕੇਉਪਰਿਮਗਨਿਛੁਕਪਰਚਾਛੈ॥ ਜਲਬਲਛਰ
 ਹੋਇਸੁਭਕਾਟੀਰਾਖਛਾਨਿਕਰਗਾਖੈ॥ ਜਹਾਂਸਰਾਧੋਹੋਇ
 ਜਯੋਨਾਰੀਰਾਖਸੀਸਪਰਨਾਖੈ॥ ਪਰੈਰਾਖਜਿਸਕੇਸਿਰ
 ਉਪਰਸੇਉਕਲੇਦਕਰਾਛੈ॥ ਜਬਕੇਈਸਿਧਬਿਮੁਖਹੁ
 ਏਚਾਲੈਤਬਯਹਿਧੰਧਾਲਾਛੈ॥ ੧॥ ਮਥਪੁਮਥਿਧਿ
 ॥ ਜੋਚਾਰੈਘਰਧੀਮਨਬਜਾਪੈਤਬਯਹਿਜੰਤਨਜੁਕ
 ਗੀਏ॥ ਕੋਰੇਨਏਮੰਗਾਇਘਰੇਵੈ॥ ਮੈਧੋਕਰਕੇਧਗੀਏ
 ॥ ਛਾਤਲਾਇਮੈਧੋਕਰਿਗਾਖੈਧੀ॥ ਮਾਜੁਘਰਮੇਕਰੀਏ
 ॥ ਧੁਆਧਾਰਯੋਸੀਸਉਠਾਵੈਵੈਨੋਘਰਮੇਭੁਰੀਏ॥ ਮੈ
 ਸਾਂਖੇਲੁਕਰੈਮਚਰਜੁਕਾਜੁਗਤਿਜਾਨਿਕੈਥਾਪੈ॥ ਸ
 ਕਲਲੇਕਸੁਖਪਾਵਹਿਮਨਮੈਧੀਮਨਘਰਮੇਬਜਾਪੈ॥
 ੧॥ ਮਥਗਰਭਧਾਰਨਬਿਧਿ॥ ਪੀਸੈਮਾਨਿਨਾਗਕੇਸਰ

ਕੋਗਾਵਾਪੀਉਰਲਾਵੈ॥ਪੁਹਪਵੰਤੀਕਾਮਨਿਜੋਕੋਈਤਾ
 ਕੋਆਨਿਪਿਲਾਵੈ॥ਪੀਵਤਬਾਰਗਰਭੁਸੋਪਰੈਪੁਕੁਜਨੇ
 ਅਰੁਜੀਵੈ॥ਦਿਨਦਿਨਬੈਸਬਢੈਸੁਖਪਾਵੈਜੋਯਹਿਅੰ
 ਖਦਪੀਵੈ॥੧॥ਅੰਗਬਿਧਾ॥ਫੁਲਕਸੁੰਭਾਮਤਿਬਲਾ
 ਲੀਗੀਜੋਚਰਲੇਨਮੰਗਾਵੈ॥ਇਸਮਭਾਗਪੀਸਿਕੋਚਰਨੁ
 ਗਾਵਾਦੁਧਲੈ॥ਆਵੈ॥ਰੁਰੈਹਥੇਲੀਮੁਹਰੁਰਫਾਕੈਉਪ
 ਰਦੁਧਪਿਲਾਵੈ॥ਪੀਵਤਗਰਭੁਪਰੈਸੋਕਾਮਨਿਅੰਗਪੁੱ
 ਕਫੁਲਪਾਵੈ॥੨॥ਅੰਗਰਗਰਭੁਮੇਰਕੋਬਿਧਿ॥ਅਦਿ
 ਤਵਾਰਮੂਲਕੇਲੇਕੀਦੋਕੋਬਿਨਾਮੰਗਾਵੈ॥ਕੰਨਆਪਾ
 ਸਕਤਾਇਸੁਤਕੋਤੇਰਹਤਾਰੰਗਾਵੈ॥ਬਾਂਧੈਕਮਰ
 ਕਾਮਨੀ॥ਅਪਨੇਕੇਲਾਮੂਲਜੁਆਨੀ॥ਅੰਚੈਗਰਭੁ
 ਸੰਕਟੀਕਾਮਨਿਸੁਖਦੈਖੇਦਖਪਾਨੀ॥੩॥ਉਲੁਕਸੁ
 ਗਤਾ॥ਪਹਿਲੇਜੋਪੰਛੀਕੋਆਨੈ॥ਤਬਾਮੇਸੀਅੰਸੀ
 ਬਿਧਿਠਾਨੈ॥ਅੰਤਮਜਾਪੀਕੋਪੜਲੀਜੈ॥ਤਾਪਾਛੈ
 ਬਿਸਮਲਸੇਕੀਜੈ॥ਕਾਨਕਾਟਿਕਰਿਹੋਮੇਸੋਇਆਸਾ
 ਧੈਰਿਧਸਿਧਿਤਬਹੋਇ॥ਪ੍ਰਥਮਸੰਤੋਰਦੇਉਬਤਾਇ
 ॥ਤਾਪਾਛੈਯਹਜਤਨਕਰਾਇ॥੧॥ਅਜਾਪੀਮੰਤ੍ਰਾਓ
 ਨਮੋਮਹਾਪਛੀਅਮ੍ਰਤਸ੍ਵਾਹਾ ਵਿਖਾਕਾਸੰਤਵਤੀਸਾ
 ਨੰਦਕਰੀਸ੍ਵਾਹਾ ਫਟੀਸ੍ਵਾਹਾਯਹਪਛਉਲੂਬਿਸਮਲ

ਕੀਜੈ। ਵੇਨੇਨ ਕਸਹੇ ਮੁਕਰੀਜੈ। ਅਥ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ਦੇਉ ਬ ੨੨
 ਤਾਈ। ਜੇ ਸੇਰਿਧ ਸਿੰਧ ਕੋ ਪਾਈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਾਖ ਚੇਦ ਸਜ
 ਬਹੋਇ। ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਿ। ਅਸਟ ਮੀਦੋਇ। ਤਾਂ ਕੇ ਪੇਦ ਮਾ
 ਹਿਜੇ ਹੋਇ। ਜੀਤ ਪਤਾਲ ਚੁਵਾਵੈ ਸੋਇ। ਵਹੈ ਤੇਲ ਕਾਦੀ
 ਪਕੁ ਬਾਲੈ। ਸੇਕਾ ਜਲ ਕੋ। ਮਾਖੈ ਪਾਲੈ। ਕਾਜਲ ਕਰੈ ਬ
 ਪਰੀ ਮਾਂਹਿ। ਸਵਾਧਾਨ ਹੁਇ ਚੁਕੈ ਨਾਹਿ। ਸੇਕਾ ਜਲ
 ਜੇ। ਮਾਖੈ ਲਾਵੈ। ਲੋਕਾਂ ਜਨ ਹੁਇ ਦਿਸਟਿ ਨਾ। ਮਾਵੈ।
 ਗਊ ਮੂੜ ਸੋ। ਮਾਖੈ ਨਿਧੈ ਵੈ। ਲਾਵੈ ਪੁਮ ਨੈਨ ਜਲ ਹੋਵੈ
 । ਤਬ ਵਹਿਸਟ ਪਰੈ ਹੁਇ ਜੈਸਾ। ੧। ਅਥ ਬੰਦਾ ਵ
 ਲੀ ਬਰਨਨੀ। ਕਉਤ ਕਾ ਮਾਂ ਨਿਨਈ। ਬਿਧਿ ਬਰਨੇ ਨੇਹ
 ਨਏ ਦਰਸਾਂਉ। ਨਏ ਨਏ ਹਉ ਖੇਲ ਬਖਾਨੇ ਜਯੋ ਸਾਬਾ
 ਸੀ ਪਾਉ। ਬੰਦਾ ਵਲਿਕੀ ਜੁਗਤਿ ਬਖਾਨੇ। ਅਪਨੀ ਮ
 ਪਨੀ ਬਾਨੀ। ਜੇ ਦੇਖੈ ਸੇਰ ਹੋਰੀ। ਤੁਕੈ ਜਗ ਮੈਰ ਹੋ ਕਹਾਨੀ
 । ਬੰਦਾ ਵਲੀ ਬਿਰਖ ਪਾਰਿ ਲਾਗੈ। ਮੈਰ ਬਿਰਖ ਕੀ ਪਾ
 ਤੀ। ਹਰੇ ਬਿਰਖ ਪਾਰਿ ਹਰਾ ਦਿਖਾਵੈ ਕੋ ਪਲ ਸੁਰੰਗ ਸੁਹਾ
 ਤੀ। ੧। ਹਸਤ ਨਿਛੁੜ ਹੋਇ ਨਿਸਵੇਲਾ ਤਬ ਯੁਗ
 ਤਨ ਕਰੀਜੈ। ਦੇਖ ਪਲਾਸ ਬਿਰਖ ਪਾਰਿ ਬੰਦਾ ਜੈਸੇ
 ਦੇਕਨ ਦੀਜੈ। ਭਾਲ ਪਾਤ ਜਤ ਮੂਲ ਮੰਗਾਵੈ ਲੇਤ ਬੇ
 ਰਯੁ ਹਕਰੀਏ। ਪਹਿਲੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੈ ਸਿੰਧ ਹੁਕਾ ਜੇ ਕੋਈ

ਬੀਦਾਲੀਜੈ॥ ਜੈਸਾਜੈਸਾਜਤਨੁਬਤਾਇ॥ ਅਸੇਤੈਸੀ
 ਬਿਧਿਕੀਜੈ॥ ਮੰਤਰ॥ ਓਨਮੋਨਿਦਾਅਸ੍ਰਾਗਾਜੈਬੀਦਾ
 ਬਨਮਾਂਹੀਲੀਜੈ॥ ਪਹਿਲੇਤਾਪਾਰਿਮੰਤ੍ਰਪੜੀਜੈ॥ ਯ
 ਹਮੰਤਰਸੁਭਉਪਾਰਿਪੜੈ॥ ਤਬਯਹਿਜਤਨੁਜਾਨਿਕੈ
 ਚੜੈ॥ ਏਕਏਕਕਾਭੇਦਬਖਾਨੇ॥ ਜੈਸੀਜੁਗਤਿਭੇਦਮੈ
 ਜਾਨੇ॥ ਹਸਤਨਿਛੰਤ੍ਰਹੋਇਜਿਹਵੇਲਾ॥ ਜਯੋਗੁਰੁਕਹੈ
 ਕਰੈਸੋਚੇਲਾ॥ ਬੀਦਾਨਾਰੀਗਰਭਹਿਪਰੈ॥ ਤਾਂਕੋਮਾਂ
 ਨਿਜਤਨੁਯਹਕਰੈ॥ ਜਬਜਾਨੈਸਿਰਮੈਲਾਹੋਇ॥ ਤਬ
 ਇਸਨਾਨਕਰੈਗੀਸੋਇ॥ ਪੀਸੈਪਾਂਚਟਾਂਕਜਲਵਾਹਿ॥
 ਸੇਰਦੁਪਸੋਪੀਵੈਤਾਹਿ॥ ਬੀਦਾਖਾਇਦੁਪਜੈਪੀਵੈ॥ ਪੁੰ
 ਤ੍ਰਜਨੈ॥ ਮਰੁਬਾਲਕੁਜੀਵੈ॥ ਮੇਸੀਜੁਗਤਕਰੈਜੋਕੋਇ
 ॥ ਬਾਂਤੁਫਿਰੈਪੁਤਫਲੁਹੋਇ॥ ੨॥ ਜੇਸਾ॥ ਜੇਸਾਂਜਬ
 ਨਿਛੰਤ੍ਰਦਿਨਪਾਵੈ॥ ਮੀਮਲੀਬੀਦਾਲੀਜੈ॥ ਲੈਕਰਿਭੁ
 ਜਾਬਨਾਵੈਤਾਇਭੁਖੇਲਦੁ॥ ਮਾਤਬਕੀਜੈ॥ ਜਬਖੇਲੈ
 ਤਬਦਾਓਨਚਕੈਦਾਉਪਰੈ॥ ਮਖਮੰਗਾ॥ ਏਕੈਦਾਓਨ
 ਜੀਤੈਬੈਗੀ॥ ਹੋਇਨਪਨਕਾਖਾਂਗਾ॥ ੩॥ ਜਾਮਾ॥ ਮਨੁਰਾ
 ਧਾ॥ ਹੋਇਨਖਤਮਨੁਰਾਧਾ॥ ਜਾਦਿਨਬੰਦਾਨੀ॥ ਮਮੰਗਾ
 ਵੈ॥ ਕੀਜੈਜਤਨੁਜਾਨਕੈ॥ ਮੇਸਾਜੈ॥ ਮਉਸਰਸਿਰਪਾਵੈ
 ॥ ਤਾਇਤੁਕਰਿਕੈਭੁਜਾਬਾਂਪੀਏਪੁਰਖਦਾਹਨੀਓਗਾ॥

ਵਹੀਖੇਲਜਾਅਕੋਜੀਤੈਦਾਉਬਹੁਤਕੋਥੋਗਾ॥੩॥ਮੁ ੨੩
 ਲਾ॥ਮੁਲਨਿਛੰਡਖੇਰਕਾਬੰਦਾਕਦਹਿਜੁਬਾਧੈਕੋ
 ਈ॥ਗੁਹਿਰਬੰਭੈਜੋਪਰੈਉਦਰਸੋਛੁਦਾਪੇਰਜੁਹੇਈ॥੪॥
 ਭੁਰਣੀ॥ਭੁਰਣੀਜਬਨਿਛੰਡਕੋਜਾਨੈਬੰਦਾਦਾਭੁਜਲੀ
 ਜੈ॥ਕੋਠੀਭਰੀਨਾਜੁਜੇਘਰਮੈਤਾਂਅਧਿਅੰਨਪਰਜੈ॥
 ਅੰਨਬਧੋਜਿਸਕੋਠੀਆਹੇਧਨਬਾਛੇਘਰਮਾਹੀ॥ਸੰ
 ਤਤਬਛੇਜੁਕੁਲਮੋਬਸਤੁਸੁਖਾਂਗੋਨਾਹੀ॥੫॥ਕ੍ਰਿਤ
 ਕਾਂ॥ਜਬਹੀਆਇਕਿਰਤਕਾਂਪੂਜੈਬੰਦਾਪਲਾਸਕ
 ਲੀਜੈ॥ਦੋਕੇਬਿਨਾਮੰਗਾਵੈਕੋਈਭੁਜਾਕੋਤਾਇਤੁ
 ਕੀਜੈ॥ਧਨਕੋਚੋਰਨਲਾਗੈਤੇਰੇਜੋਬਨਮੋਘਰਾਆ
 ਵੈ॥ਤਾਹਰਕਪੈਬਚਨਸਿੱਧੁਕਾਧਰੈਤਹਾਂਫਿਰਿਪਾ
 ਵੈ॥੬॥ਰੋਹਿਣੀ॥ਜਬਨਿਛੰਡਰੋਹਿਣੀਕੋਪਾਵੈਬੰਦਾ
 ਨੀਮੁਸੁਲੀਜੈ॥ਲੈਕਰਿਭੁਜਤਈਤੁਕਰਿਬਾਂਧੈਜਗ
 ਮੋਹਨਤਬਕੀਜੈ॥ਮੁਖਦੇਖੈਸੋਹਰੈਗੀਝੁਕੈਬਿਨੁ
 ਦੇਖੈਦਖਪਾਵੈ॥ਸੋਹਨਰੂਪਹੋਇਜਗਮੋਹੈਜਗਤ
 ਸੁਜਸਮਿਲਗਾਵੈ॥੭॥ਮ੍ਰਿਗਸਿੰਗਾ॥ਮ੍ਰਿਗਸਿਰ
 ਮਿਲੈਅੰਬਕਾਬੰਦਾਜੋਭੁਜਤਾਇਤੁਬਾਂਧੈ॥ਰਨਕੀ
 ਜੀਤਸਦਾਸੁਪਾਵੈਬੈਰੀਬਾਂਨਨਸਾਧੈ॥ਜੇਬੈਰੀਕੇ
 ਪਰੈਜੁਬਸਮੈਬੈਰੀਫਿਰਿਕੋਹਾਰੈ॥ਕਿਰਿਪਾਕਰੈਬਿਧਾ

ਤਾਰਨ ਮੇਜੇ ਬੈਰੀ ਕੋ ਮਾਰੈ ॥੮॥ ਮਾਦਾ ਮਾਦਾ ਮਾਂਹਿ
 ਬੈਰੀ ਕਾ ਬੰਦਾ ਤਾਇਤੁ ਕਰਿ ਰੁਜ ਬਾਂਧੈ ॥ ਤਨ ਮੈ ਪਾਉਨ
 ਲਾਗੈ ਰੰਚ ਕਜੇ ਬੈਰੀ ਸਰਸਾਂਧੈ ॥੯॥ ਪੁਨਰ ਬਸਾਹਿ ਇਨ
 ਛੰਡ ਪੁਨਰ ਬਸ ਜਬ ਧੀ ਬਟ ਕਾ ਬੰਦਾ ਲੀਜੈ ॥ ਲੈ ਕਰਿ
 ਤਾਹਿ ਬਨਾਵੈ ਤਾਇਤੁ ਰੁਜ ਕੋ ਬੰਧਨ ਕੀਜੈ ॥ ਰੂਰੈ ਬਾਂਧ
 ਹਾਥ ਬੈਰੀ ਕਾ ਤਨ ਕੋ ਸਹਸਰੁ ਗੀਏ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਜੀਤਹੋ
 ਇਬੈਰੀ ਪਰਿ ਮੇਸਾਜ ਤਨੁ ਜੁਕ ਗੀਏ ॥੧੦॥ ਮਸਲੇਖਾ
 ॥ ਜਬ ਨਿਛੰਡ ਮਸਲੇਖਾ ਪੁਜੈ ਮਹਾ ਮਾਬੰਦਾ ਲੀਜੈ ॥ ਰੁ
 ਲੀਜੁ ਗਤ ਜੇ ਮਾਨੈ ਕੋਈ ਜਿਹਿ ਬਿਧਿ ਤਾਇਤੁ ਕੀਜੈ ॥
 ਗਾਢੈ ਮਾਂ ਨਿਖੇਤੁ ਮੇਕੋਈ ਖੇਤ ਫਲੈ ਸੇਬਾਢੈ ॥ ਗਾਧੈ ਪੈ
 ਠਕੁ ਸਲਸੇ ਮਾਨੈ ਬੈਰੀ ਬੋਲਨ ਬਾਢੈ ॥੧੧॥ ਮਘਾਂ ਮ
 ਘਾਨਿ ਛੰਡ ਹੋਇ ਜਿਹਵੇ ਲਾਬੰਦਾ ਬਿਜੈ ਗਲੀਜੈ ॥ ਮਾਂ
 ਨੈ ਮਾਨ ਕਰੈ ਯਹ ਕਰਨੀ ਰੁਜ ਕੋ ਤਾਹਿ ਬੰਧੀਜੈ ॥ ਬੈਰੈ ਗ
 ਦਲੇ ਇਬੁ ਗਾਹਕ ਚਲੈ ਚੋਗੁ ਨੀਬਾਨੀ ॥ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ
 ਘਨੇਰਾ ਦਿਨ ਦਿਨ ਉਸਤਤਿ ਗਾਂਊ ਬਖਾਨੀ ॥੧੨॥ ਪੁਰ
 ਬਾਂਹੋਇ ਨਿਛੰਡ ਪੁਰਬਾਂ ਜਾਂਹਿ ਦਿਨ ਬੰਦਾ ਬਿਜੈ ਗਲੀ
 ਜੈ ॥ ਬੈਰੀ ਹੋਇ ਮਹਾਂ ਬਲਵੰਤਾ ਪਲ ਮੇਜੀਤ ਕਰੀਜੈ ॥ ਦੂ
 ਜਾਗੁਨ ਦੇਖੈ ਯਕੋਤ ਕਾ ਮਸਰਤ ਜੇ ਕੀਜੈ ॥ ਬੰਧੁਨ ਹੋਇ
 ਬੰਧਕਾ ਮੀਕੋਈ ਪਤਿਰਸ ਮੇਭੀਜੈ ॥੧੩॥ ਉਤਰਾਂ ਕਹਤ

ਨਿਛੜਉਤਰਾਂਪੰਡਿਤਬੰਦਾਬੇਰਿਜੁਲੀਜੈ॥ ਖਾਇ ੨੪
ਜਾਂਹਿਚੌਰਾਸੀਤਨਤੇਜੇਬੁਜਤਾਇਤਕੀਜੈ॥ ੧੪॥
ਅੰਸੁਨਿ॥ ਅਸੁਨਿ॥ ਇਨਿਛੜਜਗਤਮੇਬੰਦਾਬੰ
ਬੁਲਾਅੰਨੈ॥ ਤਾਇਤਕਰੈਕਮਰਮੇਬਾਂਪੈਰੋਗਮਵੇ
ਸੀਭਾਂਨੈ॥ ੧੫॥ ਭਰਣੀ॥ ਜਬਨਿਛੜਭਰਣੀਕੋਪਾ
ਵੈਬੰਦਾਸਿਰਸਮੰਗਾਵੈ॥ ਗਾਂਘਨਥਾਇਜਾਇਤਨ
ਸੇਤੀਤਾਇਤਮੰਗਲਗਾਵੈ॥ ੧੬॥ ਕ੍ਰਿਤਕਾਂ॥ ਜ
ਬਨਿਛੜਕਿਰਤਕਾ॥ ਆਵੈਬੰਦਾਤੂਤਜੁਲੀਏ॥
ਨਾਰਜਾਇਬਾਂਧਤੀਬੇਰਾਰੋਗਮਹਾਬਾਲਿਕਹੀਏ॥
੧੭॥ ਰੋਹਣੀ॥ ਜਬਹੋਇਨਿਛੜਰੋਹਣੀਜਾਂਦਿਨ
ਬੰਦਾਜਾਮਨਬਾਂਪੈ॥ ਲਾਂਬੀਹੁਲਕਬੰਭੈਪਲਮਾਂਹੀ
ਜੇਅੰਸੀਬਿਧਿਸਾਧੈ॥ ੧੮॥ ਸਿਰਸਿਰਾ॥ ਸਿਰਸਿਰ
ਲੈਖਿਰਨੀਕਾਬੰਦਾਬੰਰੀਕੋਪਰਗਾਢੈ॥ ਰਹੈਨਮਾਸੁ
ਦੇਹਿਬੰਰੀਕੋਤੁਚਾਰਹੈਕੋਹਾਢੈ॥ ੧੯॥ ਮਾਦਾ॥ ਮਾ
ਦਾਮਾਂਹਿਹੀਸਕਾਬੰਦਾਬਨਮਾਂਹੀਜੋਪਾਵੈ॥ ਤਾਇ
ਤਬਾਂਪੈਹਾਥਮਾਪਨੈਬਸਕਿਰਨਕੋਚਾਵੈ॥ ੨੦॥ ਪੁ
ਨਰਬਸਾ॥ ਲੇਇਪੁਨਰਬਸਗੁਲਰਬੰਦਾਜੋਕੋਈ
ਰਿਧਿਹਿਚਾਰੈ॥ ਤਾਇਤਕਰਿਬਾਂਪੈਬੁਜਦਾਹਨਿਅੰ
ਸੇਗੁਨਾਮਵਗਾਰੈ॥ ੨੧॥ ਮਘਾਂ॥ ਮਘਾਂਮਾਂਹਿਛ

ਲਸੇਕਾਬੀਦਾਜਾਕੋਖਾਨੇਦੀਜੈ॥੨੨॥ਪ੍ਰੀਤਪੁਲੇਨੀ
 ਲਾਕੈਦਿਨਦਿਨਗੁਸਮੁਭੀਜੈ॥੨੩॥ਹਸਤਾਹਸ
 ਤਿਨਿਛੁੜਜਾਨਿਕੈਬਨਕੀਸੇਤਕਟਾਈਲੀਜੈ॥
 ਪੀਸੈਪਾਂਚਾਮਾਂਗਪਾਂਨੀਸੋਮਾਥੇਤਿਲਕੁਕਰੀਜੈ॥
 ਜੇਦੇਖੇਸੋਗੈਮੋਹਿਕੈਪ੍ਰੀਤਿਗੀਏਮੋਪਾਰੋ॥ਜੇਜੇ
 ਦਿਨਬੀਤਹਿਮਨਮਾਂਗੀਅਤਿਗੀਪ੍ਰਮਾਗਲਾਗੈ॥
 ੨੩॥ਬਿਸਾਖਾਂਜਬਜਾਨੈਯਹਨਖਤਬਿਸਾਖਾਂਮੂ
 ਲਨੀਲਕੀਲੀਜੈ॥ਦਿਸਦਿਨਲਾਗੈਬਾਲਕਕ
 ਬਹੁੰਗਲਕੇਤਾਇਤਕੀਜੈ॥੨੪॥ਮੁਲਾਂਮੁਲ
 ਨਿਛੁੜਮੁਲਾਮਾਕਕੀਸੇਤੁਜਤਾਇਤਕੀਜੈ॥ਜੇਕੋ
 ਈਹੋਇਰਗੁਦੇਹੀਮੋਬਿਥਾਦੇਹਕੀਛੀਜੈ॥੨੫॥
 ਅਸੁਨਿ॥ਜਬਨਿਛੁੜਮਾਸੁਨਿਕੋਜਾਨੈਬੀਜਸਾ
 ਲਮਲੀਲੀਜੈ॥ਦਹੀਰਲਾਇਪੀਸਕੈਪ੍ਰੀਤੈਸਾਪ
 ਰੁਸਾਸੋਜੀਜੈ॥੨੬॥ਛੰਦਾਏਤੇਗੁਨਬਰਨੇਬੀਦਾ
 ਵਲਿਕਰੈਜੁਕੇਈਜਾਨੈ॥ਤਾਹਰਜਬਲਗਜੀਅ
 ਜਗਤਮੋਭੋਗਾਬਿਲਾਸਹਿਮਾਨੈ॥ਜੇਕੋਈਭੂਲੈਗੁ
 ਰੁਕੀਕਰਨੀਸੋਈਮਨਪਛੁਤਾਵੈ॥ਸਾਵਧਾਨਹੁਇ
 ਰਹੈਚੇਤਨਾਜਬਵਹਿਸਿੰਧਹਿਪਾਵੈ॥ਬੇਦਭੇਦਬ
 ਨਕੀਬੀਦਾਵਲਿਤਾਹਰਬਰਨਸੁਨਾਈ॥ਜਿਨਿ

ਪਾਈ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਕੀ ਪਰਚੈ ਲੇ ਕਰਿ ਮਾਥੇ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ੨੫
 ਮੋਰੁ ਬੇਦ ਮੇ ਬਰਨ ਸੁਨਾਉ ਜੇ ਮੇ ਗੁਰੁ ਸੇ ਪਾਏ ॥ ਮਨ
 ਹੁਲਾਸ ਸਿੱਧੁ ਕੀ ਕਰਨੀ ਜਗ ਮੇ ਬਰਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਜੇ
 ਗੁਨਾਨੀ ਕੋਈ ਗੁਨ ਕੇ ਗਾਹ ਕੁ ਮਨ ਉਜੀਆਰਾ ਕੋਈ
 ॥ ਗੀਤੁ ਮਾਪਾਰਿ ਭਾਵੈ ਜਗ ਕੇ ਜੇ ਗੁਨ ਵੀਤਾ ਹੋਈ ॥ ਏ
 ਤੇ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ਜਗ ਮੇ ਏ ਕਨਹੀ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਖੇ
 ਲੁ ਖੇਲ ਨ ਗੁਲਿ ਖੇਲੀਏ ॥ ਮੰਤ ਖੇਲ ਕਰਿ ਜਾਨ
 ॥ ੧ ॥ ਇਤਿ ਬੰਦਾ ਦੁਲੀ ਪ੍ਰਥਮ ਬੇਦਾ ॥ ਮਥਾ ਮਾਤ
 ਸਬਾਜੀ ਕੀ ਬਿਧਿ ਬਰਨੀ ॥ ਮਥਾ ਹੋ ਖੇਲ ਮਗ
 ਨਿਕਾ ਬਰਨ ਹੁ ਮਾਤ ਸਬਾਜੀ ਕਰੀਏ ॥ ਖੇਲ ਹਿ
 ਖੇਲ ਮਲੁ ਕਸ ਯਾਨੇ ਮਨ ਹੁਲਾਸ ਕੈ ਹਰੀਏ ॥ ਪਾ
 ਤ ਸਾਰਿ ਕੇ ਦਲ ਮੇ ਪ੍ਰਾਗੀ ਜਗਾਂ ਜਗਾਂ ਜ ਸੁਪਾਵੈ
 ॥ ਜ ਬਰਜੰਗ ਭਰਿ ਸੁਰੰਗ ਪਲੀਤਾ ॥ ਮਰਿਗ ਤ੍ਰਕ
 ਟਉਡਾਵੈ ॥ ਦਾਰੂ ਏਕ ਚਾਰਿ ਪਰ ਬਰਤੈ ਭਰਿ ਬੰ
 ਦੁ ਕਹਵਾਈ ॥ ਭੁਰਹੁ ਪਦਾਕਾ ਮੋਰ ਚ ਚੁਪਗਹਿ ਕ
 ਮਤਿ ਬਰਨਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਲੀਜਹੁ ਤੇਲ ਸਮਾਉ ਕੈ ਮ
 ਨ ਮੇ ਜੈ ਸੇ ਪਰੈ ਨ ਧੋਖਾ ॥ ਜੇ ਪੀਸੈ ਸੋ ਜੋਇਨ ਕਾਹਲ
 ਕਾ ਮਸਵਾਰੈ ਸੋਖਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹਵਾਈ ਬੰਦੁ ਕਚ
 ਚੁਪਗ ਪਦਾਕਾ ਕੀ ਬਿਧਿ ॥ ਪੈਨੇ ਪਾਂਚ ਸੇਰ ਲੈ ਸੇਰ

ਗੀਧਕਪਾਉਮਛਾਈ॥ਏਕਸੇਰਲੈਅੰਕਕੋਇਲੇਦਾਰੂ
 ਕਰਹੁਹਵਾਈ॥ਪਹਿਲੇਸੇਰਾਪੀਸਿਮਿਹੀਨਕਰਿਫਿਰ
 ਗੀਧਕਹਿਮਿਲਾਵੈ॥ਪੀਛੈਬਾਹਿਕੋਇਲੇਪੀਸੈਜੋਕਾ
 ਹਲਿਨਹਿਆਵੈ॥ਪੀਸਿਮਿਹੀਨਕਰਿਮੇਦਾਕੀਜੈਕਾ
 ਠਉਥਲੀਕੂਟੈ॥ਲੇਹਾਪਾਹਨਨਿਕਾਟਿਨਾਮਾਨੈਜੈਸੇ
 ਮਾਗਿਨਛੂਟੈ॥ਜਲਸੇਫਿਰਕੈਫਿਰਿਫਿਰਿਕੂਟੈਫੇਰਿ
 ਫੇਰਿਜਲਦੀਜੈ॥ਜੇਤਾਕੂਟੈਕਾਜਸਵਾਰੈ॥ਮਾਛਾਗੁ
 ਨਜੇਕੀਜੈ॥ਜਲਕੀਠੋਰਫਿਰਕਏਮਦਸੇਪਾਤਸਾਹ
 ਤੇਰੀਝੈ॥ਚੂਕੈਨਹੀਜੁਗਤਕੀਕਰਨੀਜੈਸੇਗੁਰੂਨ
 ਖੀਝੈ॥ਅੰਮਦਹਾਥਨਾਮਾਵੈਤੇਰੇਪੋਸਤਪਾਨੀਲੀ
 ਜੈ॥ਮਾਛੇਮਲੈਨਿਚੋਇਛਾਨਿਕੈ॥ਮਦਕੀਠਾਹਰਿ
 ਦੀਜੈ॥ਪੋਸਤਕਾਜਲਬਾਹਿਕੂਟਕਰਿਦਾਨਾਬਾਂਧ
 ਕਿਲਾਵੈ॥ਜੁਗਮਦਰਕੀਯੋਇਬਰਾਬਰਮੂਰੀਭਰਿ
 ਜੋਮਾਵੈ॥ਮਿਹੀਨਰਹੈਸੋਰੰਜਕਦੀਜੈਦਾਨਾਭੁਰੈ
 ਖਜਾਨਾ॥ਕੈਗਕੂਟਸੁਰੰਗਲੈਭਰੀਏਜੋਤੇਰੇਮਨਮਾ
 ਨਾ॥ਜੇਚਾਹੈਬਾਨਗੀ॥ਬਿਚਾਰੋਤੇਕਾਗਰਪਰਧਰੀ
 ਏ॥ਲਾਇਪਲੀਤਾਪੀਛੈਭਾਗੈਮਨਕਾਧੇਖਾਹਰੀਏ
 ॥ਦਾਰੂਜਬਉਡੁਜਾਇਅਕਾਸਹਿਕਾਗਰਨਹੀਜ
 ਲਾਵੈ॥ਸਭਾਗੀਝਕੋਰਹੈਅਚੰਭੇਗੁਰੁਸਾਬਾਸੀਪਾਵੈ॥

ਜੈਕਾਗਰਜਲਜਾਇਹੇਠਕਾਤੇਦਾਗੁਫਿਰਿਕੂਟੈ। ਤਬ ੨੬
 ਵਹਿਤੇਜੀਹੋਇਚੋਗੁਨੀਗਰੁਪਹਾੜਕਾਟੁਟੈ। ਬਾਹਿ
 ਰਗਾਂਉਕਰੈਯਹਕਰਨੀਜਹਾਨਪਾਵਕੁਹੋਈ। ਬਹੁਤੇ
 ਰੇਪਰਗਏਜੁਇਹਬਿਧਿ। ਮੇਸਾਕਰੈਨਕੋਈ॥੧॥
 ਅਬਭੁਇਚਪਾਕੀਬਿਧਿ। ਅਬਹੋਬਰਨੇਮੇਰਿ
 ਜੁਗਤਕੋਭੁਇਚਪਾਜੋਕਯੀਏ। ਭੁਇਮੇਗਾਡਿ
 ਪਲੀਤਾਲਾਵਹਿਰੁਖਾਮਗਨਿਕਾਲੀਏ। ਗਰ
 ਜੈਮੇਪਸਿਪਕੀਨਾਈ। ਅਗਨਿਤਰਾਈਦੂਟੈ
 । ਰਹਿਰਹਿ। ਅਗਨਿਹਿਲੇਰੇ। ਆਵਹਿਬਾਰਬਾਰ
 ਫਿਰਿਖੁਟੈ। ਦਾਰੁਕੁਰੈਬਨਾਇਜੁਗਤਿਸੇਆਛੀ
 ਬਿਧਿਤਬਛੁਟੈ। ਨਾਤਰਦੇਤਪਲੀਤਾਛਿਨਮੇ
 ਨਾਲਮਾਂਤੁਤੇਛੁਟੈ। ਦੇਉਬਤਾਇਤੇਲਬਾਖਰ
 ਕੀਤੁਲਾਤੇਲਕੈਮੇਲੈ। ਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਸਭਾਮਨਰੀ
 ਜਨਾ। ਅਤਸਬਾਜੀਖੇਲੈ। ਆਛਾਧੋਇਸੁਕਾਇ
 ਲੀਜੀ। ਮੇਚਾਰਿਸੇਰਕਰਿਸੋਗਾ। ਏਕਸੇਰੁਤਬ
 ਗੰਧਕਲੀਜੈਜੈਸੇਪਰੈਨਰੇਗਾ। ਆਕਮੁਲਕੇਜਾ
 ਰਿਮੰਗਾਵੈਕੁਇਲਾਕਰਿਕੈਲੀਜੈ। ਸੇਰਏਕਸੇ
 ਤੇਲਪਿਲਾਵੈ। ਆਨਿ। ਇਕੰਤਰਕੀਜੈ। ਕੁਦਾਸਾ
 ਗੁਬਿਕਾਇਹਾਟਮੇਦੇਗਰੁਨਸੇਕਯੀਏ। ਡੰਢਸੇ

ਹੁਸੋਆਨਿਮਿਲਾਵੈ ਤੇਲਸੁਜੇਤੀਲਹੀਏ॥ ਚਾਰੇਬਸ
 ਤਰਲਾਇਏਕਕਰਿਓਕਨਾਲਕੇਕੁਰੀਏ॥ ਮੁੰਦੀਗਾਂਠ
 ਬਾਸਕੀਜੀਧਰਛੇਦਸੁਬਰਮਾਕਰੀਏ॥ ਬੰਨ੍ਹਗੁਰੁਕੰ
 ਮਨਕੀਜੈਕੋਈਗੁਰੁਕੀਸਿੱਛਾਲੀਜੈ॥ ਯਹਤੀਮਾਰੀ
 ਜੀਓਕੀਸੀਸੈਪਾਉਨਪਾਂਡੀਦੀਜੈ॥ ਪਹਿਲੇਚਾਂਮਲ
 ਪੇਟਿਸੁਕਾਵੈਤਬਦਾਰੁਤਰਿਕੁਦੈ॥ ਗੁਰੁਕਰਨੀਪਹਿਲੇ
 ਸੁਨਿਲੀਜੈਤਬਆਛੀਬਿਧਿਛੁਦੈ॥ ੨॥ ਅਥਫੁਲ
 ਝੁਰੀਕੀਬਿਧਿ॥ ਮੌਰਖੇਲਮੇਬਰਨਸੁਨਾਂਉਸੁਨੀਜ
 ਗਤਮੇਜੇਤੀ॥ ਯੋਯੋਗੁਰੁਕੀਬਾਤਬਖਾਨੇਫੁਲ
 ਝੁਰਹਿਮੁਖਸੇਤੀ॥ ਵਹੈਫੁਲਝੁਰੀਜਗਮੇਕਹੀਏ॥ ਮ
 ਗਨਿਫੁਲਯੋਫੁਲੈ॥ ਜੇਬੋਵੈਸੋਈਫੁਲਪਾਵੈਬਾ
 ਤਹੁਕੋਇਨਭਲੈ॥ ਸੇਰਾਤੇਰਹਿਸੇਰਪਿਸਾਵੈਗੀਧਕ
 ਏਕਰਲਾਵੈ॥ ਏਕਸੇਰਕੋਇਲਾਲੀਜੀ॥ ਮਹਿਸੁਕਾਅ
 ਕਜਲਾਵੈ॥ ਦੇਗਚੂਨਦੇਸੇਰਮਿਲਾਵੈਲੇਹਕੁਦਿਜੇਲੀ
 ਜੈ॥ ਚਾਰਿਬਸਤੁਮਿਲਿਕਰੈਇਕਤਰਮੇਦਾਪੀਸਿ
 ਕਰੀਜੈ॥ ਕਰੋਨਾਲਕਾਗਰਕੀਇਹਬਿਧਿਜੈਸੇਗੁਰੁ
 ਵਿਖਲਾਈ॥ ਪੂਰੀਜੁਗਤਿਬਨਾਈਜਿਨਹੂੰਤਿਨਸਾ
 ਬਾਸੀਪਾਈ॥ ੩॥ ਅਥਮਤਾਬੀਕੀਬਿਧਿ॥ ਮਹਿ
 ਤਾਬੀਕੀਜੁਗਤਿਬਖਾਨੇਜਗਾਮਜੇਗਜੇਵੇਖੇ॥ ਪਾ

ਤਸਾਹਜਬਮਿਲਕਰਿਖੇਗੁਰੁਕਰਗੁਨੀਜੁਲੇਖੇ॥੮੭
 ਲਿਸਪੇਸੇਭਰਿਕਰਿਸੋਰਾਦਸਭਰਿਗੀਧਕਲੀਜੈ॥੮੮
 ਲਾਅਕਡੇਢਪੇਸਾਭਰਪੀਸਿਇਕਤਰਕੀਜੈ॥੮੯
 ਲਪੇਟਨਾਲਕਾਗਦਕੀਪੇਲਿਸਲਾਈਭਰੀਏ॥੯੦
 ਲਾਇਪਲੀਤਾਪਾਵਕਜਗਉਜਿਮਾਹਾਕਰੀਏ॥੯੧॥
 ਅਥਗੁਲਬਨੁਫਸਾਕੀਬਿਧਿ॥੯੨॥ ਲਿਸਪੇਸੇਭਰਿ
 ਕੈਗੀਧਕਪੀਸਿਮਿਹੀਨਕਰਿਲੀਜੈ॥੯੩॥ ਦਸਾਮੰਡੇਮੁਰ
 ਗੀਕੇ॥੯੪॥ ਨੈਫੇਰਿਸੁਤਾਮੈਦੀਜੈ॥੯੫॥ ਅੰਡੇਬਾਹਿਪੀਸਿ
 ਆਛੀਬਿਧਿਜਬਜੁਲਾਬਸਾਛਲਿਕੈ॥੯੬॥ ਪੈਸਾਡੇ
 ਫਰੁਈਭਰਿਲੀਜੈਲੇਇਸੁਤਾਮੈਮਲਿਕੈ॥੯੭॥ ਗੋਲੀਕ
 ਰੈਬਰਾਬਰਿਜਾਮਨਲੇਹੇਤਾਰਪਰੇਵੈ॥੯੮॥ ਬਾਰਬਨਾ
 ਇਮਨਾਰਾਬਾਂਪੈਮਨਕਾਪੋਖਾਬੇਵੈ॥੯੯॥ ਲੇਈਮੇਲਦਾ
 ਰੁਰੰਜਕਕੀਮਲਿਕੈਡੋਰਸਕਾਵੈ॥੧੦੦॥ ਗੋਲੀਤਾਰਪਰੇਇ
 ਰੁਈਸਬਕੇਉਪਾਰਿਲਾਵੈ॥੧੦੧॥ ਅਗਨਿਪਲੀਤਾਲਾਇ
 ਡੋਰਕੇ॥੧੦੨॥ ਮਾਗਿਡੋਰਪਰਿਧਾਵੈ॥੧੦੩॥ ਸਾਫੂਲਬਨਫਸਾ
 ਫੂਲੈਜੋਤਿਦਿਸੁਮੋਮਾਵੈ॥੧੦੪॥ ਅਥਚਰਖੀਕੀਬਿਧਿ
 ॥੧੦੫॥ ਭੁਇਚੰਪੇਹਥਫੂਲਕੀਦਾਰੁਸਭਕਰਿਲੇਇ॥੧੦੬॥ ਚਰ
 ਖੀਭਰੈਬਨਾਇਕੈਮਦਗਾਇਦਮੁਖਦੇਇ॥੧੦੭॥ ਬਾਂਧਪ
 ਦਾਕਾਵੇਇ॥੧੦੮॥ ਦਿਸਾਮਾਂਨਿਪਲੀਤਾਲਾਇ॥੧੦੯॥ ਮੁਰਗਾਇ

ਦਮਾਤੇਚਲਹਿਸੋਰੇਪਰੈਨਪਾਇ। ਖੇਲਕਰੇਹਮਹਿ
 ਦਕੇਜੈਸੇਮਨਮੈਆਇ। ਆਤਸਬਾਜੀਰੂਮਕੀਕ
 ਹੇਸੁਨਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥੬॥ ਅਥਾਆਤਸਬਾਜੀ॥
 ਪਾਲੇਭਰਨੇਕੀਜਗਤਾ। ਪੇਸੇਆਰਭਰਲੈਸੋਰਵੇ
 ਭਰਗੀਪਕਲੀਜੈ॥ ਪੇਸਾਭਰਹਰਤਾਲੁਮਿਲਾਵੈ
 ਹਾਲਦਾਂਕਇਕਦੀਜੈ॥ ਸਫਤਾਲੁਕੀਗੁਰਲੀਛੈ
 ਬੀਜਕਾਛਕੈਪੀਸੈ॥ ਡਲੀਏਕਜਲੇਇਗੀਲਕੀ
 ਨਿਸਕੋਸੁਰਜਦੀਸੈ॥ ਭਰਮਾਹਿਤਾਬਿਪਿਆਲਾਤ
 ਰਕੈਗਾਤਿਪਲੀਤਾਲਾਵੈ॥ ਜਗਾਜੇਤਹੁਇਰਹੈਜਗ
 ਤਮੇਗੁਰਸਾਬਾਸੀਪਾਵੈ॥੭॥ ਐਰਫੁਲਤੁਰੀਭੇਦਾ॥
 ਸਾਢੇਤੇਰਹਭੇਰਾਲੀਜੈਗੀਪਕਏਕਰਲਾਵੈ॥ ਪਾਂਚ
 ਦੇਗਚੂਨੀਭਰਿਲੀਜੈਕੁਇਲਾਏਕਮਿਲਾਵੈ॥ ਮਿ
 ਲਕੈਪੀਸੈਭਰੈਫੁਲਤੁਰੀਗਾਤਿਪਲੀਤਾਲਾਵੈ॥ ਸੋ
 ਨਫੁਲਫੁਲਹੁਰੀਮਾਲਾਹਾਰਹਮੇਲਦਿਖਾਵੈ॥੮॥
 ਅਥਛੁਛੁਦਰਕਾਵਜਨਾ॥ ਆਰਬਰਾਬਰਿਸੋਰਾ
 ਲੀਜੈਗੀਪਕਏਕਮੰਗਾਵੈ॥ ਪੈਨੇਦੇਇਕੋਇਲਾਲੀ
 ਜੈਨਾਨਾਪੀਸਬਨਾਵੈ॥ ਕੂਟਿਕੂਟਿਕਰਿਭਰੈਛੁਛੁਦ
 ਰਭੂਪਰਤਿਲੀਲਾਵੈ॥ ਆਰਸਾਤਕਰਪਰਤਲਪੇ
 ਏਛੁਟੈਹਾਥਨਆਵੈ॥ ਏਤੇਖੇਲਹਿਦਕੇਬਰਨੇਅਥ

ਹਉਗੁਮਬਖਾਨੇ। ਭਾਂਤਭਾਂਤਕੇਫੁਲਬਖਾਨੇਜੇਕਫੁ ੨੮
 ਮਨਮੋਮਾਨੇ। ਬਾਖਰਵਹੈਤੇਲਮੋਮੀਤਰਜੋਮਾਨਸ
 ਕੀਕਾਯਾਗੋਰਾਕਾਲਾਮੂੜਸੁਆਨਾਮਪਨਾਮਪਨਾ
 ਭਾਯਾ॥੯॥ ਮਥਚਰਚਕਏਬਾਨੀਕੀਬਿਧਿ। ਜੇਚ
 ਰਚਕਏਬਾਨੀਕਹੀਏਸੇਫੁਲਤੁਰੀਕਹਾਵੈ। ਏਕਏ
 ਕਏਬਰਨਸੁਨਾਂਉਜਉਤੇਰੇਮਨਾਮਾਵੈ। ਚਾਲਿਸ
 ਟਾਂਕਲੀਜੀਏਸੇਗਾਗੰਧਕਤੀਨਿਕਰੀਜੈ। ਤੀਨਿ
 ਟਾਂਕਲੈ। ਮਾਕਕੇਇਲੇਦੇਗਚੁੰਨਨਉਲੀਜੈ। ਪੀਸਿ
 ਕੂਟਿਏਕੰਤਰਕਰੀਏਨਾਲਿਸੁਕਾਗਰਕੀਜੈ। ਮਾਛੀ
 ਬਿਧਿਲੇਧੁਪਸੁਕਾਵੈਰੈਨਪਲੀਤਾਦੀਜੈ। ਸੋਨੇਫੁਲ
 ਤੁਗਹਿਉਜਿਮਾਰੇਮਾਲਾਪੁਹਪਾਦਿਖਾਵੈ। ਹਾਥਉ
 ਠਾਇਸਕੈਜਹਤਾਈਪਗਤਲਮਾਲਾਮਾਵੈ॥੧੦॥
 ਜਰਚਕਮੁਸਲਸਲਾ। ਜਰਚਕਵਹੈਮੂਲਸਲਸ
 ਲਕਹਿਸੇਰਾਦਸਤੁਰਲੀਜੈ। ਕੁਇਲਾਏਕਏਕਰੁ
 ਰਗੰਧਕਚਾਰਿਦੇਗਚੁੰਨਦੀਜੈ। ਕਾਗਰਨਾਲਭ
 ਰੈਬਿਧਿਮਾਛੀਦੇਤਪਲੀਤਾਜਾਗੈ। ਜਗਮਗਾ
 ਇਸਤੁਰਹੈਸਤਾਮਿਲਜਗਤਾਮਚੇਰਾਲਾਗੈ॥੧੧॥
 ਮਹਤਾਬਕੀਬਿਧਿ। ਦਸਤੁਰਸੇਰਾਤਿਨਸੁਗੰਧਕ
 ਇਕਹਰਤਾਲਰਲਾਵੈ। ਕੁਰੈਨਾਲਾਇਕਦੋਇਕੋਇ

ਲੇਹਵਿਕਾਰੂਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ ਗਫ਼੍ਰਕੇਘੋਰਕਰੈਜੇਬੈਰੀਤ
 ਬਯਾਜਿਤਨਕਰੀਜੈ॥ ਚਾਰਪਹਿਰਨਿਸਕਰੈਅਜੇਰਾ
 ਗਫ਼੍ਰਕਾਪਹਰਾਦੀਜੈ॥ ੧੩॥ ਮਹਤਾਬਕੀਬਿਧਿ॥ ਦਸ
 ਕੁਰਸ਼ੋਗਾਏਕਕੋਇਲਾਤੀਨਸੁਗੀਧਕਲੀਜੈ॥ ਪੀਸੈਨਾਂ
 ਨਾਕੁਰੈਖੋਲਕੋਸਭਾਸੁਕੋਤਕਦੇਖੈ॥ ੧੪॥ ਮੋਗਾਡੇਫ
 ਟਾਂਕਹਰਤਾਲਕਰੀਜੈਗੀਧਕਦੇਇਅਢਾਈ॥ ਦਸ
 ਕੁਰਸ਼ੋਗਾਮਾਂਨਿਰਲਾਵੈਕਰਿਮਹਤਾਬੁਬਨਾਈ॥
 ਜੇਛੁਟੈਤੋਸਭਾਮੋਹੀਏਜਗਤਾਮਜੇਰਾਕਰਈ॥ ਜੇ
 ਦੇਖੈਸੋਗੀਤੁਮਗਨਹੁਇਜੀਅਹੁਲਾਸਹੁਰਈ॥ ੧੫॥
 ॥ ਗੁਲਨਸਰੀਕੀਬਿਧਿ॥ ਸਾਢੇਪਾਂਚਕੋਇਲੇਲੀਜ
 ਹਿਦਸਕੁਰਸ਼ੋਗਾਕਹੀਏ॥ ਸਾਢੇਚਾਰਦੇਗਚੂਨੀਲੈ
 ਗੀਧਕਏਕਸੁਪਗੀਏ॥ ਕਾਗਰਨਾਲਕੁਰੈਕੁਰਿਛੋਰੈ
 ਸੁਗਹਿਛੂਲਕੀਮਾਲਾ॥ ਜੇਗੀਤੈਸੋਯਹੈਪੁਕਾਰੈਕ
 ਹੂੰਨਦੇਖਾਭਾਲਾ॥ ੧੬॥ ਗੁਲਾਲਕੇਛੂਲਕੀਬਿਧਿ
 ॥ ਦਸਕੁਰਸ਼ੋਗਾਮਾਠਕੋਇਲੇਦੇਗਚੂਨਛਹਲੀ
 ਜੈ॥ ਗੀਧਕਏਕਪੀਸਏਕੀਤਰਕਾਗਰਨਾਲਕੁਰੀਜੈ॥
 ਦੇਤਪਲੀਤਾਹੋਤਉਜਾਰਾਜੇਦੇਖੈਸੋਗੀਤੈ॥ ਜੇਇਹੁ
 ਲਾਸਚੋਗੁਨਾਮਨਮੈਜਯੇਜਯੇਰਸਮੋਭੀਜੈ॥ ੧੭॥
 ਸੇਤਛੂਲਕੀਬਿਧਿ॥ ਜੇਦਸਟਾਂਕਦੀਜੀਏਸੋਗਤੀ

ਨਸੁਰੀ ਪਕਲੀ ਜੈ॥ ਭੇਛਟਾਂ ਕਲੇ॥ ਮਾਕੇ ਕੋਇਲੇ॥ ਮਾਂ ਨਿਉਰੀ ੨੯
 ਤਰਕੀ ਜੈ॥ ਚੋਥਾ ਦੇਗ ਚੁਨ ਲੇ॥ ਮਾਵੈ ਚਾਰੇ ਪੀਸਿ ਹਲਾਵੈ॥
 ਗੁਰਕੀ ਕਰਨੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਚੁਕੈ ਤੋ ਸਾਬਾਸੀ ਪਾਵੈ॥ ੧੭॥
 ਜਰਦ ਗੁਲ ਕੀ ਬਿਧਿ॥ ਜੋ ਸੋਗ ਦਸਟਾਂ ਕਮੰਗਾਵੈ ਏਕੁ
 ਗੰਧਕਲੀ ਜੈ॥ ਏਕੇ ਕੋਇਲਾਟਾਂ ਕਾ ਮਛਾਣੀ ਇਕ ਠੇ ਪੀਸ
 ਧਰੀ ਜੈ॥ ਕਾਗਰ ਨਾਲ ਭੁਰੈ ਬਿਧਿ॥ ਮਾਛੀ ਮਾਛੀ ਜੁਗਤ
 ਕਰੀ ਜੈ॥ ਲਾਇ ਪਲੀਤਾਰੈ ਨਾਮੰਧੇ ਗੀ ਪੀਲੇ ਪੁਹ ਪਦਿਖ
 ਵੈ॥ ਜੇ ਦੇਖੇ ਸੋਗੈ ਗੀ ਭੁਕੈ ਮੁਖ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਪਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਸਤ
 ਬਰਗ॥ ਸੋਗ ਬਾਗਟਾਂ ਕਮੰਗਾਵੈ ਚਾਰਿ ਕੋਇਲਾ ਕਰੀ
 ਭੇ॥ ਦੋਇਟਾਂ ਕਤ ਹਰੀ ਪਕਦੀ ਜੈ ਪਾਂਚ ਦੇਗ ਚੁਨ ਧਰੀ ਏ॥
 ਨਾਨਾ ਪੀਸਿ ਕਰੈ ਜੋ ਮੈਦਾ ਕਾਗਰ ਨਾਲ ਭੁਰਾਵੈ॥ ਗੈਨਿ ਪ
 ਲੀਤਾ ਦੀ॥ ਮਾਮਾਂ ਨਿਕੈ ਗੁਲ ਸਤ ਬਰਗਾ ਦਿਖਾਵੈ॥
 ੧੯॥ ਗੁਲ ਨਰਗਸ॥ ਚਾਰਟਾਂ ਕੋਇਲਾ ਮੰਗਾਵੈ ਦ
 ਸਤ ਰਿਸੋਗ ਮਾਂਨੈ॥ ਚਾਰਟਾਂ ਕਭਰ ਦੇਗ ਚੁਨ ਲੈ ਏਕੁ
 ਗੰਧਕ ਬਾਨੈ॥ ਭੁਰੈ ਬਨਾਇ ਨਾਲ ਕਾਗਰ ਕੀ ਰੈਨ ਪਲੀਤ
 ਲਾਵੈ॥ ਸਤ ਮਾਝੁਰ ਹਿਕੈ ਤੁਕ ਕੀ ਜੈ ਗੁਲ ਨਰਗਸਾ ਦਿ
 ਖਾਵੈ॥ ੨੦॥ ਗੁਲ ਸੋਸਨਾ॥ ਸਾਢੇ ਚਾਰਿ ਕੋਇਲਾ ਲੀ
 ਜੈ ਬਾਗ ਹਿਸੋਗਾ ਪਰੀ ਏ॥ ਗੰਧਕ ਟਾਂਕਾ ਮਛਾਣੀ ਮਾਂਨੈ ਲੇ
 ਹਤੀ ਨ ਭਰਿ ਕਰੀ ਏ॥ ਜੇ ਫੁਲ ਭੁਰੀ ਪਲੀਤਾ ਦੀ ਜੈ ਗੁਲ

ਸੋਸਨਦਿਖਰਾਵੈ॥ ਮਾਤਸਬਾਜੀਕਰੈ॥ ਅਚੰਭਾਜੈਸੇਗੁਰੁਸੇ
 ਪਾਵੈ॥ ੨੧॥ ਗੁਲਾਮਰਗਵਾਨੀਕੀਬਿਧਿ॥ ਤੀਨਕੋਇਲਾ
 ਤੀਨੋਰੀਪਕਚਾਰਦੇਗਚੁਨਲੀਜੈ॥ ਯਾਰਹਟਾਂਕਜੁਥੇਰਾ
 ਲੀਜੈ॥ ਮਾਨਿਇਕੰਤਰਕੀਜੈ॥ ਭਰੈਬਨਾਇਫੁਲਤੁਰੀਕੀ
 ਬਿਧਿਸੇਭਾਰੈਨਿਦਿਖਾਵੈ॥ ਸਭਾਮਾਂਤੁਲੈਰੈਨਾਮੀਧੇਰੀਅੰ
 ਨਿਪਲੀਤਾਲਾਵੈ॥ ੨੨॥ ਗੁਲਾਮਸਰੂਤੀ॥ ਏਕਦਾਂਕਲੈ
 ਰੀਪਕਦੀਜੈਕੁਇਲਾਏਕਕਰੀਜੈ॥ ਦੇਗਚੁਨਲੈਚਾਰ
 ਦਾਂਕਭਰਿਥੇਰਾਦਸਭਰਲੀਜੈ॥ ਚਾਰੇਬਾਖਰਾਮਾਂਨਿਪੀ
 ਸਕੈਚਾਰੇਏਕਰਲਾਵੈ॥ ਭਰੈਨਾਲਭਰਿਦੇਇਪਲੀਤਾਗੁ
 ਲਾਮਸਰੂਤਦਿਖਾਵੈ॥ ੨੩॥ ਗੁਲਬਾਦਾਮਕੀਬਿਧਿ॥
 ਡੇਢਦਾਂਕਲੈਰੀਪਕਾਮਾਂਨੈਡੇਢਕੋਇਲਾਕਰੀਏ॥ ਚਾਰ
 ਦਾਂਕਦੇਗਚੁਨਲੀਜੈਥੇਰਾਦਸਭਰਿਪਰੀਏ॥ ਨਨਾਪੀ
 ਸਕਾਲਬੁਤਭਰੀਏਰੈਨਪਲੀਤਾਲਾਵੈ॥ ਜੇਦੇਖੈਸੇਰੇ
 ਰੀਤ੍ਰਿਕੈਗੁਲਬੈਦਾਮਦਿਖਾਵੈ॥ ੨੪॥ ਗੁਲਨੀਲੋਫਰਕੀ
 ਬਿਧਿ॥ ਥੇਰਾਮਾਠਦੇਇਲੈਰੀਪਕਦੇਇਕੋਇਲਾਕੀਜੈ
 ॥ ਤੀਨਿਦਾਂਕਦੇਗਚੁਨਲੀਜੈਪੀਸਿਇਕੰਤਰਕੀਜੈ॥ ਭੁ
 ਰੈਬਨਾਇਨਾਲਕਾਗਰਕੀਲਾਇਪਲੀਤਾਦੇਖੈ॥ ਮਿੱਤ੍ਰ
 ਸੰਤੁਸਭਰਹੈਰੀਤ੍ਰਿਕੈਗੁਲਨੀਲੋਫਰਦੇਖੈ॥ ੨੫॥ ਗੁਲਬ
 ਨਫਸਾਕੀਬਿਧਿ॥ ਦਾਂਕਾਮਢਾਈਮਾਂਨਿਕੋਇਲੇਦੇਗ

ਚੁਨ ਦੁਇਲੀਜੈ॥ ਤੀਨ ਦਾਂਕਰੀ ਪਕ ਜੋ॥ ਮਾਂ ਨੈ ਸੋਗ ਦਸਤੁ ੩०
 ਰਦੀਜੈ॥ ਜੋ ਬਿਧਿ ਕਰੀ ਭਰਨ ਤੇ॥ ਭਰੀ ਏਖੇਲ ਸਰਸੇ
 ਮਾਂ ਨੈ॥ ਤੈਸੀ ਸਭਾਰਿ ਸੁ॥ ਇਰਾਖੀ ਏਜੈ ਸੇ॥ ਗੁਨ ਕੇ ਜਾਨੈ॥
 ੨੬॥ ਗੁਲ ਸਕਾਇ ਕੀ ਬਿਧਿ॥ ਜੇ ਦਸ ਦਾਂਕ ਲੀਜੀ
 ਏਸੇ ਗਤੀਨ ਸੁਰੀ ਪਕ ਲੀਜੈ॥ ਤੀਨ ਦਾਂਕ ਦੇਗ ਚੁਨ ਲੇ
 ਏਕ ਸੁਕੇਇਲਾ ਕੀਜੈ॥ ਕੀਜੈ ਮੇਲ ਇਕ ਤਰਕਰ ਕੈ॥ ਮੇਸੀ
 ਸਭਾਰਿ ਸੁ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਨੀ ਕਰ ਤਨ ਚੁਕੈ ਤੈਸਾ ਬਾਸੀ
 ਪਾਵੈ॥ ੨੭॥ ਗੁਲ ਮਰਵਾਰੀ ਕੀ ਬਿਧਿ॥ ਰੂਢ ਕੇਇਲੇ ਦੇ
 ਗਚੁਨ ਕੈ ਦਸਤੁ ਰਸੇ ਗਾ ਮਾਂ ਨੈ॥ ਦਾਂਕਾ ਮਛਾਣੀ ਗੰਧ
 ਕਲੀਜੈ ਪੀਸਿ ਏਕ ਠਾਸਾਨੈ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਨੀ ਦੇਖ ਗਈ
 ਮੇਜ ਬਹਿ ਪਲੀਤਾਲਾਵੈ॥ ਹਸ ਹਸ ਫੂਲ ਸੁਗਹਿ ਮੁਖ
 ਸੇਤੀ ਮੋਤੀ ਮਾਲ ਦਿਖਾਵੈ॥ ੨੮॥ ਸਰਸਕੇ ਫੂਲ ਕੀ ਬਿ
 ਧਿ॥ ਤੀਨ ਦਾਂਕ ਦੇਗ ਚੁਨ ਲੀਜੈ॥ ਤੀਨ ਸੁਰੀ ਪਕਾ ਮਾਂ
 ਨੈ॥ ਏਕ ਦਾਂਕ ਕੇਇਲਾ ਪੀਸੈ ਦਸਤੁ ਰਿਸੇ ਗਾ ਮਾਂ ਨੈ॥ ਪੀ
 ਸਿ ਬਨਾਇ ਭਰੈ ਬਿਧਿ॥ ਆਛੀ ਫੂਲ ਦਿਸਦੇ ਮੇ॥ ਆਵੈ
 ॥ ਰਹੈ ਮਚੈ ਭੇਸੁ ਸਭਾ ਸਬਾਈ ਸਰਸਕੇ ਫੂਲ ਦਿਖਾਵੈ॥ ੨੯॥
 ਗੁਲ ਚਿਨਾਰ ਕੀ ਬਿਧਿ॥ ਸੋਗ ਸੇਲ ਹਦਾਂਕ ਸੁਲੀ
 ਜੈ ਗੰਧ ਚਾਰਿ ਪਿਸਾਵੈ॥ ਬਾਹਿਛ ਦਾਂਕਿ ਕੇਇਲੇ ਪੀ
 ਸੈ॥ ਆਛੀ ਜੁਗਤ ਬਨਾਵੈ॥ ਦੇਗ ਚੁਨ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਛਿਦਾ

ਕੀਪੀਸਿਮਿਹੀਨਕਰਿਤੁਗੀਏ॥ ਪੁਰੈਨਾਲਜੁਤਰਕਾਰਾ
 ਰਕੀਸਕਲਸਭਾਮਨਹਰੀਏ॥ ੩੦॥ ਹਵਾਈਬੰਦੁਕਛੁ
 ਛੰਧਰਪਟਾਕਾਕੀਬਿਧਿ॥ ਚੋਦਹਟਾਂਕਤਹਰੀਧਕਦੀ
 ਜੈਪੀਸਾਇਕੰਤਰਕਰੀਏ॥ ਭਰੈਪਟਾਕਾਮੈਰਹਵਾਈਐ
 ਰਚਚੁਧਰਪਗੀਏ॥ ਜਬਰਜੰਗਬੰਦੁਕਬਖਾਨੇਗਰੁਪ
 ਹਾਰਲੇਕੁਰੀਏ॥ ਮਾਇਪਰੈਤੋਖੇਲਖਿਲਾਵੈਤੋਰਿਪ
 ਹਾਰਉਡਾਵੈ॥ ਜੈਕੂਟੈਤੋਕਾਰਓਖਲੀਖੇਲਤਹੀਆ
 ਜੁਡਾਵੈ॥ ੩੧॥ ਗੁਲਾਮਾਬੀਕੀਬਿਧਿ॥ ਚੋਫਟਾਂਕਜੋ
 ਗੀਧਕਲੀਜੈਦਸਭਰਸ਼ੋਗਾਲੀਜੈ॥ ਏਕਟਾਂਕਕੋਇਲਾ
 ਰਲਾਵੈਤੀਨਬਸਤੁਲੈਸਾਨੈ॥ ਜੈਸੀਭਾਂਤਫੁਲਤੁਹੀ
 ਕੁਰੀਏਰੈਨਪਲੀਤਾਲਾਵੈ॥ ਸਭਾਮਾਂਤੁਹੀਏਸਭਕੋ
 ਈਮਨਕਾਚਾਹਾਪਾਵੈ॥ ੩੨॥ ਮਥਹਵਾਈਗੁਲਚੇ
 ਜਕੀਬਿਧਿ॥ ਬਾਗਹਿਭਰਕੈਸ਼ੋਗਾਲੀਜੈਦਇਭਰਕੁ
 ਇਲਾਆਨੈ॥ ਦੇਗਚੂਨਾਮਰੁਗੀਧਕਦੂਨੋਡੇਫਡੇਫਕ
 ਰਿਸਾਨੈ॥ ਬਹੁਤਜਤਨਸੇਪੀਸਿਮਿਹੀਨਕਰਿਤਬਦ
 ਹੁਕੁਰੈਹਵਾਈ॥ ਬਰਸਹਿਫੁਲਸਰਗਸੇਤਾਰੇਗੁਰੁਕੀ
 ਕਰੋਦਹਾਈ॥ ੩੩॥ ਇਤਿਮਾਤਸਬਾਜੀਸਮਾਪਤੰ
 ॥ ਮਥਸਿਮਾਹੀਬਣਾਵਣੇਕੀਬਿਧਿ॥ ਸੁਨਹਚਤੁ
 ਗਚਿਤੁਸੇਚਤੁਰਾਈਕੋਤਕਬਰਨਸੁਨਾਉ॥ ਲੇਖਕ

ਲਿਖਹਿ ਰਗਹਿ ਮਸਵਾਨੀ ਜੇ ਮਸੁਕੇ ਗੁਨ ਗਾਂਊ ਕਾਲੇ ੩੧
 ਤਿਲਕਾ ਤੇਲੁ ਮੰਗਵੈ ਮਿਲੈ ਹਲਾਉ ਨ ਦੂਜਾ ਤਿਲਕੀ
 ਘਾਨੀ ਪੇਲਿ ਤੇਲ ਸੋ ਤਉ ਰਿਗ ਖੈ ਕੂਜਾ ਪਹਿਲੇ ਰੂਈ
 ਪੁਰਾਨੀ ਆਨੈ ਮਾਲਿ ਕੈ ਕਰੈ ਜੁ ਬਾਤੀ ਭਰੈ ਸਰੋ ਮਾ ਬਾਲੈ
 ਦੀ ਮਾ ਵਯੋ ਸੋ ਹੋਇ ਕੈ ਰਾਤੀ ਬਾਤੀ ਕਾ ਸਿਰ ਉਚਾ ਗਾਖੈ
 ਉਪਰਿ ਖਪਰਾ ਪਾਗੈ ਕਾਛੈ ਤੇਲੁ ਠੀਕ ਰੇ ਸੇਤੀ ਇਹਿ ਬਿਧਿ
 ਕਾਜ ਲਪਾਗੈ ਪਰੈ ਦੀ ਪਪਰਾ ਮਾਂਗਨ ਭਰ ਕੈ ਦੀ ਪਮਾ
 ਲਕੀ ਨਾਈ ਜਗਾਂ ਨਾ ਮਾਂਧੀ ਬਾਉ ਬਪੁਲਾ ਲੈਗ
 ਖੈ ਤਿਸ ਠਾਈ ਜਬ ਲਗ ਤੇਲ ਦੀ ਏ ਮੈ ਬਾਤੀ ਕਰੈ ਜੋ
 ਤਉ ਜਿ ਮਾਰਾ ਨਿਪਟਾ ਤੇਲ ਸਿਰਾਨੀ ਬਾਤੀ ਪਰਦੇ
 ਖਹਾ ਮੀਧਿ ਮਾਰਾ ਪਰੈ ਉਠਾਇ ਪਰੈ ਜੋ ਕਾਜ ਰਹਿ ਨਦੈ
 ਸੀਤਲ ਕੀਜੈ ਕੋਰੇ ਬੈਰ ਉਤਾਰੈ ਕਾਜ ਰਵਾਰੇ ਚਾਰੇ
 ਲਾਵੈ ਨਾਤਰ ਪਵਨ ਉਡਾਵੈ ਕਾਜ ਰਮਨ ਪਛਤਾਵਾ
 ਆਵੈ ਸੇਰ ਤੇਲ ਪੇਸਾ ਭਰ ਕਾਜ ਰਯਹ ਪਰਮਾਨੁ ਜੁਪਾ
 ਵੈ ਮਲਤੀ ਬੇਰ ਉਝੈ ਨਹਾ ਮੰਜਨ ਤਉ ਕਛੁਲਾ ਹਾਪਾ
 ਵੈ ਮਾਂਨ ਕਰਾਹੀ ਮਲੈ ਈਟ ਸੋ ਪਾਚ ਸਾਤ ਜਲ ਧੋਵੈ
 ਤਬ ਲਗਾਧੋਇ ਹੋਇ ਨਹ ਕਾਜ ਲਮਨ ਕਾਧੋ ਖਾਖੋਵੈ
 ਲਾਗੀ ਨੀ ਮਹਾ ਭਰਿਲੀ ਜੈ ਜੈ ਸੋਈ ਮਸਲ ਮੇਟਾ
 ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਚੇਖਾ ਕੀਜੈ ਕਾਮਨ ਕੀਜੈ ਖੋਟਾ ਜੋਚਾ

ਹੈ ਅਸਉਤਮ ਕੀ ਜੈ ਤੋਯਹ ਬਾਖਰਾ ਮਾਨੈ ਸਬੈਰ ਲਾਇ
 ਇਕੰਤਰ ਕੀ ਜੈ ਸਾਤ ਦਿਵਸ ਮਿਲਿ ਸਾਨੈ ਜੇਤੀ ਤੇਲਹੇ
 ਇਕਾਜਰ ਕੀ ਬੋਲ ਸੁਤੇ ਤਾਲੀ ਜੈ ਬਿਜੈ ਸਾਰ ਕਾ ਕਾਰ
 ਸੁਦਨਾ ਦੂਕ ਦੂਕ ਕਾਰੀ ਕੀ ਜੈ ਬਿਜੈ ਸਾਰ ਜਲ ਮੇਐ
 ਵੈਪਾਨੀ ਬਸਤਰ ਛਾਨੈ ਵਹੈ ਨੀਰ ਕਾ ਜਲ ਮੇਥਾਹੈ ਸਾ
 ਤ ਦਿਵਸ ਮਿਲਿ ਸਾਨੈ ਮਾਜੁ ਫਲ ਕਾ ਜਰ ਸੇਵਨੈ ਦੇ
 ਇਫਦ ਕਰੀ ਪੀਸੈ ਜਲ ਭੀਰ ਦੇਨੈ ਐਵੈ ਜੋਕਾ
 ਜਰ ਸੀਦੀ ਸੈ ਕਾਚੀ ਲਾਖਾ ਮਾਂਨ ਕੈ ਦੂਨੀ ਨੀਰ ਮਾਝੁ
 ਐਵੈ ਤਬਲ ਗਜਲ ਮੇਵਾਇ ਅਗਨਿ ਸੇਜਲ
 ਚੈਥਾਈ ਪਾਵੈ ਸੇਧਾਲੇ ਨੁਲੇ ਪਲੇ ਮਾਵੈ ਨਾਨਾ ਪੀਸਿ
 ਕਰੀ ਜੈ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਕਰਿ ਤੇਲ ਬਰਾ ਬਾਰਿ ਲੇਕਾ ਜ
 ਲਮੇਦੀ ਜੈ ਦੂਨਾ ਗੋਦਾ ਮਾਂਨਿ ਕਾ ਜਲ ਸੇਮਉਦ ਛਾਂ
 ਨਿਸੋਲੀ ਜੈ ਏਕਭੇਦ ਮੇਐਰ ਬਤਾਉ ਮੇਸਾਜਤ
 ਨੁਜੁਕੀ ਜੈ ਕਾਗਰੁ ਲਿਖੇ ਸੁਕਾਇ ਪੁਪਾ ਮੇਫੇਰਨ ਅੱਛ
 ਰਭੀ ਜੈ ਕਾਚੀ ਲਾਖਾ ਮਾਂਨਿ ਪੇਸਾਰੁ ਰਾਮਾਧ ਸੁਹਾਗਾ
 ਮਾਂਨੈ ਵਹੈ ਤੇਲ ਸਾਜੀ ਕੋ ਮਾਂਨੈ ਤੇਲ ਮਧੇਲਾ ਜਾਨੈ
 ਏਕ ਸੇਰ ਜਲ ਮੇਐਵੈ ਅਸਦ ਬਿਸੇਖ ਜੁਭਗੀਏ
 ਬਸਤਰ ਛਾਂਨਿ ਬਾਹਿਕਾ ਜਰ ਮੇਧੇਦਕ ਚਹੀਭੁਗੀ
 ਏ ਕਾਗਰੁ ਲਿਖੇ ਸੁਕਾਇ ਪੁਪਾ ਮੇਫੇਰਨ ਕਾਗਰੁ ਰਭੀ ਜੈ

ਕਾਗਰੁਗਲੈਮਿਦੈਨਹਿਅੰਛਰਜੇਬਹੁਤੇਰਾਕੀਜੈਘੋਲੀ੩੨
ਮਸੁਸੀਸਾਭਰਿਰਾਖੈਮਰੁਮਸਿਅੰਨੀਭਰੀਏਸੂਕੈਮਸੁ
ਤੋਫੇਰਨਭੀਜੈਜੇਬਹੁਤੇਰਾਕਰੀਏਜਉਮਸਗਾ੩੩
ਇਸੁਕਕੈਤਾਤਾਕਰਿਜਲੁਬਾਪੈਘਵਿਨਹੀਦਿਨਾਮਾਛੀ
ਮਸੁਦੀਸੈਜੋਜੋਤਿਸਾਮਵਗਾਪੈਸੀਸਾਭਰਾਝੁਕਲੈ
ਜਬਲਗਜਲਸੂਕਨਨਹਿਪਾਵੈਘਪਰੀਘਰੀਸੁਧਿਲੀ
ਜੈਜਲਕੀਤਬਲੇਖਕਸੁਖਪਾਵੈਤਲੀਲਪੇਟਨਦਾ
ਨਾਬਾਂਧਿਯਜੇਬਾਂਧੈਤੋਛੀਜੈਜਲਮੇਬਾਹਿਮਸੁਇ
ਕੁਰਾਖੇਫੇਰਿਨਜਲਸੇਭੀਜੈਜੇਦੀਸੈਤੋਭਰਮਸਿਆ
ਨੀਮਨਮਾਨੈਸੋਕੀਜੈਮਸਿਉਤਮਉਤਮਯਹਕਰ
ਨੀਉਤਮਕਰਮਕਮਾਵੈਉਤਮਕਰਮਕਮਾਵੈਉਤ
ਮਗੁਰਸਾਬਾਸੀਪਾਵੈਜੇਬੇਚੈਤੋਮੋਲਮਹਿਗਿਲਿ
ਖੇਤੁਮੰਕਾਮਮੇਲੈਲਿਖੇਪੜੈਸੋਰਹੈਗੀਇਕੈਜਨੁਅੰ
ਛਰਮੁਖਬੋਲੈਮਸਿਉਤਮਮੇਮੋਰਬਖਾਨੈਸਾਹੁਕ
ਮਜਿਸੁਲੇਖੈਸੋਪਤਿਆਈਬਾਤਯਹਮੇਰੀਜੇਪਰਗ
ਦਕਰਿਦੇਖੈ॥੧॥ਮੋਰਬਿਧਿਸੁਰੀਪਰਾਜਸਿਆਜੀ
ਕੀਮੋਰਜੁਗਤਿਹਉਬਰਨਸੁਨਾਂਊਜੋਚਿਤਦੈਸੁਨਿ
ਲੀਜੈਮਨਕੀਧੋਇਕਾਲਮਾਡਾਰੈਜੇਮੇਸੀਮਸਿਕੀ
ਜੈਜੇਫੁਰਮਾਨਹੁਕਮਸੁਲਤਾਨੀਲਿਖੇਲਾਖਾਮਰਦਾ

ਸੋ॥ ਬੇਦਕਤੇ ਬਲਿਖੀ ਸਬਹੀ ਮਿਲਿ ਜੇ॥ ਮਾਈ ਹਮਪਾ
 ਸੋ॥ ਓਤੰ ਮਬਰਨ ਬਾਸ ਅੰਬਰ ਕੀ॥ ਮੱਛਰ ਲਾਗ ਹਿਪਿ
 ਯਾਗੇ॥ ਸੇਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯੋਗੁ ਪਾਇਖਾ ਵਹੁ ਜੇ॥ ਨੈਨ ਨ ਕੇਤਾ
 ਗੇ॥ ਮਾਛੀ ਮਸਮੈ ਬਰਨ ਸੁਨਾਈ ਲਿਖੀ ਜੁਗਤਿ ਮੈਦੂ
 ਜੀ॥ ਜਿਨਿ ਦੇਖੀ ਅਰੁ ਸੁਨੀ ਸਾਚੁ ਕੈ ਸੀ ਸਨਾਇ ਕੈ ਪੂ
 ਜੀ॥ ਕਾਲੇ ਤਿਲ ਕਾ ਕਾਜ ਲਕੀ ਜੈ ਤੇਲ ਸੁਪੈ ਸਾਰ
 ਰਕੈ॥ ਪੈਸੇ ਪਾਂਚ ਗੋਦ ਭਰਿ ਲੀ ਜੈ ਤੇਲ ਭੁਲਾ ਮੈਧ
 ਰਿਕੈ॥ ਮਾਂ ਨਿਛਰ ਕਰੀ ਸੇਵਨ ਮਾਖੀ॥ ਮੈਰ ਕਸੀ
 ਸਜੁਤੀ ਜੈ॥ ਬਾਹੁ ਬਾਹੁ ਤੇਲ ਮੇਲ ਕੈ ਤੀਨੇ ਛੁ
 ਤਿਸ ਕੀ ਜੈ॥ ਨੀਲੀ ਬਰੀ॥ ਮੈਰਨ ਵਸਾ ਦਰ ਬਿਜੈ
 ਸਾਰੁ॥ ਮਰੁ ਬੋਥਾ॥ ਚੈ ਬਿਦਾਂ ਕ ਬਸਤੁ ਏ ਚਾਰੇ ਦੇਖਿ
 ਬਖਾਨੇ ਪੋਥਾ॥ ਪੈਸੇ ਦੇਇ ਹਫੀ॥ ਮਸੁਚੇਖੀ ਦੇਇ ਭਰਿ ਲੇ
 ਗੈ ਲੀ ਜੈ॥ ਲੇਹੁ ਦੇਇ ਰੁਕਾ ਬੁਕੇ ਉਗਾ॥ ਮਾਂ ਨਿਛਰ
 ਰਕੀ ਜੈ॥ ਚੈ ਦਹਿ ਬਸਤੁ ਲੀਜੀ॥ ਮਹਿ ਗਨ ਕੈ ਤੇਲ ਸੁ
 ਅਪਨੀ॥ ਅਪਨੀ॥ ਸਾਤ ਪਕਾ ਉਬਾ ਹਿਗੰਡੀ॥ ਮੈ ਮੁਖ ਉ
 ਪਰਿ ਦੇਛ ਪਨੀ॥ ਕੋਨ ਕੋਨ ਵੈਸਾਤ ਬਸਤੁ ਹੈ ਜੇ ਜਲ
 ਮੈ॥ ਮੈਟਾ ਵੈ॥ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਕਰਨਾਂ ਉਬਖਾਨੇ ਮਨ ਮੈਧ
 ਖਨਾ ਮਾਵੈ॥ ਨੀਲ ਕਸੀ ਸਕਾ ਬੁਨੈ ਸਾਦਰ ਬਿਜੈ ਸਾਰ
 ਤਿਹ ਮਾਂ ਹੀ॥ ਬੋਥਾ॥ ਮੈਰ ਛਰ ਕਰੀ ਲੀ ਜੈ ਏਕ ਮਨ ਬਿਸ

ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਸਾਤ ਪਕਾਇ ਬਾਹਿ ਪਾਂ ਨੀ ਮੇਰੀ ਗੁਚੁ ਵਾਇ ਸੁ ੨੩
 ਲੀਜੈ ॥ ਕਾਜ ਲਾਸਹ ਤਿਪੁ ਸਿਵੈ ਸਾਤੋ ਅੰਨਿ ਕਰਾਹੇ ਦੀਜੈ
 ਜੇਤਾਂ ਬੇਕੇ ਬਾਹਿ ਪਤੀ ਲੇਰਗ ਤੇਤਾਂ ਬੇਸੇਤੀ ॥ ਤਬ ਆਖ
 ਰਾ ਆਖ ਰਕੇ ਅੰਤ ਰਿਸੇ ਜਾਇ ਖਾਵੈ ਕੇਤੀ ॥ ਆਇਨ ਪੰਚੀ ਸਪ
 ਹਰਿ ਸੋਗ ਨਤੀ ਗਨ ਕੇਰਗ ਤੇ ਕੋਈ ॥ ਮਸਿਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕੋ
 ਨ ਬਖਾਨੇ ਦੇਖੀ ਸੁਨੀ ਨਹੇਈ ॥ ਜਬ ਏ ਬਾਖਰਾ ਅੰਨਿ ਰਲਾ
 ਵੈ ਜੋ ਸੀਤਾਂ ਤਿਬਤਾਂ ਉਲਿਖਨ ਹਾਰ ਸਬ ਜਗਤ ਸਰੇਹੀ ॥
 ਸਤੁਤਿ ਕਹ ਲੋਗਾਂ ਉ ॥ ਕਾਚੀ ਦਾਨ ਲਾਖ ਮੰਗਾਵੈ ਪੈਸਾਤ
 ਰਕੈ ਲੀਜੈ ॥ ਏਕਾ ਅਪੇਲਾ ਰੁਰ ਸੋਹਾ ਗਾਨੀ ਲਕੰਠ ਸਮਕੀ
 ਜੈ ॥ ਲੇਇ ਅਪੇਲਾ ਰੁਰ ਕੈ ਸਾਜੀ ਸੇਰ ਨੀਰਾ ਮੈਟਾਵੈ ॥ ਤਬ
 ਲਗਾਨੀ ਰਬਾਹਿ ਮੈਟਾਵੈ ॥ ਮੀਸਾ ਆਰਵਾ ਪਾਵੈ ॥ ਘੋਦੈ ਨੀਰ
 ਬਾਹਿ ਕਾਜ ਰਮੈ ਬਰਨਾ ਅਨੇਕ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਲਿਖੈ ਅੰਕ ਸੋ
 ਮਿਟੈ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜੈਰੇ ਜਗ ਫਿਰਾ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਮੈਰ ਬਿਧਿ
 ਸਜਾਹੀ ਕੀ ॥ ਮੈਰ ਜਤਨ ਮਸਚਾਹੈ ਕੋਈ ਬੇਗ ਬਨਾਇ
 ਸੁਲੀਜੈ ॥ ਕਾਲੇ ਤਿਲ ਕਾ ਤੇਲੁ ਮੰਗਾਵੈ ਤਬ ਯਹਿ ਜਤਨ
 ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਾਜ ਲੁਛੀ ਲਏ ਕਠਾ ਕੀਜੈ ਕੋਰੇ ਸਰ ਵਰਤਰੀ
 ਏ ॥ ਮਰਦ ਨ ਕਰੈ ਤਰਜਮੀ ਸੇਤੀ ਮਨ ਕਾਹਲ ਨਹਿ ਕਰੀ
 ਏ ॥ ਜਬ ਕਾਜ ਲਾਸਹ ਵੇ ਮੇਜਾ ਮੈਛੀ ਲੁਛੀ ਸੋਕੀਜੈ ॥
 ਲੀਜੈ ਛੀਲ ਛੁਰੀ ਸੋਫਿਰ ਕੈ ਫੇਰ ਸੁਪਾਨੀ ਦੀਜੈ ॥ ਰੂਖਾਰ

ਗਦਿਖਾਵੈਕਾਜਗਮਨਕਲੇਸਨਹਿਕੀਜੈ॥ਤਬਮੈਦਾਇਰੈ॥
 ਦਪਾਂਡੀਸੋਬਸਤਰਛਾਨਿਸੁਲੀਜੈ॥ਜਲਮੈਦਾਇਰੈ॥ਦ
 ਜੋਛਾਨਾਕਾਜਲਮੈਦੇਮਲੀਜੈ॥ਦੇਖਤਰੁਪਹਰੈ॥ਮੰਜਨ
 ਕਾਸਮਕਛੇਦੀਛਲੀਏ॥ਮਸੁਲੀਜੈ॥ਮਸਵਾਨੀਬੁਰ
 ਕੈਲੇਖਨਸਰਸਗਢਾਵੈ॥ਆਛੀ॥ਮਸਮੈਬਰਨਸੁਨਾਈ
 ਅੱਛਰਲਿਖੇਸੁਬਾਚੈ॥ਸੋਕਾਭਾਉਦਿਖਾਵੈਦੇਖੈਜੈ॥ਮ
 ਧਿਆਰੇਨਾਚੈ॥ਦੇਖਾਸੀਖਪਰਖਾਕੀਜੈ॥ਤਬਬਿੰਦਾ
 ਫਲਪਾਵੈ॥ਬਿੰਦਾਸੀਖਨਪਰਚੈਲੀਜੈ॥ਬਾਦਿਸੁਜਨ
 ਮੁਗਵਾਵੈ॥੩॥ਅਥਕਾਗਰਕੇਰੰਗਕਰਨੇਕੀਬਿਧਿ॥
 ਮਸੁਬਰਨੀ॥ਅਥਕਾਗਰਬਰਨੇਸੁਨਲੀਜੈ॥ਸੁਕੇਈ॥
 ਕਾਗਰਸੇਤਲਿਖੈਜੋਕੇਈਜੋਤਿਨੈਨਕੀਖੋਈ॥ਕਾਗਰ
 ਰੰਗ॥ਮਹਾਰਚਢਾਵੈ॥ਮਹਾਰਕਰਿਕੈਧਰੀਏ॥ਮਨਮੇਤੇਰੇ
 ਸਾਧਾਲਿਖਨਕੀਤਬਮੈਸੀ॥ਬਿਧਿਕਰੀਏ॥ਕਾਗਰਸੇਤ
 ਸਦਾਨਹਿਲੇਖੈ॥ਲਿਖੇਤਬਹੁਦੁਖਪਾਵੈ॥ਦੇਖਾਸੁਨਾਕਹੈ
 ਸੁਕੇਈ॥ਲੋਇਨਜੋਤਿਗਵਾਵੈ॥ਪਾਂਚੇਰੰਗਲਿਖੈਜੋਕੇ
 ਈ॥ਆਛੇਬਰਨਦਿਖਾਵੈ॥ਦੇਖਤਨੈਨਬਹੁਤੁਸੁਖਲਾ
 ਗੈ॥ਜੋਤਿਚੋਗੁਨੀਪਾਵੈ॥ਏਕਏਕਹੈਬਰਨਬਖਾਨੇ॥ਮਪ
 ਨੇਰੰਗਰੰਗੀਲਾ॥ਪੀਤਬਰਨਪੰਡਿਤਮੁਖਰਾਤਾ॥ਮਰਿ
 ਮੁਖਲਾਗੈਪੀਲਾ॥੧॥ਅਥਪੀਤਰੰਗਕਾਗਰਪਾਤਿ

ਲੇਖੋਲਾਮਸਪਰਕਾਮਾਨੈਨੀਰਬਾਹਿਐਵੈਸਾਤ ੩੪
 ਉਬਾਲਜੁਉਬਲੈਹਾਂਡੀਪੀਸਿਫਟਕਰੀਪਾਵੈਏਕਸੇ
 ਰਾਅਪਰਕਚਢਾਵੈਆਂਚਸਹਜਕੀਲਾਵੈਪੈਸੇਪਾਂਚ
 ਫਟਕਰੀਦੀਜੈਤਬਾਮਾਛਾਰੰਗੁਪਾਵੈਪਾਂਡੀਛਾਨ
 ਲੇਇਬਸਤਰਸੇਬਾਹਿਤਗਾਰੇਧਰੀਏਏਕਰਾਤਿਦਿ
 ਨਧਰੈਇਕੰਤਰਜਬਵਹਿਸੀਤਲਕਰੀਏਭੋਰਭੁਏ
 ਜਲਉਪਰਿਆਵੈਰੰਗਰਹੈਬਸਤਰਹਰਿਉਪਰਿਕਾ
 ਜਲੁਸਬੈਨਿਬਾਰੈਜੋਰੰਗਪਾਂਡੀਪਰਹਰਿਧਰੈਪ
 ਤੀਲਾਨੀਰਨਿਚੋਰੈਜੁਦਾਰੰਗਅਰੁਪਾਨੀਨਿਬਰੈ
 ਰੰਗਰਹੈਜੋਤਰਹਰਿਯਹਿਬਿਧਿਗੁਰੂਬਖਾਨੀਏਹੈ
 ਰੰਗਜੋਰੰਗੈਕਾਗਰਕੈਸਾਦਾਕੈਅਬਰੀਭਾਂਤਭਾਂਤ
 ਕੇਰੰਗਬਖਾਨੇਬਿਦਮਾਬਰਨੇਸਬਰੀਭੋਰਭੁਏਅਸ
 ਕੇਕੀਭਾਂਤੀਮਲਾਇਕਠਾਹਰਕਰੀਏਜੇਲਾਗੈਸੋਰ
 ਗਲਗਾਵੈਜੋਉਬਰੈਸੋਧਰੀਏ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰੰਗਾਬਿ
 ਯਾਬਰਨਨੀਸਿੰਗਰਫਨਾਨਾਕਰਿਕੈਪੀਸੈਸਾਤਦਿ
 ਵਸਜੋਬੀਤੈ॥ਅਮਾਛੇਰੁਪਦਿਖਾਵੈਸੋਭਾਰਾਜਸਭਾਕੇ
 ਜੀਤੈ॥ਕਾਸਕਾਰਕਾਮਾਨਿਸੁਪੇਦਾਕੈਲਾਹਰੀਲੀਜੈ
 ਪਾਂਚਾਦਿਵਸਨਾਨਾਕਰਿਪੀਸੈਅੰਜਨਮੇਸਾਕੀਜੈ
 ਲਾਲਪਾਤਕੀਨੀਲਮੰਗਾਵੈਪਾਂਚਾਦਿਵਸਮਿਲਿ

ਪੀਸੈ। ਧਰੈ ਉਠਾਇ ਬਾਹਿਸੀ ਪੀਸੈ ਜਬਾ ਛਾਰੰਗ ਦੀ
 ਸੈ। ਗਾੜ੍ਹਾ ਰੰਗ ਮਹਾਉਰ ਕਾਛੈ ਚਾਰ ਦਿਵਸ ਜਬ ਲਾਵੈ
 ਪੀਸੈ। ਮਾਛੀ ਭਾਂਤ ਰੰਗ ਜਲ ਲਾਲ ਪਾਤਜੇ ਪਾਵੈ। ਜ
 ਬਚਾਹੈ ਮੇਕਾਗਰ ਰੰਗੋ ਅਬਰੀਸਾ ਦਾਕਰੀ ਏ। ਜੁਦੇਜੁ
 ਦੇਨਿ ਬੁਕੇਰ ਸਮੇਛੇਰ ਪੀਸਿ ਰੰਗ ਪਰੀ ਏ। ਰੰਗ ਰਲਾਇ
 ਅਬਰਦ ਉਰਾਵੈ ਕੈਸਾ ਰੰਗ ਜੁਕਰੀ ਏ। ਜੇਦੇਖੈ ਸੋਰਹੈ
 ਗੀਤ ਕੈ ਚਿੰਤ ਚਤੁਰ ਕਾਹਰੀ ਏ। ੩। ਅਥਾ ਮੇਰ ਰੰਗ ਹ
 ਥੀ ਕੇਦਾਂਤ ਵਮਾਲ ਕਾ। ਅਬਹ ਉਰੰਗ ਦਾਂਤ ਕਾ ਬਰਨੇ
 ਮਾਲਾ ਮਰਦੇਵਾ ਮਾਹੀ। ਕੈਮਾਲਾ ਕੈਚੋ ਪਰ ਸਾਰੀ ਜੇਕ
 ਛਮਲ ਮੇਚਾਹੀ। ਏਕ ਏਕ ਹੋ ਬਰਨ ਸੁਨਾਂ ਉਮਨ ਮਾਛੈ
 ਸੋਕਰੀ ਏ। ਜੇਦੇਖੈ ਸੋਰਹੈ ਦਿਸਾਇ ਪਾਰਿ ਚਿੰਤ ਚਤੁਰ ਕਾ
 ਹਰੀ ਏ। ਪਹਿਲੇ ਰੰਗ ਰਲਾਇ ਪੀਸਿ ਕੈ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਸ
 ਬਰਾਖੈ। ਤਾਂ ਪਾਛੇ ਜੇਬ ਸਤਹਿ ਰੰਗੈ ਲੇਰੰਗ ਭੀਤਰ
 ਨਾਖੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਭਿਗਾਇ। ਮਾਬ ਨਿਬੁ ਮੇਦਾਂਤ ਹੋਇ ਕੈ
 ਮਾਲਾ। ਵੇਇ ਦਿਵਸ ਨੀ ਬੁਰਸ ਮਾਹੀ ਰਹੈ ਸੁਤਾ ਪਰ
 ਡਾਲਾ। ਰਸ ਮੇਕਾਛਿ ਬਾਹੀ ਏਰੰਗ ਮੇਅਪਨੀ ਅਪ
 ਨੀ ਬੇਲਾ। ਗੁਰੁ ਕੇਰੰਗ ਰਚੈ ਜੇਚੇਲਾਤ ਬਵਹਿਸਾਪੁ
 ਚੇਲਾ। ਲਾਲ ਰੰਗ ਮਨ ਰੰਗੈ ਜੁਕੇਈਤ ਬਮੇਸੀ ਬਿ
 ਧਕੀਜੈ। ਵੇਇ ਭੁਗਲੇਰੰਗ ਮਹਾਉਰਾ ਮਾਧਾ ਸਿੰਗਰ

ਫੁਲੀਜੈ॥ ਇਕਰੇ ਪੀਸਉ ਦਾਇ॥ ਮਗਨਿ ਮੈ ਏਕ ਉਬਾਲ ੩੫
 ਜੁਆਵੈ॥ ਮਾਲਾ ਸਾਰ ਜੁ ਬਸਤੁ ਦਾਂਤ ਕੀ ਰੰਗ ਮੇਤਾਂਹਿ
 ਪਕਾਵੈ॥ ਜਬ ਜਾਨੈ ਰੰਗ ਲਾਲ ਰਚਾਹੈ ਤਬ ਉਤਾਰ
 ਕੈ ਪਰੀਏ॥ ਬਸਤ ਰਪੇ ਫੁਸਕਾਇ ਸੁੱਪ ਕਰਿ ਸਬ ਮੇਸੀ
 ਬਿਧਿ ਕਰੀਏ॥ ੧॥ ਮੇਰ ਰੰਗ ਹਰਾ ਹਰਤ ਵਾਪੀ ਤਰੰ
 ਗਨੇ ਕੀ॥ ਬਿਧਿ॥ ਪੀਤ ਹਰਿ ਤਰੰਗ ਭੁਦ ਬਤਾਉ ਜੁਗਤ
 ਜੁ ਮੇਸੀ ਕੀਜੈ॥ ਪੀਸੀ ਹਰ ਦਗੁ ਗਾਇਕ ਲੀਜੈ ਬੋਥਾ
 ਦੋਇ ਸੁਲੀਜੈ॥ ਨੀਰ ਬਾਹਿ ਮੈ ਦਾਇ ਨ ਕੀਜੈ ਬਸਤ
 ਰੰਗ ਮੇਰਾਹੈ॥ ਤੀਨ ਉਬਾਲ ਨੀਰ ਕੇ॥ ਆਵਹਿ ਨੀਕੇਰੰ
 ਗ ਪ੍ਰਫੁਲੈ॥ ਸੀਤਲ ਕਰੈ ਬਸਤ ਕੇ ਕਾਢੈ ਜਬ ਦੇਖੈ
 ਰੰਗ ਭੀਨਾ॥ ਬਸਤ ਰਪੇ ਫੁਇ ਕੰਤ ਰਪਰੀਏ ਗੁਰੁ ਰੇਉ
 ਦਮਦੀਨਾ॥ ਮਨ ਬੰਢ ਤਰੰਗ ਦੇਖਿ ਬਸਤੁ ਕਾਤ ਬ
 ਆਛੀ ਬਿਧਿ ਰਾਖੈ॥ ਧੀਨਾ ਰੰਗ ਬਸਤੁ ਕਾਵੇਖੈ ਫੇਰਿ
 ਰੰਗ ਮੇਨਾਖੈ॥ ੨॥ ਮਥਸਾ ਮਰੰਗ ਕੀ ਬਿਧਿ॥ ਮਾ
 ਲਾਸ਼ਾ ਮਰੰਗ ਜੋ ਚਾਹੈ ਤਬ ਮੇਸੀ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ॥
 ਨਾਸ ਪਾਲਾ ਮਰੁ ਪੀਸਿ॥ ਮਾਮਲੇ ਲੋਹ ਚੂਨ ਸਮਲੀ
 ਜੈ॥ ਨੀਰ ਬਾਹਿ ਮੈ ਦਾਇ॥ ਮਗਨਿ ਮੈ ਤਾਮਧ ਬਸ
 ਤੁ ਪਕਾਵੈ॥ ਪਰੀ ਚਾਰਿ ਕੇ॥ ਮੰਤਰ ਦੇਖੈ ਸ਼ਾਮ ਬਰ
 ਨਹਾਇ॥ ਆਵੈ॥ ਮੇਸਾ ਰੰਗ ਕਰੈ॥ ਮੇਸੀ ਬਿਧਿ ਜਬ

ਚਾਹੈ ਤਬ ਕੀਜੈ ॥ ਜੇ ਚੂਕੈ ਯਹਿ ਅਪਨੀ ਕਰਨੀ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੰਗ ਮਰਮਰੀ ॥ ਅਬ ਚੇਰੰਗ ਮ
 ਰਮਰੀ ਚਾਹੈ ਤਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ॥ ਖਾਣਾ ਦਹੀ ਦੇਗ
 ਚੇਬਾਹੈ ਬਸਤੁ ਸੁਤਾ ਮੇ ਦੀਜੈ ॥ ਤੀਨ ਦਿਵਸ ਰਾਖੈ ਤਿਹ
 ਭੀਤਰ ਚੋਬੇਬਾ ਹਿਰਕਰੀਏ ॥ ਪੀਸਿ ਮਿਹੀ ਮੇ ਦਾਸੇ ਕਰੀਏ
 ਕਰਪੁਟ ਮਲ ਕੈ ਪਰੀਏ ॥ ਬਸਤੁ ਬਰਾਬਰਿ ਧਰਿ ਬਸਤ
 ਰੇ ਮੇ ॥ ਛਾਰੰਗਾ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੇ ਯਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਚੂਕੈ ਕੋ
 ਈ ਗੁਰੁ ਸਾਬਾਸੀ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਲਾ ਅਬਾਸੀ ਰੰਗ ॥
 ਕਰੈ ਰੰਗ ਗੁਲਾ ਅਬਾਸੀ ਕੋਈ ਤਬ ਯਹ ਜਤਨੁ ਕਰੀਜੈ
 ॥ ਗੁਲਾ ਅਬਾਸੀ ਤੋਰਿ ਮੰਗਾਵੈ ਨੀਰ ਨਿਚੋਰਿ ਪਰੀਜੈ ॥
 ਮਾਲ ਸਾਰ ਦਾਂਤ ਜੇ ਚਾਹੈ ਨਿਬੁਰਸ ਮੇਬਾਹੈ ॥ ਪਹਰੇ
 ਕਥੀ ਤੈਜ ਬਤਾਂਈ ਕਰਪੁਟ ਸੇ ਅਵ ਗਾਹੈ ॥ ਰਸ ਮੇਕ
 ਫਰੰਗ ਮੇਬਾਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਰੋ ਨਿਜੁ ਬੀਤੈ ॥ ਕਾਛੈ ਬਸ
 ਤੁਰੰਗ ਸੇਬਾ ਹਰਿ ਚਿਤ ਰੰਗੀ ਲੇਲੀਜੈ ॥ ਘੋਛੈ ਬਸਤੁ
 ਪਰੈ ਲੇਸੀ ਪੁਦਰ ਤਨ ਜੇ ਤਸਮ ਜਾਨੈ ॥ ਜੇ ਦੇਖੈ ਸੋਮਨ
 ਪਤਿ ਮਾਈ ਸੁਨੀ ਨ ਕੋਈ ਮਾਨੈ ॥ ਜੇ ਜਿਹ ਰੰਗ ਸਮਾਨ
 ਕੋਈ ਸੇਈ ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਲਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੰਗ ਕੋਈ ਮਨ ਨਹੀ
 ਮਾਵੈ ਲਾਲ ਹੋਇ ਕੈ ਪੀਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਬਾਸੀ ਗਨਿ ਬਿਧ
 ॥ ਕਾਮ ਨਿਰਕਤ ਪੁਹ ਪੁਜੈ ਹੋਇ ॥ ਗਾਦ ਹਿ ਮੂਤੁ ਜੁਆ

ਨੋਕੋਇਆਮੇਡਕਕੀਚਰਬੀਲੇਕੋਇਆਤਸੇਹਾਥਮਲੇਜੇ ੩੬
 ਦੇਇਆਕੋਈਤੇਲੁਘੀਉਮੋਟਾਵੈਜਲੇਨਹੀਸਚਾਹੁਇ
 ਆਵੈ॥੧॥ਅਥਪਾਲਾਨਲਾਗੋਪਹਿਲੇਆਂਨੈਰੁਸ
 ਕਾਪਿੰਤਾਮਰੁਬਕਰੀਕਾਲੀਜੈ॥ਅਰੁਪਿੰਤਾਰੋਹੁਮਛ
 ਲੀਕਾਆਂਨਿਇਕੰਤਰਕੀਜੈ॥ਪਿਤੇਤੀਨਿਇਕੰਤਰਕ
 ਰਿਕੈਤਬਯਹਿਜਤਨੁਬਨਾਵੈ॥ਸੋਠਮਰਚਪੀਪਲਿਯ
 ਹਤੀਨੋਤਿਨਮੈਪੀਸਰਲਾਵੈ॥ਪਿੰਤੇਮਾਂਹਿਪੀਸਿਤ੍ਰਿਕੁਦੇ
 ਕੋਗੋਲੀਗੁਜਸਮਾਨੀ॥ਛਾਹਿਸੁਕਾਇਧਰੇਲੇਸੰਪਦਜ
 ਬਚਾਹੀਤਬਆਂਨੀਆਂਘਮਾਸਕਾਪਰੈਜੁਪਾਲਾਗੋ
 ਲੀਏਕਜੁਖਾਵੈ॥ਰੋਮਰੋਮਤਨਜੁਵਾਬਿਆਪੇਸ੍ਰੇਦਸ
 ਲਿਲਬਹਿਮਾਵੈ॥੨॥ਅਥਭੂਤਾਭਿਨਦੇਖੈ॥ਨਾਨਾ
 ਸੁਰਮਾਪੀਸਿਮੰਗਾਵੈਕੰਦੁਪਮਾਂਹਿਰਲਾਵੈ॥ਧਰੈਸੁ
 ਕਾਇਪੀਸਿਕੈਰਾਖੈਲੇਇਨਾਮੰਜਨੁਪਾਵੈ॥ਆਵੈਨੈਨ
 ਦਿਸਟਸੋਪੀਵੈਪਗੀਭਿਨਕੇਦੇਖੈ॥ਦਿਵਸਗਾਤਿਜੋਤ
 ਹੋਇਕਸੀਦਿਨਹਿਤਰਾਇਨਪੇਖੈ॥੧॥ਅਥਪਰਤੀਮੇ
 ਜੋਕਛੁਹੋਇਸੇਦੇਖੈ॥ਕਾਲਾਕਾਗਕਰੈਕੋਬਿਸਮਲਗੁ
 ਦੀਓਰਤੇਕਾਟੈ॥ਲੇਹੁਸੋਚਖਾਮੰਜਨੁਕੀਜੈਜੋਕਛੁਕੇ
 ਇਨਆਟੈ॥ਪਾਵੈਦਿਸਟਿਦੇਵਤਾਵੇਖੈਭੂਮਤਲੇਜੇ
 ਆਪੈ॥ਜੋਜਲਮਾਂਹਿਤਰਾਇਨਦੇਖੈਹਾਥਲੇਨਕੇ

ਚਾਹੈ॥ ੧॥ ਅਭਿਰਥਿਧਿ॥ ਕੀਰੀ ਨਾਉ ਬਾਮਨੀ ਕਹੀਏ
 ਲਾਲ ਪੁਛ ਕੀਜਾਨੈ॥ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕਰਿ ਕੈਲੋ ਹੁਕਾਵੈ ਬਾ
 ਹਿਮੈ ਨ ਸਿਲਸਾਨੈ॥ ਅੰਜਨੁ ਨੈਨ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ਭੂਮਿ
 ਗਡਾ ਸੇ ਦੇਖੈ॥ ਜੇ ਚਾਹੈ ਸੋ ਲੇਇ ਹਾਥ ਕਰ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚ
 ਨੁ ਸੁਲੇਖੈ॥ ੨॥ ਅਭਿਰਥਿਧਿ॥ ਕੁਰ ਕੁਟ ਅੰਗੁਰ ਕੀਰੀ ਨੈ
 ਨ ਮਿਲਿ ਹੁਦ ਹੁਦ ਨੈ ਨ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਕਾਲੇ ਕਾਗ ਕਾਢ
 ਦਿਲ ਕੋਈ ਕੁਰ ਕੁਟ ਸੇ ਤਜੁ ਪਾਵੈ॥ ਗਾਵਰੁ ਬਡਾਉ
 ਰੈ ਜੋ ਸੀਧ ਜਾਪਾ ਚਾਅਾ ਨਿਮਿਲਾਵੈ॥ ਪੇਟ ਫਾਰ ਦਿਲ
 ਕਾਢ ਪਾਂਚ ਕੋ ਤਬ ਯਯਤ ਨੁ ਬਨਾਵੈ॥ ਸਬੈ ਸੁਕਾ
 ਇਕੂਟ ਮੇਵਾ ਕਰ ਕਪਰ ਛਾਂ ਨਿਕਰਿ ਲੀਜੈ॥ ਗੋਲੀ ਜ
 ਲੋ ਸੋ ਬਾਂਧਿਏ ਕਸੀ॥ ਮੇਸਾ ਜਤਨ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਜਬ ਚਾ
 ਹੈ ਤਬ ਪਸਿਪਾਂ ਨੀਸੈ॥ ਅੰਜਨੁ ਨੈਨ ਕਰਾਵੈ॥ ਜੇ ਕੁਛੁ
 ਗਡਾ ਹੋਇ ਪਰਤੀ ਮੇਦਿ ਸਟਿਸੁ ਪਰਗਟਿ ਆਵੈ॥ ੧॥
 ਅਭਿਰਥਿਧਿ॥ ਭਿਰੂ ਹਾਥਿ ਗਜੁ ਡਾਰ ਕਹਾਵੈ ਦੇਸ ਦੇ
 ਸ ਜੇ ਕਹੀਏ॥ ਬਨ ਕਾ ਮੇਰ ਕੋਇ ਲਾ ਕਹੀ॥ ਮੇਦੁ ਹੁਕਾ
 ਪਿੰਤਾਲ ਹੀਏ॥ ਸੁਰਮਾ ਬਾਹਿ ਪੀਸਿ ਪਿੰਤੇ ਸੋਛਾਇ
 ਆਮਾਂ ਹਿ ਸੁਕਾਵੈ॥ ਤੀਨ ਸੁਲਾਈ॥ ਅੰਜਨੁ ਕੀਜੈ ਲੇ
 ਕੈ॥ ਅੰਖ ਹੁਪਾਵੈ॥ ਬਾਢੈ ਜੋ ਤਿਹੋਇ ਉਜੀ॥ ਆਗਲੇ
 ਇਨ ਪਾਟ ਖੁਲਾਵੈ॥ ਜੇ ਕੁਛੁ ਦਰ ਬੁਭੂਮਿ ਕੇਤਰ ਹਰਿ

ਵਿਸਟਸੁਪਰਗਟਾਮਾਵੈ॥ ਸੋਨਾਰੁਪਾਲਾਲਜਵਾਹਰਖਾ ੩੭
 ਨਹੋਇਗੁਇਮਾਂਹੀ॥ ਜੈਸਾਦਯੋਸਰਤਿਹੁਇਤੈਸੀਫੁਪਾਰ
 ਹੋਕਛੁਨਾਂਹੀ॥ ੨॥ ਅੰਗਤਿਲਕਭੇਦਾ॥ ਕਾਲਾਕਾਗੁਕਰਾ
 ਲੁਕਹਾਵੈਤਾਂਕੀਚਰਬੀਲੀਜੈ॥ ਦੂਜੇਬਸਾਮਾਨਸਕੀ
 ਮਾਂਨੈਅੰਨਿਇਕੰਤਰਕੀਜੈ॥ ਤੁਚਭੇਰੁਕੀਸੀਪੁਦੁਕੀ
 ਜੈਤਾਂਮੈਬਾਹਿਗੁਧਰੀਏ॥ ਜਬਚਾਹੈਯਹਕੋਤਕਦੇਖੈ॥
 ਥੋਤਿਲਕੁਸੁਕਰੀਏ॥ ਉਚੀਗਤਿਜੋਤਿਲਕੁਕਾਢੀਏ
 ਸੁਰਗਲੋਕਕੋਦੇਖੈ॥ ਨੀਚੀਗਤਿਜੋਤਿਲਕੁਕਾਢੀਏ
 ਨਾਗਲੋਕਕੋਦੇਖੈ॥ ਉਡੈਉਡਾਨਪੰਖੇਰੁਰਾਕਸਪਰੀਚੁਰੇਲੇ
 ਦਿਸੈ॥ ਬਸੇਭੂਮਿਜੇਰਹੈਪਤਾਲੀਨਾਗਲੋਕਕੋਇਸ
 ਏ॥ ੩॥ ਅਥਾਅਗਨਿਬੰਦਭੇਦਾ॥ ਰੂਪਾਅਰੁਕੰਚਨਏਦੋ
 ਨੋਸੋਹਨਮੇਦਾਕਰੀਏ॥ ਪਾਰਾਬਾਹਿਖਰਲਕੈਗੋਲੀਤਿ
 ਹੁੰਬਰਾਬਰਿਧਰੀਏ॥ ਚਨਾਕਾਬਲਖਿਦਿਜਤਨਸੇਭੀ
 ਤਰਥੇਥਾਕਰੀਏ॥ ਤੀਨੋਪਾਤੁਬਾਧਿਕੈਗੋਲੀਅੰਨਿਸੁ
 ਤਾਂਮੈਧਰੀਏ॥ ਮੁਖਮੇਮੇਲਿਜਜਾਇਅਗਨਿਮੈਤਾਂਕੋ
 ਆਗਿਨਦਾਗੈ॥ ਜਾਨੇਜਲਮੈਖੇਲਹੇਲੁਆਮਾਇ
 ਖੜਾਹੁਇਮਾਗੈ॥ ਰੰਚਕਾਅਗਨਿਨਤਨਮੈਲਾਗੈ॥ ਆ
 ਗਿਹੋਇਸਬਪਾਲਾ॥ ਹਸਿਹਸਿਖੇਲੁਕਰੈਸਾਜਨਸੇਜਾ
 ਨਹੁਪਾਨੀਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਅੰਗਬਿਧਿ॥ ਪਾਵਸਰੁਤਿਜਬ

ਜਗਮੇਆਵੈ॥ ਪਚਰੰਗਪਨਖਾਅਕਾਸਦਿਖਾਵੈ॥ ਤਬ
ਹਜਤਨਕਰੈਜੇਕੋਈ॥ ਸਾਪੈਜੁਗਤਜੇਗਤਬੋਏਈ॥
ਇਦ੍ਰਾਇਨਿਕੀਬੇਲਿਸੁਪਾਵੈ॥ ਤਬਹੀਦ੍ਰਿਸਿਪਨਖ
ਸੋਲਾਵੈ॥ ਪਗਤਲਬੇਲਾਹਿਮਰਦਨੁਕਰੈ॥ ਅਪਨੇ
ਮੁਖਮੈਚਾਵਲਭੁਰੈ॥ ਜਬਲਗਬੇਲਿਚਰਨਸੋਮਲੈ
॥ ਪਲੁਨਹਿਦ੍ਰਿਸਿਪਨਖਸੋਟਲੈ॥ ਤਬਲਗਬੇਲਿਮ
ਲੈਪਗਦੋਇ॥ ਮੁਖਕਾਸਦੁਕਦਕੁਜਬੋਏਇ॥ ਜਬ
ਲਗਕਦਕੋਇਮੁਖਚਾਵਲਾ॥ ਬੇਲੀਮਰਦਨਕਰੁ
ਉਤਾਵਲਾ॥ ਜਬਮੁਖਚਾਵਲਕਰਮਾਹੋਇ॥ ਪਨਖ
ਨੈਨਮਿਲਰਾਖੈਦੋਇ॥ ਪਗਸੋਲੀਜੈਬੇਲਉਠਾਇ॥
ਨੈਨਬਾਨਜਯੋਪਨਖਸਮਾਇ॥ ਮਾਛੀਰਉਰਧਰੈਦੁਹ
ਬੇਲਿ॥ ਤਬਕਰਦੇਖੈਜਗਮੈਖੇਲਾ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬੇ
ਲਿਛੁਹਾਵੈਦੇਹਕੋਜਰੈਨਤਾਂਕੀਦੇਹਿ॥ ਪਾਲੇਸੋਸੀਤ
ਲਕਰੈਦੇਖਤਮਾਸਾਲੇਹ॥ ੨॥ ਬੇਲਿਧਰੈਲੋਝੁਪਰੈ
ਦੀਜੈ॥ ਮਗਨਿਲਗਾਇ॥ ਜਲੈਨਕੋਈਝੁਪਰੀਜਓ
ਚੋਬਾਈਬਾਇ॥ ੩॥ ਅਸਕਸੁਰੀ॥ ਇਸਤੀਛੁਟੈ॥ ਕਸਟੀ
ਨਾਰਿਸੀਕਟੀਬੀਧੀਕਛੂਉਪਾਇਨਾਮਾਵੈ॥ ਮਾਂਕੈ
ਸਸੀਸਮਾਨਸਕੇਭੁਗਮੁਖਪੁਨੀਲਾਵੈ॥ ਲਾਗੈਪੁਮ
ਜੇਨਕੇਅੰਤਰਿਕਸਟਗਰਭੁਕਾਮੋਚੈ॥ ਜੇਤਤਕਾਲ

ਜਤਨੁ ਯਹੁ ਪੁਜੈ ਅੰਗਨ ਮਨ ਮੋਚੈ ॥੧॥ ਅਥ ਬੁਧ ਬ ੩੮
 ਫੇ। ਬੁਧਿ ਗੀਤ ਬਾਲ ਕੁਜੇ ਕੋਈ ਮਨ ਮੋਗ ਜਾਨੁ ਨ ਆ
 ਵੈ। ਮਾਨਸ ਕੇ ਸਜਲਾਇ ਬਹੁਤ ਕਰਿ ਸਬਤਨ ਪੁਨੀ
 ਲਾਵੈ। ਹੋਇ ਕਿਪਾਲ ਬਿਧਾਤਾ ਜਬ ਗੀਤੀ ਏਜੈ ਤਿ
 ਪਰਗਾਸੈ। ਉਪਜੈ ਗਿਆਨ ਤਰੰਗ ਜੁ ਮਨ ਮੋਤਿ ਮਰੀ
 ਏਕਾਨਾਸੈ ॥੧॥ ਅਥ ਬਿਖਖਾ ਦੀਕੋ। ਜੇ ਕੋਈ ਬਿਖਖਾ
 ਇਅਚਾਨ ਕਕਾਲ ਚ ਛੈ ਬੈਰਾਵੈ। ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਇ
 ਪਰੈ ਜੇ ਸੰਕਟ ਗਾਇ ਗਾਇ ਕਰ ਪਾਵੈ। ਪਰੈ ਜਲਾਇ
 ਹਾਰੁ ਮਾਨਸ ਕਾ ਕਪਰ ਛਾਂਡ ਕਰਿ ਲੀਜੈ। ਚੁਟਕੀਭ
 ਰਕੈ ਪਰੈ ਹਥੇ ਲੀਜਲ ਸੋਫ ਕੀ ਕੀਜੈ। ਖਾਤੇ ਬੇਰਨ ਲਾ
 ਗੈ। ਇਕ ਪਲੁ ਬਿਖੁ ਉਤਰੈ ਸੁਧਿਆਵੈ। ਸੁਖ ਕੀ ਪ
 ਗੀ ਬਿਧਾਤਾ ਪੁਜਵੈ ਦੁਖ ਬਿਸਰੈ ਸੁਧਿਆਵੈ ॥੧॥ ਅ
 ਥ ਤੇਜੇ ਤਾਪ ਕੋ। ਜੇ ਆਵੈ ਅੰਤਰ ਤਿਜਾਰੀ ਮਾਨਸ
 ਛੁਟਿ ਨ ਪਾਵੈ। ਬੈਠੇ ਖੜੇ ਪੰਥ ਘਰ ਬਾਹਰਿ ਲਹਿਰਤਾ
 ਪੰਕੀ ਆਵੈ। ਜਤਨ ਕਰੈ ਵਹੁਤ ਜਨ ਪੁਛਾਤ ਬਖਸਿ
 ਥਾਨ ਹਿਸਾਧੈ। ਮਾਨਸ ਕੇ ਰਾਹੁ ਮੰਗਾਵੈ। ਮਾਂਤਿ ਕੁਝ
 ਸੋਬਾਧੈ। ਬਾਂਧਤ ਕੋਈ ਟੋਕਨ ਡਾਲੈ ਰੋਗ ਜਿਨਾਂ ਨ
 ਪਾਵੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਬਿਧਾਤਾ ਅਪਨੀ ਫਿਰਿ ਕੈ ਤਾਪੁ ਨ
 ਆਵੈ ॥੧॥ ਅਥ ਕੇਸਨਾ ਸੋਕੋ। ਦੁਹੀ ਏ ਦੁਪਕੁ ਕਰੀ

ਕੇਗਲੇਬਾਲਪੁਰਿਲਾਵੈ॥ਜਹਾਂਦੂਪਵਹਿਲਗੈਕੇ
 ਸਪਰਿਫਿਰਿਕੈਬਾਲਨਆਵੈ॥ਦੋਨੋਕਾਂਖਕੇਸਪਰਿ
 ਲਾਵੈਫਿਰਿਨਹਿਬਾਲਹਿਪਾਵੈ॥ਬਾਲਬਢਨਕੀ
 ਕਵਨਚਲਾਵੈਰੋਮਦਿਸਟਿਨਹਾਆਵੈ॥੧॥ਅਥ
 ਕੂਕਰਮਰੈ॥ਕਾਛੈਛੀਲਇਰੰਡਕੀਮੀਗੀਦੇਇਨੁ
 ਖਾਨੇਮਾਂਗੀ॥ਕੂਕਰਖਾਇਮਰੈਤਤਕਾਲਹਿਸਾਰਿ
 ਅਚਰਜੁਕਛੁਨਾਹੀ॥੧॥ਅਥਕੂਕਰਨਕਾਟੈ॥
 ਚੋਹਰਚਾਰਦਾਂਤਕੂਕਰਕੇਤਾਇਤਕਾਰਿਕੈਬਾਂਧੈ॥
 ਸਕੈਨੋਕੁਨਕਾਟਨਆਵੈਦਿਸਟਿਬਿਰੋਧਨਨਾਪੈ
 ੨॥ਅਥਮੁਖਬਾਂਧੈ॥ਅਯਾਬਾਯਾਸੁਪਨੇਬੋਲੈਬਾ
 ਲਤਗਨਿਜੋਹੋਈ॥ਅਨਨਚੋਹਰਕਾਫਿਰਿਬੋਲੈਨ
 ਹਿਕੋਈ॥੩॥ਅਥਤਾਪਕੋਜੋਈਆਂਨਿਮਤਕੂਕ
 ਰਕਾਮਾਟੀਸਾਧਨਲੀਜੈ॥ਗੋਲੀਕਰਿਕੈਧੂਪਸੁਕਾ
 ਵੈਤਬਯਾਹਿਜਤਨਕਰੀਜੈ॥ਜਾਂਕੇਤਨਮੇਤਾਪਦੁਹੇ
 ਲਾਦਿਨਦਿਨਦੇਹਸਤਾਵੈ॥ਸੋਲੈਗੋਲੀਕੰਠਜੁਬਾਂ
 ਧੈਫਿਰਿਕੈਤਾਪੁਨਆਵੈ॥੧॥ਅਥਗਲਗੀਡੁਜਾਇ
 ॥ਜੇਗਲਗੀਡੁਮਾਲਸੇਕਹੀਏ॥ਦੇਉਬਤਾਇਜਤ
 ਨੁਯਹਕੀਜੈਜੋਮਨਮੋਸੁਖਚਹੀਏ॥ਕੂਕਰਕੀਬਸ
 ਆਂਨਿਲਗਾਵੈਬੇਦਨਰਹੈਨਤਨਮੋਰੋਗਜਾਇ

ਕਾਯਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜੋ ਯਹ ਆਵੈ ਮਨ ਮੋ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਸੰਕਟੀ ੩੯
 ਇਸ ਤੀ ਛੁਟੈ ॥ ਜੇ ਸੰਕਟ ਮੋ ਹੋਇ ਗਰੁ ਨੀ ਗਰੁ ਮੇ ਚਨਹਿ
 ਤੇਈ ॥ ਦੇਉ ਬਤਾਇ ਜੁਗਤਿ ਮੇ ॥ ਆਛੀ ਜੋ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਕੋਈ
 ॥ ਆਨੈ ਏਕ ਚਾਮੁ ਛੋਰੀ ਕਾ ਕਾਮ ਨਿਜਾ ਘਲ ਪੇਟਾ ॥ ਤੁਤ
 ਛਿਨ ਬੰਦੁ ਗਰੁ ਕਾ ਛੁਟੈ ਬੇਦੀ ਜਨੈ ਕਿ ਬੇਟਾ ॥ ੧ ॥ ਅਥ
 ਬਾਲ ਨਾ ਸੋਕੋ ॥ ਜੇ ਛੋਰੀ ਕਾ ਪਿਤਾ ਆਨੈ ਨੈ ਸਾ ਦਰਸਿ ਲਿ
 ਸਾਨੈ ॥ ਲੇਖੁ ਕਰੈ ਬਾਲ ਹੁਕੇ ਉਪਰਿ ਮਨ ਮੋ ਸੰਕਟ ਨਾ ਮਾਨੈ
 ॥ ਫਿਰਿ ਕੈ ਬਾਲ ਨ ਉਪਜੈ ਤਿਹ ਠਾਂ ਜੁ ਹਾਸੁ ਮੈ ਖਦ ਲਾਵੈ
 ॥ ਤਬ ਨਾਈ ਕਾ ਕੋ ਨੁਨਿ ਹੋਰਾ ਬਾਲ ਬਦਨ ਦਿਖ ਲਾਵੈ ॥
 ੧ ॥ ਪੰਖੇਰੁ ਮਰਹਿ ॥ ਛੋਰੀ ਕੀ ਬਸ ਮਾਲ ਮੰਗਾਵੈ ਬਾਹਿ ਪ
 ਗੀ ਸੈ ॥ ਮੇਦਾ ਕਰਿ ਕੈ ਪਰੈ ਏਕ ਠਾ ਜੇ ਨ ਦਰਦ ਗਾਈ ਸੈ
 ॥ ਗੋਲੀ ਕਰ ਕੈ ਬਨ ਮੋ ਰੂਰੈ ਜੁਰੈ ਪੰਖੇਰੁ ਖਾਹੀ ॥ ਖਾਤੇ ਬੇ
 ਰਸ ਮਰਹਿ ਪੰਖੇਰੁ ਯਹ ਅਚਰ ਜਕ ਛੁਨਾਂਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਥ
 ਫੇਰੈ ਚੰਗੇ ਹੋਇ ॥ ਛੋਰੀ ਕੇ ਖੁਰਾ ਮਾਨਿ ਜਲਾਵੈ ਜਲ ਕੈ ਗ
 ਖ ਜੁ ਹੋਈ ॥ ਕਪਰ ਛਾਨਿ ਕਰਿ ਪੀਅਮੋ ਬਾਹੈ ਮਹਲ ਮ
 ਕਰੈ ਜੁ ਕੋਈ ॥ ਲਾਵਤ ਬੇਰਸ ਬੈਖਤ ਮੇਦੈ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਰ ਕ
 ਲਾਵੈ ॥ ਜੇ ਬਾਲ ਕ ਕੇ ਸਿਰ ਮੋ ਫੇਰੈ ਪਾਕੈ ਪੀਪੁ ਬਹਾਵੈ ॥
 ਸੂਕੈ ਪੀਪੁ ਖਰੰਫ ਬੀਧਿ ਆਵੈ ਪੀਰ ਜਾਇ ਸਿਰ ਕੋ ਗੀ ॥
 ਲਾਵੈ ਧਰਮੁ ਕਰੈ ਜੇ ਜਗ ਮੋ ਸਿਖ ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ ਮੇਰੀ ॥ ੧ ॥

ਅਥਖੇਤਿਮੋਟਿਗੁਨਿਪਵੈ॥ ਚਰਖਮਾਰਿਕੈਤੁਚਾਮੰਗਵੈਜੋ
 ਗੁਇਨਕੋਘੋਗਾ॥ ਤਾਕੀਤੁਚਾਮਢਾਵੈਚਲਨੀਜਤਨੁਬਨ
 ਵੈਥੋਗਾ॥ ਬਡੇਛਿੰਦ੍ਰਕਾਰਿਨਾਜੁਛਨਾਵੈਬੈਖੈਤੁਖਮਾਈ
 ॥ ਟੀਗੁਪਰੈਸਗਲਬਨਚਾਟੈਤੇਰਾਖੇਤੁਨਖਾਈ॥ ਗੁਰਕੀ
 ਕਰਨੀਚੂਕਿਨਕੀਜੈਸੁਧਕਰੈਸਿਧਿਪਾਵੈ॥ ਚੂਕੈਜਤਨਬਿ
 ਗੁਚੈਕਰਨੀਗੁਰੁਕੋਨਾਹਿਹਸਾਵੈ॥ ੧॥ ਅਥਪੁਰਖੱਤੁਹੋ
 ਿਉ॥ ਮਾਰੈਚਰਖਲਿੰਗਲੈ॥ ਮਾਵੈਸੁਕਸੁਕਾਇਜੋਧਰੀ
 ਏ॥ ਜੋਸੁਕੈਤਉਤਾਇਤੁਕਾਰਿਕੈਕਟਿਸੋਬੰਧਨਕਰੀਏ
 ॥ ਜਬਲਗਤਾਇਤੁਰਹੈਕਮਰਮੋਕਾਂਮੁਨਤਾਕਾਛੀਜੈ॥
 ਰੋਮਰੋਮਰਸਬਢੈਕਾਂਮਕਾਜੋਜੋਤਨਮੇਭੀਜੈ॥ ਪੁ
 ਰਖਹੋਇਜੋਆਪਨਿਫੁਸਕਕਾਂਮਉਦੈਤਨਮਾਂਹੀ॥
 ਜਬਲਗਜੀਵੈਘਟੈਨਤੇਜੀਬੁਢਾਹੋਇਸੁਨਾਂਹੀ॥
 ੧॥ ਅਥਬਾਲਬਢਹਿ॥ ਜੋਕੋਈਚਮਗਾਦਰੁਮਾਰੈਸੀ
 ਸੁਪੀਸਿਕੈਧਰੀਏ॥ ਬਾਲਬਢਹਿ॥ ਮਰੁਹੋਇਸੁਜਾਮਤਾ
 ਜੋਸਿਰੁਲੇਪੁਨਕਰੀਏ॥ ੧॥ ਅਥਕੇਸਕਲਪਾ॥ ਜੋਚ
 ਮਗਾਦਰੁਬਡਾਮਾਰਿਕੈਰਕਤਸੁਤਾਕੀਲੀਜੈ॥ ਜੋਚਾ
 ਵਲਤੁਰਿਕੈਮੁਖਲੀਜੈਨਾਸੁਰੁਹਰਕੀਦੀਜੈ॥ ਲੇਤੇਨਾ
 ਸਕੇਸਜੇਤਨਕੇਸੁਜਾਮਹੋਇਪਲਮਾਂਹੀ॥ ਨਾਤਰਦੰਤ
 ਸੁਜਾਮਤਾਗਹੀਏਯਹਾਮਚਰਜੁਕਛੁਨਾਂਹੀ॥ ੧॥ ਅ

ਬਗੁਣਕਾਬਾਂਪੈ॥ ਅੰਨੈਬਡਾਮਾਰਿਚਮਗਾਦੜੁਮੁਖਮੇ ੪੦
 ਪਾਰਾਬੁਗੀਏ॥ ਪਾਦਰੋਗਮੁਖਕੰਠਬੀਧਾਵੈਧਰਤੀਗਾਡ
 ਨਕਗੀਏ॥ ਤੁਖਧਾਂਠੇਬਕਰੀਕੀਮੇਂਗਨਉਪਰਧੁਆਧੁ
 ਖਾਵੈ॥ ਗਤਿਦਿਵਸੁਜੇਰਹੈਦੇਖਦਾਆਗਬੁਝਨਨਹਿ
 ਪਾਵੈ॥ ਚਾਲਿਸਾਦਿਨਬੀਤਹਿਤਿਸਗਾਡੋਗੋਲੀਬੀਧ
 ਸੁਪਾਵੈ॥ ਅੰਮੋਰਾਮੋਰਹੈਖੇਲਘਨੇਰੇਰੂਪਾਕਰਿਦਿਖਲਾਵੈ
 ॥੧॥ ਅਥਲੇਕਾਂਜਨਾਪਹਿਲੇਅੰਨਿਲੋਬੀਏਆਛੁਪੁੰ
 ਘਨੀਤਾਸਪਕਾਵੈ॥ ਤਿਸਪੀਛੇਯਹਜਤਨੁਕੀਜੀਏਜੋ
 ਕਛੁਗੁਰੂਬਤਾਵੈ॥ ਉਲਨਾਉਖਖਸਟਜੁਕਗੀਏਦਿਨ
 ਕੋਰਹੈਜੁਅੰਧਾ॥ ਸਾਂਝਪਰੇਤੇਅੰਖੇਪਾਵੈਕਰੈਪੇਟਕਾਪੀਧਾ
 ॥ਵਹਖਖਸਟਕੋਪਕਰਿਮੰਗਾਵੈਸਾਂਝਸਮਾਂਜੋਪਾਵੈ॥ ਗੋ
 ਰੁਚਰਨਗਏਜੋਬਠਕੋਫਿਰਿਕੋਘਰਕੋਆਵੈ॥ ਤਿਨ
 ਕੀਪੀਠਭੂਤਨੇਬੈਰੇਪੈਕੋਦੇਖੈਨਾਂਹੀ॥ ਆਵਹਿਚਛੋਰੇ
 ਇਰੇਤਾਂਈਉਤਰਿਤਗਾਂਤੇਜਾਹੀ॥ ਨਾਨੀਮਰਚੈਪੀ
 ਸਿਮੰਗਾਵੈਅੰਖਿਖਖਸਟਸੁਆਜੈ॥ ਤਿਸਕੀਅੰਖੇ
 ਬਹੈਜੁਪਾਨੀਲੈਅਪਨੇਮੁਖਮਾਜੈ॥ ਅੰਜਤਨੀਰੋਜੋ
 ਤਿਸੋਪਾਵੈਦਿਸਾਦਿਭੂਤਨੇਪੇਖੈ॥ ਏਕਏਕਕੁਲਜੀਸਬ
 ਕੇਸਿਰਕਰਤਕੁਲਾਹਲਦੇਖੈ॥ ਕੁਲਜੀਲੇਇਭੂਤਨੇ
 ਸਿਰਸੇਲੇਕਰਿਘਰਕੋਆਵੈ॥ ਹਾਕਮਾਰਿਸਭੁਏਕਸਤੇ

ਹੁਇਤਾਂਕੇਪਾਛੇਧਾਵੈ। ਜੇਈਭੂਤਨਾਮਾਇਪਹੁਚੈਪੁਪਾ
 ਨੀਦੇਭੁਗਮੁਠੀ। ਗਹਿਸਤਖੇਲਤਖਾਤਚਬਾਵਤਬਾਦ
 ਸੁਗਹੈਅਪੁਰੀ। ਜੇਕੋਈਭੂਤਭੂਤਨਾਬਹੁਤੇਰੋਸਕੀਏ
 ਫਿਗਾਮਾਵੈ। ਵਹੁਖਖੁਸਦਗਹਿਮੁਠੀਮੇਲੈਤਾਕੋਡਰ
 ਜੇਪਾਵੈ। ਪੁਪਾਨੀਵੇਇਖਖੁਸਦਇਖਾਵੈਚਰਨਪਿ
 ਛੋਡੇਮਾਵੈ। ਤਬਲਗਾਮਾਵੈਪਾਇਪਿਛੇਡੇਜਬਲਗ
 ਬਸਤੀਪਾਵੈ। ਜਬਵਹੁਪੈਡੇਗਾਉਗੋਇਰੇਪਲਟਭੂ
 ਤਨੇਜਾਂਹੀ। ਸੋਕਰਛਲਬਲਸੇਜਬਾਮਾਵੈਕੁਲਹੀ
 ਦੀਜੇਨਾਂਹੀ। ਕੁਲਹੀਪਰੇਲੁਕਾਇਜੁਗਤਿਸੇਜੇਸੇ
 ਕੋਇਨਜਾਂਨੈ। ਕਰਨੀਕਠਨਸਮਾਇਕੈਕੀਜੇਜੀਅਕੇ
 ਸਾਟੇਮਾਨੈ। ਵਹੁਕੁਲਹੀਅਪਨੇਸਿਰਗਾਖੇਤਬਯ
 ਹਦਿਸਾਦਿਨਾਮਾਵੈ। ਜੇਚਾਹੈਕੰਤੁਹਲਮਨਮੇਤੇਸਭ
 ਖੇਲਮਿਲਾਵੈ। ਪਰਧਨਹਰਨਾਮੈਰਪਰਨਾਗੀਇਨਕੀ
 ਚਿਤਨਕਰੀਏ। ਜੇਕਰੀਏਤੋਛਲਤੇਰੁਗੀਏਰੁਪਤ
 ਰਪਕੇਪਗੀਏ। ਗੁਰੁਕੇਚਰਨਲਾਪਨਹਿਚਲੀਏਜੇ
 ਚਲੀਏਤੋਭੂਲਾ। ਖਰਾਪਰਖਕੈਗਾਠਨਬਾਂਧੈਖੇਏਧ
 ਨਪਰਛਲਾ। ਸਾਧੁਬਚਨਾਮਗੁਗੁਰੁਕੀਕਰਨੀਹੀਅਭੰ
 ਰਾਰਸੇਮੇਲੈ। ਖੇਲਸਕੈਖੇਲੈਤਬਤਾਈਖੇਲਗਏਕੋ
 ਖੇਲੈ॥੧॥ ਅਥਮਦਬਹੁਤਚਛੈ। ਜਹਾਂਮਸਾਲਜਲ

ਵੇਕੋਈਗਿਰੈਪਲੀਤਾਜਲਿਕੈ॥ਮਦਕੀਤੰਗਭਰੀਜੇ ੪੧
 ਪਾਵੈਤਿਸਮੈਮੇਲੈਮਲਿਕੈ॥ਵਹਿਮਦਪੀਏਕਟੋਰੀਭਰਕੈ
 ਪੀਮਤਭੁਤਸਾਲਾਗੈ॥ਬੇਸੁਪਹੋਇਜਾਇਤਨਕੀਸੁਪਿ
 ਸੇਵਤਸੇਨਹਿਜਾਗੈ॥੧॥ਅੰਗਥੇਰੇਮਦਮਤਿਵਾਲਾ
 ਕਰੀਏਮੇਸਾਜਤਨਜੁਕੀਜੈ॥ਮਲਿਕੈਫੁਲਦੀਅੰ
 ਕਾਮਦਮੋਬਾਹਿਪਿਆਲਾਪੀਜੈ॥੨॥ਅੰਗਅੰਗਰੋਜ
 ਤਨਬਤਾਂਉਦੂਜਾਇਹਨਹੋਇਵਕਰੀਏ॥ਗੁਰੁਕੇਬ
 ਚਨਸੁਨੈਜੇਕੋਈਸੁਨਿਕੈਮਨਮੋਧਰੀਏ॥ਨਰਕੇਕੇਸ
 ਬਾਹਿਕੋਮਦਮੋਮਦਕੋਬਾਹਿਰਲਾਵੈ॥ਪੀਵਤਹੀਮਤਦ
 ਲਾਮਦਕਾਤਨਕੀਚੇਤਨਆਵੈ॥੩॥ਅੰਗਅੰਗਰਕ
 ਰੋਯਹਭੇਦਦੁਸਰਾਮਾਖੀਸੁਨਪਕਰੀਏ॥ਕਾਸੀਏਕੈਪਿ
 ਯਾਲਾਇਨਕੈ॥ਮਾਂਨਿਸੁਤਰਹਰਿਧਰੀਏ॥ਥੇਰਾਹੀਮ
 ਦਪੀਵਤਬੇਲਾਬਹੁਤਹੋਇਮਤਵਾਲਾ॥ਪਰੈਮਚੇਤ
 ਚੇਤਨਾਭੁਲੈਜਾਂਨਿਸੁਰਗਸੇਰੂਲਾ॥੪॥ਅੰਗਜੇਕੋਈ
 ਮਦਥੇਰਾਪੀਵੈਬਹੁਤਕਰੈਮਦਮਸਤੀ॥ਜੋਜੋਜੋਕਰੈ
 ਅਚਰਜੀਬਾਤਾਂਬਹੁਤਪ੍ਰਥਮੀਹਸਤੀ॥ਲੇਆਵੈਚ
 ਰਬੀਗਦਹਾਂਕੀਮਥੈਜਲਪ੍ਰਮਲੀਏ॥ਉਪਜੈਗਮਨ
 ਲਾਜਮਨਆਵੈਬਹੁਰਕੁਪੰਥਨਚਲੀਏ॥੫॥ਅਥਮ
 ਦਥੇਰਾਚੜ੍ਹੇਤੇਪੀਵੈ॥ਜੇਕੋਈਮਦਪੀਮੇਬਹੁਤਕਰ

ਬਿਨੁ ਮਦ ਪੀਏ ਨ ਜੀਵੈ। ਤੋ ਕੀਜੈ ਯਹ ਜਤਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਫੇ
 ਰਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਪੀਵੈ। ਸੂਕੀ ਬੀਠ ਮੰਗਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਫਿਰਕ
 ਨਾ ਕਰਿ ਪੀਸੈ। ਏਕ ਦਾਂਕ ਲੈ ਮਦ ਮੇਘ ਲੈ ਜੈ ਸੇ ਤਹਾਂ ਨ
 ਦੀਸੈ। ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਲੁ ਏਕ ਨ ਬੀਤੈ ਮਨ ਮੇ। ਮੇਸਾ ਮਾਵੈ
 ॥ ਜਬ ਲਗ ਜੀ। ਮੇਜ ਗਤ ਮਤ ਵਾਲਾ ਮਦ ਕਾ ਨ ਉਨ
 ਭਾਵੈ। ੬॥ ਮੇਗੁ। ਭਿਰੂਹਾ ਮਾਰਿ ਪਰੈ ਜੇ ਕੋ ਟੀਤੁ ਚਾਕਾ
 ਫਿਕੈ ਲੀਜੈ। ਛੀਲ ਛਾਲਿ ਕੈ ਰੇ ਮਉਤ ਰੈ ਚਾਮੁ ਸੁਧ
 ਸੋ ਕੀਜੈ। ਛੇਲੁ ਦਾਇਗਾ ਮਦਰ ਦਮਾ ਮਾਖੰ ਜਗੀ ਕੋ
 ਉਮ ਛਾਵੈ। ਨੋ ਬਤ ਜਹਾਂ ਬਾ ਜਤੀ ਹੋਵੈ ਲੈ ਕਰਿ ਤਾਂ ਹਿਥ
 ਜਾਵੈ। ਪੁਰ ਚੈ ਸਬ ਦੁਜਹਾਂ ਲਗਤਿ ਸਕਾਹੋ ਵੈ ਜੇ ਜਨ
 ਕੇ ਤੇ। ਛੇਟੇ ਬਰੇ ਸਾਜ ਤੇ ਫਾਟ ਹਿਮ ਛੇਚਾਮ ਕੇ ਜੇ ਤੇ। ਬਿ
 ਨ ਛਾਟੇ ਕੋ ਨਾ ਹਿਦਿਖਾਵੈ ਜਹਾਂ ਤੁਚਾ ਕੇ ਕਾਂ ਮਾ। ਛੁਕਦੁ
 ਕਹੁ ਇਸ ਭੈ ਵਿਖਾਵੈ। ਮਾਵੁ ਜਛੇਲ ਦਮਾ ਮਾ॥ ੧॥ ਛਪੀ
 ਬਾਤ ਕੋ। ਉਲੁਕਾ ਦਿਲੁ ਕਾ ਛਿਮੰ ਗਾਵੈ ਜੀ ਭੁਭੇ ਡਕੀ
 ਲੀਜੈ। ਦੁਹੁ ਮੇ ਏਕ ਲਪੇਟ ਰੂਈ ਸੋ ਕਾਮ ਨਿਕੇ ਕਰਿ ਦੀ
 ਜੈ। ਗਾਖਿ ਹਾਥ ਮੇਜ ਬਵਹੁ ਸੇਵੈ ਮਨ ਕਾ ਭੇਦੁ ਬਖਾਂਨੈ
 ॥ ਬਾਤੈ ਛਪੀ ਕਰੈ ਸਬ ਪਰਗਟ ਜੇ ਕੋ ਟੀਨ ਹਿਜਾਨੈ॥ ੧॥
 ਅਥ ਲੋਕਾਂ ਜਨਾ। ਕੰਦੁ ਬੀਜਾ ਮਾਂ ਨਿਕੈ ਬੋਵੈ। ਮਾਛੀ ਬਾ
 ਰੀ ਬਨਾਈ। ਸਾਤਿ ਦਿਵਸ ਮਾਨ ਸਕਾਲੇ ਹੂ ਸੀ ਚੈ ਜਲ

ਕੀਨਾਈ ਆਫੇ ਸੁਈ ਪਾਤਜਬਕਾ ਫੈਤ ਬਸਿਓ ਦੇ ਪਾਂਝੀ ੫੨
 ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਬੇਲਿ ਬਫੈ ਗੀਤ ਬਹੀ ਗੁਰਕੀ ਕਰਨੀ ਜਾਂਨੀ
 ॥ ਬੇਲਿ ਬਫੈ ਪਾਤੋ ਕੀ ਛਾਯਾ ਲਹਲਹਾਇ ਦਲਕਾਫੈ ॥
 ਮਾਂਕਾ ਦੁਪਪੀ ਅੰਜੋ ਬਾਲ ਕਘਗੀ ਘਗੀ ਜੋ ਬਾਫੈ ॥ ੫
 ਹਿਲਾਫੁ ਲਬੇਲਿ ਕੋਲਾਰੀ ਜੋ ਪਾਕਾਫ ਲੁਪਾਵੈ ॥ ਘਗੀ
 ਘਗੀ ਵਹਿਰੈ ਦਿਸਾਇ ਮੋਮਨ ਤੇ ਨਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਜ
 ਬਵਹੁ ਬੇਲਿ ਪਾਕਾਫ ਲੁਪਾਕੈ ਤੇ ਰਿਪੁ ਥਮ ਫਲੁ ਲੀਜੈ
 ॥ ਬੈਰੇ ਆਇ ਇਕੰਤਾ ਇਕੇਲਾ ਤਬਯਾ ਹਿਜ ਤਨੁ ਕਰੀ
 ਜੈ ॥ ਦਰਪਨੁ ਏਕਰੁ ਈਕਾਲਾ ਗਾਲੇ ਆਵੈ ਤਿਹ ਠਾ
 ਹੀ ॥ ਬੀ ਜਨਿਕਾਰ ਠੋਰ ਸਬਰਾਖੈ ਜੋ ਕਦੁ ਮੋਪਾਵੈ ॥ ਏ
 ਕਏਕ ਕਾਕੈ ਤਕਦੇਖੈ ਮਨਕਾ ਭੁਰਮੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਏਕ ਸੁ
 ਬੀ ਜਲ ਪੇਟਰੁ ਈਸੇ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਮੇਰਾਖੈ ॥ ਦਰਪਨੁ
 ਖਪਰਛਾ ਹੀ ਦੇਖੈ ਤਬ ਵਹੁ ਬਾਹਰ ਨਾਖੈ ॥ ਬੀ ਜਬਾਹਿ
 ਮੁਖ ਮੁਰਤਿ ਦੇਖੈ ਤਬੈ ਦੂਰਿ ਲੈਕਰੀਏ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਵਰਪ
 ਨਰੁ ਪਨ ਦੇਖੈ ਵਹੁ ਲੈ ਮੁਖ ਮੋਪਗੀਏ ॥ ਵਹੁ ਸੀਸਾਰ ਸਗ
 ਲ ਕੋ ਦੇਖੈ ਸੋ ਨਹਿ ਪਰਗਟ ਹੋਵੈ ॥ ਏਕੈ ਬੀ ਜਨਨ ਮਭੁਰ
 ਦੇਖੈ ਸਕੈ ਤਬੀ ਜਨ ਬੇਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਬੋਇਆ ਸੋ ਮਨ ਮੈਰ
 ਇਆ ਸਿਧ ਹੋਇ ਸੋ ਬੇਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਪਾਂਝੀ ਹੀ ਪਾਂਝੀ ਦੇਖੈ
 ॥ ਜੇ ਚਰ ਬੀ ਭਿਰੂ ਗਾਂਕੀ ਮਾਂਨੈ ਮੇਰ ਮੁਛਕੀ ਲੀਜੈ ॥ ਵ

ਨੇਚਰਬੀਤੋਲਿਬਰਾਬਰਿਅੰਨਿਇਕੰਤਰਕੀਜੈਸੇ
 ਚਰਬੀਦੀਪਕਲੈਬਾਰੈਛਾਤਪਟੇਹੀਪਾਵੈ॥ਮੇਸੀਜੇ
 ਤਿਦੀਏਮਦੇਖੈਸਭਪਾਂਨੀਦਿਖਰਾਵੈ॥ਚਾਰਿਦੀਏਬਾ
 ਲੈਚਹੁਕੋਠੇਚੈਮੁਖਚਾਰਿਦਿਖਾਵੈ॥ਜੰਮੇਜੰਮੇਜੰਮੇਤਿਪ
 ਵਨਸੋਲਾਰੈਸਮੁੰਦਲਹਿਗਦਿਖਰਾਵੈ॥੧॥ਅਥਨਾ
 ਗਦੇਖੈ॥ਕਾਲਾਸਾਪੁਮਾਰੀਏਜਾਂਦਿਨਚਾਂਮਉਤਾਰ
 ਮੰਗਾਵੈ॥ਬਾਤੀਕਰੈਮੰਗਾਇਸੁਦੀਪਕਬਾਤੀਚਾਰ
 ਬਨਾਵੈ॥ਦੀਪਕਲੋਹਤੇਲਾਮਲਸੀਕਾਪਾਦੀਛਾਤਜੁ
 ਪਾਵੈ॥ਚੈਮੁਖਦੀਪਕਧਰੈਚਓਕੋਠੇਪੈਰਪਾਟਲਿਆਵੈ
 ਘਰਮੈਪੈਠਿਤਮਾਸਾਦੇਖੈਏਕੋਤਕਦਿਖਰਾਵੈ॥ਬੀਧ
 ਨਘਾਸਪਾਤਾਮਰਬਾਤੀਨਾਗਾਵਿਸਾਟਿਮੋਆਵੈ॥੧
 ॥ਅਥਦਿਬਦਿਸਦਹੋਇ॥ਕਾਲੀਹੋਇਕੁਰਕੁਦੀਇ
 ਕਰੰਗਾਬਿਸਮਿਲਕਰੈਜੁਕੇਈ॥ਤਾਂਕੀਪੀਹਮੰਗਾਇ
 ਨੈਨਭਗਮੰਜਨੁਕੀਆਜੁਹੋਈ॥ਜੇਤਿਹੋਇਜੇਦਿਸਦ
 ਭੂਮਿਕੀਅੰਰਨਦੇਨਾਲਾਰੈ॥ਏਕਭੇਦਮੈਅੰਰਬਤਾਉ
 ਜੈਕਛੁਕਹੋਗਾਮਾਰੈ॥੧॥ਅੰਗਾਈਸਗਲਿਗੀਕੇਫ
 ਲਫੇਰੈਬੀਜਕਾਛੀਏਤਾਂਕੇ॥ਦੇਖਭਾਲਕੈਵਹੈਲੀਜੀ
 ਅੰਏਕਬੀਜੁਪੈਜਾਂਕੇ॥ਵਹੀਬੀਜੁਤਾਇਤੁਮੇਲਕੈਸਿ
 ਰਮੈਰਾਖੈਕੋਈ॥ਦਿਸਦਮਾਨੁਕੀਕੋਨਕਹਾਵੈਭੂਮਿਦਿ

ਸਾਇਸੋਹੋਈ॥੨॥ਅਥਬਾਮਨੀਕੀਪੁਛਕੀਖੇਲਾ॥ਜੀ ੪੩
 ਗਲਮੇਜੇਬਡੀਬਾਮਨੀਲਾਲਪੁਛਹੋਜਾਂਕੀ॥ਸਾਈ
 ਏਕੁਆਗੀਏਤਾਂਕੋਪੁਛਲੀਜੀਏਤਾਂਕੀ॥ਜਬਲਗਪੁ
 ਛਪਗਤਿਮੋਲੇਦੈਆਪਨਿਗਤਿਜੇਕੀਜੈ॥ਜਬਥਿਰੁ
 ਹੋਇਰਹੈਪੁਛਵਹੁਤਬਓਫਾਇਕੈਲੀਜੈ॥ਵਹਿਲਪੇ
 ਦਸੁਸ਼੍ਰੀਨੇਬਸਤਰਦੀਆਬਾਲਕੈਪਗੀਏ॥ਤਬਤੇ
 ਈਤੂੰਦੇਖੁਤਮਾਸਾਹਸਹਸਮਨਕੋਹਗੀਏ॥ਹੋਇਕਾਮ
 ਨੀਕਹੀਏਤਾਂਸੋਦੀਆਮਾਂਨਿਉਕਸਾਵੈ॥ਬੇਸੁਧਿਹੋ
 ਇਪ੍ਰੀਆਮਦਜਾਂਨੋਕੋਤਕਨਿਰਤਦਿਖਾਵੈ॥ਜੇਕੋਤ
 ਕਤੈਕੀਏਜੁਤਬਹੀਪੁਛਕਦਜਬਲੀਨੀ॥ਤੇਕੀਤੁ
 ਹਲਕਰੈਕਾਂਮਨੀਦੇਖਸੁਰਸਕੋਭੀਨੀ॥ਜੇਬਸਤਰਤੈ
 ਆਪਉਤਾਰੇਸੋਵਹੁਨਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ਵਹੈਖੇਲਤਬਕ
 ਰੈਕਾਮਨੀਕਰਤਿਨਮਨਮੋਹਾਰੈ॥ਦੀਆਸਿਗਾਇਚੇ
 ਤਨਾਚੇਤੈਤਬਲਗਮੁਖਨਹਿਫੇਰੈ॥ਜਬਯਹਜਤ
 ਨੁਬਨਾਵੈਕੋਈਸੋਯਹਿਕੋਤਕਹੋਰੈ॥੧॥ਅਥਸੁਪਨਾ
 ਦੇਖੋ॥ਖਰਹਾਂਕੀਆਖੈਦੁਇਆਨੈਲੇਬਾਗੀਮੈਪਗੀਏ॥ਜਿ
 ਸਕਾਧਿਆਨੁਪਰੈਯਹਮਨਮੋਸੋਸੁਪਨੇਮੈਆਵੈ॥ਆ
 ਇਮਿਲੇਸੋਸੁਪਨੇਮਾਂਹੀਜੇਕਰਤਾਰੀਮਿਲਾਵੈ॥ਛੋਰਭ
 ਏਦੋਨੋਉਠਬੈਠਹਿਏਕਸੁਪਨਇਕਠਾਹੀ॥ਜੇਯਹਕ

ਮੈਨਪਰੈਤੇਸੋਵਨਲਾਗੈਸਿਰਹਾਨੈਲੇਪਗੀਏ॥

ਪੈਕਰੈਵਹਸੇਈਅੰਤਰਕਛਕਨਾਹੀ। ਦੋਇਮਿਛਜੋਹ
 ਹਿਅਪਮੋਪਰਗਟਮਿਲਨਨਪਾਵੈ। ਸੇਕਰਤਾਰਕਰੈਜੋ
 ਕਿਰਿਪਾਸੁਪਨੇਅੰਨਿਮਿਲਾਵੈ। ਰਾਜਕਾਮਨੀਕੋਨਹਿ
 ਕੀਜੈ। ਮੇਸਾਗੁਰੁਸਮਝਾਵੈ। ੧॥ ਅਥਾਮਾਗਿਉਠੈ।
 ਪਾਹਿਲੇਅੰਨਿਬਡਾਚਮਗਾਦਰੁਪੇਦੁਜੁਤਾਕਾਫਾਰੈ
 ॥ ਪੇਟਮਾਝੁਪਿਟਵਾਸਾਤਿਸਕਾਬਾਹਰਿਕਾਢਿਸੁਰੁਰੈ
 ॥ ਚੁਨਾਕਲੀਪੀਸਨਾਕਾਰਿਜਲਸੇਜੋਨਬੁਝਾਇਆ
 ॥ ਸੋਈਭਰੈਪੇਟਉਸਕੇਮੋਹੈਇਜੁਪੀਸਛਨਾਇਆ॥
 ਮੁਖਮੋਭਰੈਪੁਰਾਨਾਸਿਰਕਾਜਬਚੁਨੇਪਰਡਰੈ। ਉਠੈ
 ਅਗਨਿਕੀਲਪਟਿਭੰਭੂਕਾਫੂਕਿ। ਅਗਨਿਜਿਉਜਾ
 ਰੈ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਸਮੁੰਦਫਲਕੋਪੀਸਿਮਿਹੀਕਰਿਲੇਪੁ
 ਹਥੇਲੀਕਰੀਏ। ਦੀਏਬਰਾਬਰਿਹਾਥਰਾਖੀ। ਮੇਜੇ
 ਤਿਦੀਪਕੀਹਰੀਏ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ। ਲੇਪੁਏਕਮੇ। ਮੇਰਬਤਾ
 ਉਤੇਲਦੁਪਸਾਲਾਗੈ। ਕਰੈ। ਮੇਰਾ। ਮੇਰੇ। ਦਿਖਰਾਵੈਗੁ
 ਰੁਕੀਕਰਨੀਜਾਗੈ॥ ੧॥ ਅਥਜਲਮਈਦੇਖੈ। ਅਮਾਂ
 ਨਿਕੇਚੁਏਪੁਪਸੁਕਾਵੈਨਾਨਾਪੀਸਿਕਰੀਜੈ। ਕਪੜਾ
 ਨੈਅਮਾਂਨਿਕੇਤਿਸਮੇਮਲਿਕੈਬਾਤੀਕੀਜੈ। ਕਰੁ
 ਏਤੇਲਦੀਏਕੋਬਾਲੈਦੀਅਮਾਂਜੋਤਿਜਿਹਜਾਗੈ। ਜੋ
 ਦੇਖੈਪਾਨੀਕੀਚਾਨੀਲਹਰਸਮੁੰਦਕੀਲਾਗੈ॥ ੧॥ ਅ

ਥਕੁ ਛਪੇ ਪਾਤਲ ਜਾਲੁ ਬਡੀ ਕਦਾਈ ਸਿਰਕ ਛੂਏ ॥੪॥
 ਕਾਲੀ ਜੋ ਨਾਨਾ ਕਰਿ ਕੈ ਅੰਤਿ ਪੀਸੀਏ ਹਾਥ ਲੇ ਪੰਜੇ
 ਕੀ ਜੋ ਸਨਮੁਖ ਆਇਕਾ ਮਨੀ ਤੇਰੇ ਹਾਥ ਖੋਲਿ ਦਿਖ
 ਲਾਵੈ ॥ ਹੋਹਿ ਲੇ ਪਦੇ ਨੇ ਕੁਚ ਕਾ ਮਨਿ ਭੁਦਨ ਕੇਈ ਪਾਵੈ
 ॥ ਫੇਰਿ ਹਾਥ ਕੀ ਮੂਰੀ ਖੋਲੈ ਠੋਰ ਹੋਹਿ ਤਨ ਬਾਲਾ ॥ ਕੋ
 ਤਕ ਕਰੈ ਕੋਤਕ ਹਿਜਾਨੈ ਦੇਖਾ ਸੁਨਾਨ ਭਾਲਾ ॥੧॥ ਅ
 ਥਲੇ ਹੋ ਭਲਾ ਗੋ ॥ ਆਮਾ ਦਿਤ ਵਾਰ ਲਗੈ ਜੇ ਲੇਹ ਭੁਤ
 ਬਯਹ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ ਤਾਗਾ ਅੰਤਿ ਪੰਚ ਗਜ ਨਾਪੇਤ
 ਬਯਹ ਚੇਟਕ ਪਾਵੈ ॥ ਨਰ ਕੀ ਨਾਕ ਨਾਕ ਮਾਦੀ ਕੀ ਨ
 ਪਿਗਾਂਠਿ ਇਕ ਦੀਜੈ ॥ ਮਾਦੀ ਨਾਕ ਨਾਕ ਨਰ ਕੇ ਗੀਦੂ
 ਜੀਗਾਂਠਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਤਬ ਤਾਗਾ ਵਹਦੇ ਵਰ ਕੀਜੈ ਕ
 ਮਰ ਬਾਂਪੀਏ ਨਰ ਕੇ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਰੈ ਪੁਰਖ ਮਿਹਰੀ ਸੇ
 ਲੇਹ ਭੁਲਾ ਗੈ ਬਰਕੇ ॥੧॥ ਅਥ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਕੇ ਜੀਤੈ ॥ ਜ
 ਹਾਂ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਬਨਾਵੈ ਭਾਂਡੇ ਬੈਠਿ ਚਾਕ ਦੁਹ ਫੇਰੈ ॥ ਭਾਂਤਿ
 ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਬਾਸਨ ਪਾਵੈ ਲੋਗੁ ਤਮਾਸਾ ਜੇਰੈ ॥ ਆਗੇ ਪਾਂ
 ਨੀ ਭਰੀ ਹਿੰਦੂ ਲੀਜਲ ਸੇਸੀ ਚਬਨਾਵੈ ॥ ਦੇਛਾ ਸੀਧਾ
 ਕਰੈ ਬਰਾਬਰਿ ਸਬ ਕੇ ਪਾਂਨੀ ਲਾਵੈ ॥ ਪੀਸਿ ਸੁਹਾਗਾ
 ਬਾਹਿ ਹਿੰਦੂ ਲੀਪਰੀ ਹੋਇ ਜੋ ਆਗੈ ॥ ਤਬ ਵਹ ਪਾਂਨੀ
 ਫੇਰਿ ਪੋਤਨੀ ਜਿਸਿ ਬਾਸਨ ਕੇ ਲਾਗੈ ॥ ਪੁਪਸੁ ਕਾਇ

ਪਰੈਆਵੇਮੇਦੇਕਰਿਆਗਿਪਕਾਵੈ। ਬਾਸਨਸਬੈਆਂ
 ਚਕੇਲਾਗੈਲਾਖਛਲਕਜੋਆਵੈ। ਮੁਖਪੈਦਾਕੇਈ
 ਪੇਦੁਨਜਾਨੈਕੈਸੀਧਾਕੈ। ਮੋਧਾਆਵੈਹਾਂਸੀਦੇਖਿਬਸ
 ਨਕੋਜੋਮਾਦੀਕਾਧੋਧਾ॥੧॥ ਅਥਨਾਨਪਜਕੋਧੋਧਾਹੋ
 ਹਿ। ਭਾਰਾਤੰਦੁਰਨਾਨਪਕਾਵੈਗਰਬੁਧਰੈਮਨਮਾਂਹੀ
 ॥ ਗੁਰਕੀਕਰਨੀ। ਐਰਕਰਮਗਤਿਕਛੁਸਮਸੁਤਹੈ
 ਨਾਂਹੀ। ਜਬਜਾਨੈਭੁਰਿਨਾਂਨਲਗਾਵੈਮੁਰਦਾਸੰਗੁ
 ਲੈਪੀਸੈ। ਲੈਰੈਤਿਹਮਾਂਤੁਤੰਦੁਰੈਜੈਸੇਕੋਇਨਦੀ
 ਸੈ। ਭਾਲਤਬੋਰਿਅਗਨਿਹਾਇਸੀਤਲਗਿਗਹਿ
 ਨਾਨਜੇਲਾਏ। ਨਾਵਹਿਨਾਨਨਮੈਦਾਕਹੀਏਫਿਰਿਨ
 ਹਿਜਨਪਕਾਏ। ਪਾਕਾਹੋਇਪਕਾਵੈਨੀਕੇਕਾਚਾਖੇਲੁ
 ਨਖੇਲੈ। ਦੁਆਰੇਆਇਅਤੀਤੁਪਕਾਰੇਕਬਹੁਭੀ
 ਖਨਮੇਲੋ। ਕਾਜਸਵਾਰਧਰਮਕੀਸੰਗਤਧਰਮਹੀ
 ਨਕੁਲਖੇਵੈ। ਤੈਸਾਖੇਤੁਲੁਨੈਭੁਰਿਗੋਦੀਜੇਮੁਠੀਭ
 ਰਿਬੋਵੈ॥੧॥ ਅਥਚਮਾਰਕੋਧੋਧਾਹੋਇ। ਰੰਗੋਚਾਂਮੁ
 ਚਮਾਰਕਹਾਵੈਨਾਦਗਾਡੁਕੈਭੂਲਾ। ਮਨਕੇਰੰਗਨ
 ਜਾਂਨੈਬੋਰਾਖੇਟੇਧਨਪਾਰਿਭੂਲਾ। ਕਾਚੇਚਾਂਮਨਾਦ
 ਭੁਰਿਗਾਖੀ। ਅਪਨੇਰੰਗਰੰਗੀਲਾ। ਸੁਕਗਿਬਿਸਦਾ
 ਬਾਹਿਨਾਦਮੋਭੁਯਾਸੁਆਟਾਗੀਲਾ। ਚਨਿਕੈਸੁਕ

ਰਬਿਸੁਆਬਾਹੈਚਾਮੁਜਾਇਸਰਗਲਕੈ॥ ਬਿਨਹੀਆਗਜ ੪੫
 ਹੈਸਰੁਕਾਖਾਜਨਹੀਡਾਲਾਮਲਕੈ॥ ਗਲਿਗਲਿਚਾਮੁਗਇ
 ਆਪਾਨੀਪੁਇਹਾਰੁਗਲੇਜਿਹਚਿਤਾ॥ ਵਾਰੈਆਇਮਤੀ
 ਤੁਪਕਾਰੈਕੋਧੁਨਕੀਜੈਮਿਤਾ॥ ਥੋਰਾਵੇਮਨੁਹਾਰਿਪਨੇਰੀਪ
 ਗਚਿਤਾਚਿਤਰੂਰੈ॥ ਕੋਨਖੇਲਜੇਜੀਤੈਕੋਡੀਮੁਹਰਸੇਨਕੀ
 ਹਾਰੈ॥ ੧॥ ਅਥਤੇਲੀਕੋਪੰਧਾਹੋਇ॥ ਪੀਪਲਬਿਰਛੁਹੋਇ
 ਜੇਬਨਮੇਮਾਨਸੁਤਹਾਂਨਜਾਵੈ॥ ਦੁਜਾਸੰਗਨਲੀਜੈਕੋਈ
 ਆਪਦੇਖਿਕਰਿਆਵੈ॥ ਕਾਲੇਹੋਰਿਚੀਉਦੇਜਿਸਪਾਰਿਕੋ
 ਉਤਰੈਕੋਚਾਢੈ॥ ਉਪਜੈਤਹਾਂਕੁਲਾਹਲਮਨਮੇਰੇਮਰੇਮ
 ਸੁਖਬਾਢੈ॥ ਚੀਉਦੇਦੇਇਲੇਇਉਪਰਸੇਇਕੁਜਾਇਇ
 ਕੁਆਵੈ॥ ਜੁਗਤਿਕਰੈਤਉਚੂਕੈਨਾਹੀਜੈਸੇਗੁਰੂਬਤਾਵੈ
 ॥ ਕਰੈਨਿਸਾਨੀਜਾਤਾਮਾਵਤੇਜੈਸੇਬੂਲਿਨਪਰੀਏ॥ ਆ
 ਪਾਪਨਾਂਕਾਜੁਸਵਾਰਨਜੁਦੇਜੁਦੇਲੈਧਰੀਏ॥ ਕੁਲ
 ਡੀਦੇਇਦਿਵਾਲੀਕੇਰੀਬਾਰਿਅਗਨਿਮੇਜਾਰੈ॥ ਅਪ
 ਨੀਅਪਨੀਰਾਖਜਾਨਿਕੇਜੁਦੇਜੁਦੇਲੈਧਾਰੈ॥ ਤੇਲੀਜ
 ਹਾਂਚਲਾਵੈਘਾਂਨੀਤਾਹਿਖੁਲਾਦਿਖਲਾਵੈ॥ ਲੀਜੈਰਾਖ
 ਚਫਤਚਿਉਦਾਕੀਲੈਕੋਉਪਾਰਿਪਾਵੈ॥ ਘਾਂਨੀਤਹਾਂਬਾ
 ਹਿਨਹਿਸਾਕੈਸਰਸੇਤਿਲੀਚਫਾਵੈ॥ ਸਾਤਪਾਂਚਘਾਂਨੀ
 ਜੇਪੇਲੈਰੰਚਕਤੇਲਨਪਾਵੈ॥ ਜਹਾਂਉਤਰਤਾਂਕੀਦੁਜਲ

ਆਗਖ ਦੇਖੀ ਮੇਮਲਿਕੈ ਦੇਖਾਲੈ ਸੁਗਰੂ ਕੀ ਕਰਨੀਆ
 ਵੈਤੇਲੁ ਜੁਛਲਿਕੈ ॥ ਆਮਾਗਖਾ ਮਤੀ ਤੁਜਾਨੀ ਏਬੁਗ
 ਨਕਾਹੁ ਬੇਲੈ ॥ ਹੋਇ ਨਰਹੈ ਬੈਲੁ ਤੇਲੀ ਕਾਪਟਾ ਮਾਖਨਕੇ
 ਪੋਲੈ ॥ ੧ ॥ ਮਥਬਾ ਘਕਾਰੂ ਪਾਇਖਾਵੈ ॥ ਜੇਕੋਈ ਬਨਕ
 ਹੈ ਮਹੇਰਾ ਬਾਖੁ ਮਾਰਿਕਰਿ ਮਾਂਨੈ ॥ ਤਬ ਮਹਿਖੇਲੁ ਖਿ
 ਲਾਹੀ ਖੇਲੈ ਜੁਗਤਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾਂਨੈ ॥ ਤੁਚਾ ਕਾਢਿ ਕੈਜਾਇ
 ਮਹੇਰੀ ਸੀਸੁ ਕਾਟਿ ਕੈਲੀਜੈ ॥ ਭੁਮਿ ਬਨਾਇਖੇ ਤਮੇਗਾ
 ਰੇ ਤਬ ਗੇਹੂੰ ਕੀ ਕੀਜੈ ॥ ਮਾਟੀ ਤਰੈ ਬਾਘ ਕੇ ਮੁਖ ਮੇਂ ਭੁਮਿ
 ਬਗਾਬਾਰਿ ਹੋਵੈ ॥ ਤਬ ਪਟਸਨਕੇ ਬੀਜ ਮੰਗਾਵੈ ਮੁੱਠੀ ਤੁ
 ਰਿਕੈ ਬੋਵੈ ॥ ਬੋਵੈ ਬੀਜ ਬਾਘ ਕੇ ਮੁਖ ਮੇਂ ਬਾਲਾ ਬਾਘ ਬਨ
 ਵੈ ॥ ਤਬ ਸੀਚੈ ਮਾਨੁ ਸਕੋਲੁ ਹੁਜ ਬਜਬ ਮਾਵਸ ਪਾਵੈ ॥
 ਮਾਵਸ ਤੀਨ ਜੁਗਤਿ ਨਹਿ ਚੂਕੈ ਜਲ ਸੀਚੈ ਦਿਨਰਾਤੀ
 ॥ ਜਬਾ ਮੀਕਰੈ ਬਢੈ ਵਹ ਪਟਸਨ ਲਹਲਹਾਇ ਜਿਛੁਤੀ
 ॥ ਫਲੈ ਫਲੈ ਪਕੁਹੈ ਸੁਕੈ ਖੇਤਲਾ ਬਨੀ ਕੀਜੈ ॥ ਕਾਢਿ
 ਤਿਲ ਸਟੀਸ ਭੁੰਮਾ ਰੈ ਪੈ ਵਹ ਪਟਸਨ ਲੀਜੈ ॥ ਸਨਕੇ ਬਾ
 ਰਕਰੈ ਜੇ ਸੁਤਲੀ ਸੁਤਲੀ ਚੈ ਸਰਬਾਣੈ ॥ ਸਵਾਹਾ ਥਕੀਲਾ
 ਬੀਕੀਜੈ ਜੋ ਗਲ ਬੀਧਨਾ ਮਾਣੈ ॥ ਬਨ ਬੇਹਰੁ ਮੇਂ ਜਾਇ ਮ
 ਕੇਲਾ ਜਹਾਨ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ॥ ਕੈਤੇ ਮਿਰਗ ਬਗਾਹ ਬਾਘਾਰ
 ਹਿਕੈ ਮਦ ਮੇਕਲਹਾਥੀ ॥ ਡੇਰਾ ਬਾਟਿ ਪਗ ਪਟਸਨ ਕਾਜੇ

ਗਲ ਬਾਂਧੈ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਅਚੰਭਾਲਾ ਗੈ ਬਾਘ ਰੂਪ
 ਹੁਇ ਸੋਈ ਉਠੈ ਗੰਭੀਰ ਪੁਛੁ ਭੁਇਤਾ ਰੈ ਜੀਭ ਕਾਢਿ
 ਕਰਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨ ਸੁਕ ਉਨ ਬਾਪੁ ਗਾ ਕਹੀਏ ਮਦ ਗਜ ਸੈ
 ਹਨ ਮਾਵੈ ਜੋ ਮਾਵੈ ਸਨ ਮੁਖ ਤਿਸੁ ਮਾਗੈ ਦੇਖਤ ਤਾ
 ਹਿਨ ਜੀਵੈ ਮਾਰਿ ਚਕੇ ਦਾਉ ਦਰ ਬਿਦਾਰੈ ਗਲ ਕਾਲੇ
 ਦੂਪੀਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮੋਗ ਮੋਰ ਬੀਹੈ ਕਹੈ ਜੁਦ ਜੀ ਸਹਜ ਰੂਪ 3
 ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ ਤਾ ਕੇ ਸਿਰ ਮੇ ਪਦ ਸਨ ਬੇਵੈ ਅਰੁ ਮੇ ਸੀ ਬਿ
 ਧਿ ਕੀਜੈ ਘੋਗ ਗਵਹਾਰੀ ਛਬਨੇ ਲਾਭਿ ਰਹਾ ਚਰ
 ਖਜੁ ਮਾਰੈ ਜਾਂਕੇ ਮੁਖ ਮੇ ਬੇਵੈ ਪਦ ਸਨ ਉਸੀ ਜੁਗਤਿ
 ਸੋਧਾਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ਤਾਗ ਗਲ ਮੇ ਬਾਂਧੈ ਯਹੈ ਰੂਪ ਦਿਖ
 ਰਾਵੈ ਜੈ ਸੀ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਜੈ ਸੋ ਤੈ ਸੀ ਸਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥
 ੧ ॥ ਅਥ ਮੇਰੁ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ ਮੇਰੁ ਕਮਾਰਿ ਖੇਰ ਮੇ ਗਾਏ
 ਉਰੁ ਦਭਰੈ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ ਮਾਦੀ ਮੁੰਦ ਬਰਾਬਰ ਕਹੀਏ ਜੋ
 ਕੇ ਦੇਖੈ ਨਾਂਹੀ ਉਪ ਜੈ ਖੇਤ ਉਰੁ ਦਫਲ ਲਾਗਹਿ ਫਲੀ
 ਤੇਰਿ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਪਰੈ ਸੁਕਾਇ ਸਭੈ ਇਕ ਠਾਕਰਿ ਦਾਨ
 ਕੇ ਇਨ ਛੀਜੈ ਜਹਾਂ ਕੁਚਾਰੀ ਬੈਗਨ ਬੇਚੈ ਕੋਈ ਰੁਸਕੈ
 ਖੀਰਾ ਠਾਢਾ ਹੋਇ ਮਾਇਤਿ ਸਠਾਈ ਕਰੈ ਜਮਨ ਕੋ ਪੀ
 ਰਾ ਦਾਨ ਉਰੁ ਦਫਲ ਮੇਰੁ ਰੈ ਜੈ ਸੇਲ ਖੇਨ ਕੋਈ ਜ
 ਬਹੀ ਦਾਨ ਪਰੈ ਰੂਲ ਮੇਰੁ ਲਚਲਾ ਚਲਹੋਈ ਏਕ

ਅੰਨਿਰਖੈ ਭਾਲੀ ਮੇਰਾ ਰਿਨਿਸਾਰਿ ਕੈ ਭਾਗੈ ॥ ਰਹੈ ਨ ਏਕ
ਤੁਲਾ ਕੇ ਭੀ ਤਰਾ ਮਚਰਜ ਮਨ ਕੇ ਲਾਗੈ ॥ ਰਹੈ ਨ ਠੋਰਲ
ਤੇ ਮੇਰ ਕੀ ਸਭੈ ਕਹਾਤ ਬਜਾਨੈ ॥ ਤਬ ਲਗ ਕੂ ਦਜਾ ਰਿ
ਫਲ ਬੀਸ ਕਚਾਰਿ ਬੀਨ ਜੋ ਅੰਨੈ ॥ ਜਬ ਲਗ ਪਰੈ ਬਨ
ਇਜੁ ਬੈਗਨ ਤਬ ਲਗ ਰਹੈ ਨ ਠਾਈ ॥ ਕੂ ਦਾ ਕੂ ਦੀ ਕਰਹਿ
ਆਪ ਸੋ ਜੋ ਮੇਰ ਕੀ ਨਿਜਾਈ ॥ ਸੋਈ ਖੇਲ ਜੁਗਤਿ ਸੋ
ਖੇਲੈ ਜਿਨਿ ਪੁਗਾ ਗੁਪਾ ਯਾ ॥ ਸਬ ਸੀਸਾਰ ਚਲਾ ਚਲ
ਦੇਖਾ ਮਸਥਿਰ ਕੀ ਨ ਮਾਯਾ ॥ ੧ ॥ ਮਥ ਬੇਸੁ ਧਰਨ
ਕੀ ਬਿਧਿ ॥ ਲੇਕਰਿ ਚਲਹਿ ਜਲਾਵਨ ਮੁਰਦਾ ਪਾਂਚ ਸਾ
ਤਜਨ ਕੇਈ ॥ ਮੇਸਾ ਖੇਲ ਕਰੈ ਤਿਸ ਠਾਂਈ ਗਲੀ ਸੀਕ
ਈਹੋਈ ॥ ਡਾਰੈ ਉਰਦ ਗਲੀ ਮੁਖ ਰੋ ਕੇ ਲਾਂਘ ਲੇਗ ਸੋ
ਜਾਂਹੀ ॥ ਲੀਜਹਿ ਬੀਨ ਉਰਦ ਜੋ ਡਾਰੈ ਕਰੈ ਕਾਹਲੀ ਨਾ
ਹੀ ॥ ਰਾਖੈ ਉਰਦ ਠੋਰਨ ਯਾਰੇ ਕਰਿ ਜੈ ਸੋ ਧੋਖ ਨ ਪਾਰੈ ॥ ਅੰ
ਰ ਉਰਦ ਲੇ ਭਾਰਿ ਗਲੀ ਮੇਰਿ ਹਿਜਲਾਵਨ ਹਾਰੈ ॥ ਅੰ
ਦਹਿਲਾਪਿ ਉਰਦ ਜੋ ਡਾਰੈ ਬੀਨਿ ਪਰੈ ਜੋ ਕੇਈ ॥ ਜੁਦੇ
ਜੁਦੇ ਕਰ ਪਰੈ ਦੁਠਾਹ ਰਿਜੈ ਸੋ ਧੋਖ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਉਰ
ਦ ਪਾਂਚ ਦਸ ਲੇਕਰ ਜਾਂਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਡਾਰੈ ॥ ਬੈਰਾਹੇ ਇਛਿ
ਰੈ ਪਰ ਬਾਹਰਿ ਗਯਾਨ ਹੀ ਏਕਾਹਾਰੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਯਹ ਸੁੰ
ਧਾ ਮੇਰਾ ਵੈ ਤਬ ਯਹ ਗਯਾਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਫਿਰ ਤੀਬਾਰਿ

ਉਰਦਜੇਡਾਰੈਜਿਸਕੇਸਿਰਪਰਡਾਰੈ।ਡਾਰੈਉਰਦਬਾਰ
ਫਿਰਤੀਕੇਚੇਤਫਿਰੈਤਿਹਕੇਗਾ।ਨਾਇਧੋਇਘਰਬਾਰਸੀ
ਕੁਰੈਗਮਾਨਕਰੈਬਹੁਤੇਗਾ।ਮੇਸਾਖੇਲਮਸਾਨਖਿਲਾਵੈ
ਜੇਸਿਰਉਪਾਰਿਮੇਲੈ।ਜਬਲਗਜੀਮੇਕਰੈਕੀਤੂਹਲ
ਖੇਲਗਾਏਕੇਖੇਲੈ॥੧॥ਮਥਘੋੜਾਏਗਾਵੈ।ਦੋਅਸਵਾਰ
ਬਾਦਜੇਲਾਵਹਿਤੁਰਾਕੋਨਕਾਧਾਵੈ।ਜੇਈਥਾਫਿਚਲੈ
ਆਗੇਹੁਇਸਭਾਜੀਤਕਰਿਆਵੈ।ਪਹਿਲਾਜਤਨੁਬ
ਨਾਇਅਗਾਉਤਬਖੁਹਬਾਦੁਪਸਾਰੈ।ਤਬਹੀਤੁਰੇਅੰ
ਨਿਦੋਗਾਵੈਜੇਡਨਕਬਹੁੰਗਾਰੈ।ਤਿੜਹਾਮਾਰਿਦਾਂਤਚੋਹ
ਰਕੇਕਾਫਿਜੁਮੁਖਸੋਲੀਜੈ।ਚਾਰੇਦਾਂਤਮਫਾਵੈਰੂਪੇਗ
ਲਕੋਤਾਇਤੁਕੀਜੈ।ਤੁਰੇਕੰਠਮੋਥਾਂਪੈਤਾਇਤੁਜੇਸੇਕੋ
ਇਨਜਾਂਨੈ।ਬਾਂਧਪਲਾਂਠਦੇਇਕਰਤਾਲੀਤੁਰੰਗਸਭਾ
ਮੇਂਆਨੈ।ਸਵਾਧਾਂਠਕੀਜੈ।ਅਸਵਾਗੀਚਦਕਤਾਜਨਾ
ਧਾਵੈ।ਖੇਲਿਪੰਖਜੋਓਡੈਪੰਖੇਰੂਪਰਤਿਪਾਂਉਨਹਿਲਾ
ਵੈ।ਜੇਦਸਬੀਸਬਰਾਬਰਿਕਰਿਕੈਮਿਲਿਦੋਗਾਵਹਿ
ਘੋਰੇ।ਏਡੀਮਾਰਹਾਰੈਬਹੁਤੇਗਾਮੋਰਤਾਜਨੇਤੋਰੇ।ਬ
ਹੁਤਕਰਹਿਚਫਿਜਾਹਿਅਗਾਉਜੇਤਾਪਾਉਚਲਾਵੈ॥
ਮਨਮੋਡਗਹਿਨਸਰਬਾਰਿਪੁਜਹਿਬਾਘਦਿਸਾਇਮੋਆ
ਵੈ॥੧॥ਮੋਗਾਏਕਜਤਨਮੇਂਮੋਰਬਤਾਓਜੇਨੀਕੇਸੁ

ਨਿਲੀਜੈ। ਜੇਭਿਰੁ ਹਾਂਕੀ ਦੇਨੇ ਆਖੈ। ਆਂ ਨਿਸੁਤਾਇ ਤੁਕੀ
 ਜੈ। ਪੁਰਖ ਦਾ ਹਿਨੀ ਭੁਜਾ ਬਾਂਧਿ ਕਰਿ ਸਭਾ ਆਹਿ ਜੈ। ਆ
 ਵੈ। ਜੇ ਦੇਖੈ ਸੋਰਹੈ ਸੁਕੁ ਚਕੈ। ਸਿੰਘ ਰੂਪ ਦਿਖਰਾਵੈ। ਜਬ
 ਲਗਤਾਇ ਤੁਰਹੈ ਭੁਜਾ ਮੋਹੈ। ਇਨ ਭੂਖਾਨਾਂਗਾ। ਸੇਵਾ ਕ
 ਰੈ। ਜਗਤੁ ਸੁਭ ਕੇਈ ਪਨ ਕਾਹੈ। ਇਨ ਖਾਗਾ। ਜੇਲੀਜੈ ਤੇ
 ਨਰ ਭਿਰੁ ਹਾਂਕੀ ਦਾਂਤ ਨੈ ਨਏ ਦੇਈ। ਆਦੀ ਕੇ ਕੀਛੁ ਕਾਂ
 ਮਿਨਾ ਆਵਾਹਿ। ਮੇਸਾ ਕਰੈ ਨ ਕੇਈ। ਏਤੋ ਖੇਲਾ ਸਿੰਧ ਪੇਜਾਂ
 ਨੈ ਸਿੰਧ ਹੋਇ ਸੇ ਖੇਲੈ। ਜੇ ਖੇਲੈ ਸੋ ਜੁਗਤਿ ਨ ਭੂਲੈ ਜੀਉ
 ਨਧੀਧੈ ਮੇਲੈ॥੧॥ ਅਥ ਬਾੜੀ ਅਰਾਣੀ ਦੀ ਸੂਕੈ। ਕਾਛੀ
 ਗਰਬੁ ਕਰੈ ਜੋ ਮਨ ਮੋ ਬਾਗੀ ਹਰੀ। ਦਿਖਾਵੈ। ਫਲਾ ਅਰੁ
 ਫੂਲ ਫਲੈ ਜੇ ਦੇਖੈ। ਦਿਸਾਇ ਨ ਕੇਈ ਆਵੈ। ਜੇ ਚਾਹੈ ਯ
 ਹਗਰ ਬੁਨਿ ਵਾਰੈ ਤੋ ਯਹ ਜਤਨ ਕਰੀਜੈ। ਤਬ ਹਰਤਾ
 ਲਾਮੰਗਾ। ਇਹਾਟਿ ਸੋ ਨਾਨਾ ਪੀ। ਸਿਪਰੀ ਜੈ। ਝੀਨੇ ਬਸ
 ਤਰ ਮਾਂਝ ਪੇਟ ਲੀਤਹਾਂ। ਆਂ ਨਿਸੋ ਪਰੀਏ। ਜੇ ਹਰਤਾ
 ਲੁਵਹੈ ਵਹੁਭੀ ਗਾਜਲ ਸੇਂਕ ਜਾਗੀ ਭਰੀਏ। ਜਹਾਂ ਜਾ
 ਇਹਰਤਾ ਲਨੀਰ। ਮਿਲਿ ਸੁਖਾ ਖੇਤੁ। ਦਿਖਾਯਾ। ਪੀਲੇ
 ਬਰਨ ਦਿਖਾਵੈ ਖੇਤੀ ਜੇ। ਬਿਰਹ ਨਿਕੀ ਕਾਯਾ। ਜੇ ਜੇ
 ਖੇਤੁ ਪੀ। ਅਰਾਵੈ ਖੇਪਾਤ ਫੂਲ ਫਲਾ ਸੂਕੈ। ਸੂਕਾ ਪਾਸੁ ਮੇ
 ਏ ਕਾਛੀ ਕਾ ਜੇ ਯਹ ਜੁਗਤਿ ਨ ਚੁਕੈ॥੧॥ ਜੇ ਪਾਵੈ ਸੋਰਹੈ

ਦੁਗਏ ਭੇਦੁ ਨ ਕਾਹੂ ਕਹੀਏ ॥ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਤਾਂ ਮੈ ਗੁਨ ਲਾਗੈ ਨ ॥ ੪੮ ॥
 ਹਿਗੁਨ ਮੈ ਗੁਨ ਕਹੀਏ ॥ ੧ ॥ ਮਥ ਬਾਲ ਕੁਸੇ ਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਂ
 ਨੈ ਮਾਰਿ ਬਡੀ ਰਮਗਾ ਦਰਮਾਂ ਖਿਕਾਫ ਦੇਲੀ ਜੈ ॥ ਛਾਹਿ ਸੁ
 ਕਾਇ ਬਨਾਵੈ ਤਾਇਤੁ ਯਹ ਕੋਤ ਕਜੇ ਕੀਜੈ ॥ ਤਰਹ ਰਿਪ ਲੰਘ
 ਬਿਛਾਖਾ ਦੇਖੈ ਉਪਰਿ ਛਾਤ ਜੁਪਾਵੈ ॥ ਮਾਖੈ ਬਾਧਿ ਏਕਤਾ
 ਗੋਸੇ ਛਾਤਿ ਸਬਾਂ ਧਿਲ ਪਦਾਵੈ ॥ ਤਾਇਤੁ ਜਹਾਂ ਛਾਤ ਸੇਬ
 ਧਾਤਰਹ ਰਿਪ ਲੰਘ ਬਿਛਾਵੈ ॥ ਪਾਵਰਾਂ ਪਿਬੀ ਜਨ ਭੁਲਾ
 ਵੈ ਪੈਤ ਹਿਨੀ ਦਨਾ ਆਵੈ ॥ ਤਾਇਤੁ ਖੋਲ ਉਤਾਰ ਛਾਤ ਸੇ
 ਮਾਨਿ ਮਤਾਰੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਿੰਡੇ ਲੀ ਬਿਨੁ ਪਿੰਘੂ ਕੇ ਨੀ
 ਦਪਵੈ ਤਿਹ ਰਾਹਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਥ ਕੇ ਸਸੇ ਤਹੇਇ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ
 ਰਮਗਾ ਦਰ ਬਨ ਮੇ ਮਾਂ ਨਿ ਬਸੇ ਰਾਕਰਹੀ ॥ ਤਲ ਸਿਰ
 ਉਪਰ ਪਾਉ ਰੈ ਨ ਦਿਨ ਧਰਤੀ ਪਾਉ ਨ ਧਰਹੀ ॥ ਮੁਖ ਕੇ ਮਾ
 ਰਗਿ ਬੀਤੁ ਮਤਾਰਹਿ ਵਹੈ ਬੀਰੁ ਚਾਨਿ ਧਰੀਏ ॥ ਜਲ ਪੀ
 ਸੈ ਮਹਿ ਦੀਕੀ ਨ ਆਈ ਲੇ ਪੁਬਾਲ ਸਿਰ ਕਰੀਏ ॥ ਸੂਕੈ ਲੇ
 ਪੁਬਰਨ ਸਿਰ ਪਲਟੈ ਸੇਤ ਕੇ ਸਾਦਿ ਖਰਾਵੈ ॥ ਭਵਰ ਭੀਰ
 ਉਡਿ ਜਾਇ ਪਲ ਕੇ ਮੇ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਬਗਾ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮ
 ਥਕ ਸਦੀ ਨਾਗੀ ਛਟੈ ॥ ਬਨ ਕੀ ਸੇਹੀ ਮਾਰੈ ਕੋਈ ਪਿੰਤ ਕਾ
 ਫਿਸਲੀ ਜੈ ॥ ਕਸਦੀ ਨਾਗੀ ਫੋਹਾ ਕਰਿ ਕੈਲੈ ਭਗਾ ਮੰਤਰਿ
 ਦੀ ਜੈ ॥ ਫੋਹਾ ਦੇ ਤਕਰੈ ਬਿਧਿ ਕਿਰਪਾ ਬਾਲ ਕਜਨ ਮਸੁ

ਪਾਵੈ। ਜੇ ਸਜੀਵ ਕੀ ਕੋ ਨ ਚਲਾਵੈ ਮਿਰਤੁ ਕੁਥਾ ਹਰਿ
ਆਵੈ॥੧॥ ਅਥ ਬੰਧਾਰੁ ਹਰ ਛੂਟੈ॥ ਅਮਾਨੈ ਮੂਲ ਸੇਤ
ਗੁਜਾ ਕੀ ਫੇਹਾ ਕਰਿ ਜੁਝਿਠਾਵੈ॥ ਛੂਟੈ ਬੰਧਾਰੁ ਹਰ ਜੇ ਨਿ
ਕਾ ਜੋ ਕਾ ਆਸੁ ਖਪਾਵੈ॥੧॥ ਅਥ ਲੋਹੁ ਬੰਧੈ॥ ਲਾ
ਗਾ ਘਾਉ ਬੰਧੈ ਨਹਿ ਲੋਹੁ ਤੋ ਉਪਾਇ ਕਿਸਾ ਕੀ ਜੈ॥ ਖਰ
ਹਾ ਮਾਰਿ ਜੁਮਾਸੁ ਸੁਕਾਵੈ ਮੇਦਾ ਕੂਟਿ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਮੇਦਾ ਵਹੀ
ਘਾਉ ਮੁਖ ਭਰਿ ਕੈ ਬਸਤਰ ਪਾਟੀ ਬਾਂਧੈ॥ ਸੂਕੈ ਹਰ ਘਾ
ਉ ਕੀ ਪਾਰਾ ਖਰਿਹਾ ਮਾਸੁ ਹਿਰਾਂਧੈ॥ ਘਾਇਲ ਖਾਇ ਮਾ
ਸੁਖ ਰਹੇ ਕਾਹੁ ਹਰ ਥਾਂ ਭਿਬਲ ਹੋਈ॥ ਕਾਂ ਮੁਤੇ ਜੁ ਬਾਢੈ
ਕਾ ਆਂ ਮੋ ਜੋ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੋਈ॥੧॥ ਅਥ ਨੀਦਾ ਆਵੈ॥ ਲੇ
ਮੰਗਾਇ ਪਿੰਤਾ ਖਰਹੇ ਕਾ ਖਾਇ ਪੁਰਖ ਜੋ ਕੋਈ॥ ਬਾ
ਢੈ ਨੀਦ ਰੋਨ ਦਿਨ ਸੇਵੈ ਸਦਾ ਉਨੀ ਦਾਹੋਈ॥ ਜੇ ਚਾ
ਹੈ ਵਹ ਜਾਗੈ ਜਗਮੋ ਸਿਰ ਕਾ ਆਂ ਨਿਪਿਲਾਵੈ॥ ਅਮਾਂ
ਖੈ ਖੋਲ ਚੇਤਨਾ ਆਵੈ ਜੋ ਮਿਰਤ ਕਜੀ ਮਪਾਵੈ॥

੧॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
 (दिमाभा मुकरी हरी
 मला मुहमाय
 मेमाय हरी हरीमाय हरी

Handwritten text in Hebrew script, likely a list or index, written on aged, stained paper. The text is organized into two columns, with entries separated by horizontal lines. The entries are written in a cursive, handwritten style. The paper shows signs of wear, including stains and a large tear on the right side.

ਜਿਹੜੇ ਦੇ ਪਾਪੀ
ਮਾਸੁ ਕੀ ਕੀਸਾ ਕਾ ਕੀ ਦੁਰ
ਜਾਸ ਕਾ ਮਿਸਰੀ ਦੁਰ
ਕੋਈ ਮਾਸੇ ਦੀ
ਮਿਸਰੀ ਮਾਸੇ ਦੇ ਮਾਸੇ
ਮਾਸੇ ਦੀ ਜੀ ੨੦ ਸਫੇਰੀ ਦੇ ਮਿਸਰੀ
ਮੇਂ ੩੩ ਤੇ ਮਾਸੇ ਪੀਸੇ

ਮਿਸਰੀ ਮਾਸੇ
ਮਿਸਰੀ ਮਾਸੇ ॥ ਮੇਰੀ ਮਾਸੇ
ਮਿਸਰੀ ਮਾਸੇ ॥ ਮੇਰੀ ਮਾਸੇ
ਮਿਸਰੀ ਮਾਸੇ ॥ ਮੇਰੀ ਮਾਸੇ